

Școala Gimnazială Specială Pașcani

Special de Pașcani la 40 de ani de învățământ special

Volum omagial

Pașcani, 2016

Volum Omagial

Special de Pașcani la 40 de ani de învățământ special în Pașcani

Coordonatori:

Oana Monica Plaiu

Cătălin Constantin Condrea

La mulți ani, Special de Pașcani!

O zi importantă pentru învățământul special, o zi importantă pentru noi cei care lucrăm în această școală, o zi importantă pentru cei care învață aici și pentru toți cei care au proiecte comune cu noi, cu noi cei care ne numim Speciali de Pașcani.

40 de ani, traduși în viața unui om, înseamnă maturitate, înseamnă experiență, înseamnă momentul în viață în care ai deplină încredere în propriile forte, iar cei dragi se pot baza pe tine. Poate în viața unei instituții 40 de ani nu înseamnă prea mult, dar sunt sigură că am căpătat experiența necesară, am demonstrat că ne putem dezvolta prin propriile forțe și sunt sigură că cei dragi, cei cărora le deschidem porțile, se pot baza pe noi.

Am marea onoare de a celebra această zi din poziția de director și trebuie să recunosc că nu e doar onoare ci și o mare responsabilitate. Este responsabilitatea de a continua munca predecesorilor mei, este responsabilitatea de a menține și a aduce un plus celor ce au fost făurite cu atâta muncă de cei ce lucrează sau au lucrat în această instituție. Îmi doresc ca în aceste zile să privim proiectele realizate, să ne mândrim cu ele și să privim spre proiecte viitoare pentru a continua linia reformelor, modernizarea școlii și a serviciilor acesteia, să fim demni de ceea ce reprezentăm acum, să fim Speciali.

La mulți ani, Speciali de Pașcani!

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

*Director Școala Gimnazială Specială Pașcani,
Plaiu Oana Monica*

Actualități și perspective ale sistemului de învățământ special și special integrat ieșean

Am ales să le facem vocea auzită. Am decis să le promovăm drepturile. Am ales să oferim servicii de calitate.

Ajutați-ne să demontăm o realitate falsă despre educația copiilor cu dizabilități!

În anul 2009, o nouă provocare profesională m-a dererminat să mobilizez resurse motivaționale, afective și cognitive, atât la nivel personal cât și prin relaționarea cu alți colegi din sistem, pentru a reuși să impunem în comunitate complexitatea și realitatea educaționale ale sistemului de învățământ special și special integrat ieșean.

Aș dori să expun mai întâi, pe scurt, câteva considerații generale despre contextul actual al învățământului special.

Schimbarea condițiilor sociale și economice din țara noastră a avut un profund impact și asupra persoanelor cu dizabilități sau aflate în dificultate. Pentru aceste categorii de persoane, în conformitate cu cerințele internaționale, au fost promovate o serie de politici sociale și servicii de asistență și intervenție care au drept scop adaptarea și integrarea socială a acestora. Politicile și strategiile naționale pentru copii și tineri cu nevoi speciale au la bază *ideea de educație pentru toți* și, în același timp, *educație pentru fiecare*.

În prezent, sistemul de învățământ special și special integrat ieșean este format dintr-un număr de șapte unități de învățământ și o unitate conexă - Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională, oferind servicii educaționale, terapeutic-recuperatorii și de profesionalizare pentru preșcolari și elevi cu o gamă foarte diversă de deficiențe (deficiențe mintale, senzoriale de văz și auz, deficiențe fizice/ locomotorii, deficiențe asociate, severe/ profunde) în diferite grade, precum și pentru elevi cu dificultăți de învățare integrați în învățământul de masă și tineri privați de libertate.

La nivelul sistemului de învățământ special și special integrat al județului Iași se realizează recuperarea psihopedagogică și educațională a elevilor cu

următoarele tipuri de deficiențe/dizabilități: mintală, motorie și neuromotorie, senzorială – de auz și de văz, deficiențe asociate. În unitățile de învățământ special și special integrat se desfășoară forme de educație școlară diferențiată, adaptată prin metode și tehnici de intervenție specifice pe domenii de dezvoltare destinate elevilor cu cerințe educaționale speciale.

În anul școlar 2015-2016, sistemul de învățământ special și special integrat ieșean a asigurat:

- Școlarizarea unui număr de 1450 preșcolari și elevi cu deficiență moderată și severă/asociată - mentală, locomotorie și neuromotorie, senzorial-auditivă și vizuală – în 6 unități de învățământ special;

- Școlarizarea unui număr de 89 de persoane private de libertate, aflate în sistemul penitenciar – nivel primar și gimnazial în cadrul Școlii Gimnaziale nr. 41, Iași din Penitenciarul Iași;

- Școlarizarea la domiciliu a unui număr de 48 elevi cu grad de handicap grav, nedeplasabili;

- Asigurarea serviciilor de sprijin educațional pentru un număr de 402 preșcolari/elevi cu cerințe educaționale speciale integrați individual/ în grupuri mici în 29 unități școlare integratoare de nivel preșcolar, primar și gimnazial;

- Integrarea școlară a unui număr de 802 de elevi cu cerințe educaționale speciale în unități de învățământ de masă.

- Evaluarea prin Serviciul de Evaluare și Orientare Școlară și Profesională și eliberarea de certificate de orientare școlară de către Comisia de Orientare Școlară și Profesională pentru un număr de 1 193 copii și elevi cu cerințe educaționale speciale.

- Asigurarea serviciilor de consiliere psihopedagogică individuală/ de grup/ colectivă, a elevilor cu cerințe educaționale speciale din unitățile de învățământ de masă.

- Asigurarea serviciilor de consultanță psihopedagogică oferită cadrelor didactice și părinților în vederea sprijinirii integrării elevilor cu cerințe educaționale speciale din unitățile de învățământ de masă.

Cred că este important să evidențiem și unele reușite ale sistemului de învățământ special și special integrat ieșean din anul 2009 până în prezent.

- Campanii de promovare și susținere în comunitate a drepturilor persoanelor cu dizabilități: *Actualități și perspective ieșene în domeniul învățământului special și special integrat, Zilele învățământului special și special integrat*;

- Mediatizarea activităților desfășurate în vederea conștientizării și sensibilizării comunității privind problematica persoanelor cu dizabilități;

- Finalizarea lucrărilor de reabilitare a școlilor speciale în programul de reconstrucție și reabilitare POR axa 13 cu sprijinul Consiliul Județean Iași (pentru trei unități din învățământul special: Liceul Tehnologic Special “Vasile Pavelcu” Iași, Liceul Special "Moldova" Târgu Frumos, Colegiul Tehnic "Ion Holban" Iași);

- Amenajarea și dotarea în școlile speciale cu camere de stimulare multisenzorială care permit diversificarea tehnicilor de terapie și intervenție pentru recuperarea preșcolarilor/elevilor cu deficiențe mintale și/sau asociate;

- Preluarea patrimoniului (cantină și internat) de la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Iași și transformarea Liceului Tehnologic Special “Vasile Pavelcu” Iași și a Liceului Special "Moldova" Târgu Frumos în Școli Speciale cu cantină și internat, conform legislației școlare în vigoare;

- Nominalizarea județului Iași, timp de șase ani consecutiv, ca centru național de evaluare pentru domeniul învățământ special în cadrul examenului de titularizare și definitivare, din 2010 până în 2016;

- Publicarea unor cărți/materiale de specialitate: **Educația specială-ghid metodologic** - Alois Gherguț, Luciana Frumos, Gabriela Raus - editura Polirom, 2016, **Repere privind evaluarea elevilor din învățământul special și special integrat** - coordonatori Mariana Pop, Gabriela Raus- editura Spiru Haret Iași, 2014, **ADHD - ghid pentru cadrele didactice. Ce trebuie să știți despre copilul cu ADHD, Autismul - o provocare pentru cadrele didactice – minighid**, ghidul **Dislexia - Ce trebuie să știți despre copilul dislexic - ghid pentru părinți și cadre didactice** de către specialiștii implicați în echipa proiectului Erasmus+“ **Hidden stars (KA2)** în cadrul Inspectoratului Școlar județean Iași;

- Includerea în oferta Casei Corpului Didactic „Spiru Haret” Iași a cursurilor de formare pe problematica învățământului special: „**General și specific în educația copiilor cu autism și ADHD**”, **Strategii de diferențiere și individualizare la clasă pentru copilul cu CES**

integrat,,Formarea cadrelor didactice debutante în psihopedagogie și didactică generală” la care au participat cadrele didactice din învățământul special;

- Distribuirea gratuită în 50 de școli din mediul rural care integrează elevi cu cerințe educaționale speciale a volumului intitulat *Evaluarea elevilor din învățământul special și special integrat*, care conține teste adaptate pentru evaluarea la sfârșitul clasei a II-a, a IV-a și a VI-a;

- Îmbunătățirea colaborării în echipele interdisciplinare de caz din școlile integratoare privind realizarea planurilor de intervenție personalizată pentru elevii cu anumite tipuri de tulburări sau elevii cu CES integrați;

- Preocuparea școlilor speciale de a accesa fonduri extrabugetare prin proiecte de finanțare cu fonduri structurale pentru îmbunătățirea bazei materiale și schimburi de experiențe pentru profesori;

- Realizarea în parteneriat cu Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iași și a Facultății de Psihologie și Științe ale Educației Iași a workshop-ului intitulat *Strategii de diferențiere și individualizare la clasă pentru copilul cu CES integrat* adresat cadrelor didactice și părinților din mediul rural;

- Elaborarea și transmiterea în rețeaua unităților de învățământ a *procedurilor* privind organizarea serviciilor de sprijin educațional, a organizării activității Comisiei de Orientare Școlară și Profesională/CJRAE, a școlarizării la domiciliu, a desfășurării activităților din cadrul SNAC;

- Convenții de colaborare între unitățile de învățământ special și unitățile din cadrul DGASPC Iași care asigură măsurile de protecție socială;

- Elaborare unui *instrument de monitorizare* cu indicatori privind realizarea *incluziunii* la nivelul unităților școlare;

- Realizarea procedurilor privind școlarizarea la domiciliu, a organizării activității Comisiei de Orientare Școlară și Profesională, a organizării activității din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară și transmiterea acestora către factorii responsabili de aceste activități;

- Asigurarea de servicii de terapie specializată unice în țară în rețeaua de învățământ de stat - hidrokinetoterapie – pentru recuperarea elevilor cu dizabilități motorii și neuromotorii la Colegiul Tehnic "I. Holban" Iași;

- Includerea unui număr de 100 de elevi cu dizabilități vizuale, auditive și motorii din județ în cadrul Proiectului POSDRU „Cerințe Educaționale Speciale Pentru Toți” derulat în parteneriat cu Universitatea “Al. I. Cuza” Iași, care beneficiază de terapii specifice de compensare, integrare,

recuperare, de activități de dezvoltare personală și de consiliere, precum și de atelire de lucru pentru exersarea unor abilități practice și a unor deprinderi de viață independentă;

- Preocuparea școlilor speciale de a accesa fonduri extrabugetare prin proiecte ERASMUS +, pentru îmbunătățirea bazei materiale și schimburi de experiențe pentru elevi și profesori, prin depunerea a 2 aplicații: KA1 - Learning Mobility of Individuals VET learner and staff mobility: Professional training for career opportunities și KA1 - Learning Mobility of Individuals School education staff mobility: „Profesor modern pentru o școală internațională”.

Poate cel mai important este însă să prezint dificultățile întâmpinate deopotrivă de cadre didactice și părinți, cauzate de complexitatea cazuisticii elevilor cu cerințe educaționale speciale integrați, mai ales în unități de învățământ de masă, dar și posibile strategii de abordare.

Având în vedere problematica extrem de complexă cu care se confruntă unitățile de învățământ în vederea integrării copiilor cu cerințe educaționale speciale, precum și preocuparea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice de îmbunătățire a procesului de incluziune a copiilor cu nevoi speciale prin măsuri de acomodare rezonabilă a mediului educațional și de sprijinire a școlii incluzive, vă supun atenției o serie de precizări:

- Se impune **necesitatea informării părinților privind importanța diagnosticării și intervenției timpurii în cazul copiilor care manifestă tulburări în dezvoltare** precum și a demersurilor ce trebuie întreprinse în acest sens.
- Se impun demersuri coerente pentru **menținerea copiilor diagnosticați cu ADD/ ADHD** (tulburare de hiperactivitate și/sau deficit de atenție) sau cu **tulburări pervazive de dezvoltare** (autism, Sindrom Asperger, Sindrom Rett ș. a.) **în colectivele în care sunt încadrați** și pentru asigurarea unor condiții echitabile de educație.
- Fiecare caz în parte trebuie **monitorizat** de către învățător/profesor diriginte, acesta sprijinind copilul și familia în adaptarea la mediul educațional, precum și în relația cu colegii de clasă, respectiv părinții celorlalți copii.
- Se recomandă **implicarea specialiștilor** din unitățile de învățământ care beneficiază de servicii de sprijin educațional sau psihopedagogic

(profesori de sprijin/ itineranți, profesori consilieri școlari din centre și cabinete de asistență psihopedagogică, profesori logopezi) **în asigurarea consultanței pentru cadrele didactice/părinți** pe probleme legate de adaptarea, integrarea copiilor în instituția de învățământ, fie că este vorba de activitățile curriculare, extracurriculare sau de pauzele școlare, aceasta presupunând metode și mijloace de predare adecvate, modalități de monitorizare a comportamentului din timpul activităților didactice și din afara acestora, identificarea unui sistem de recompense și sancțiuni adecvate pentru acești copii.

➤ Se recomandă acordarea de **consiliere elevilor** prin abordarea în cadrul activităților de consiliere-orientare/dirigenție a unor teme privind relaționarea interpersonală, comunicarea asertivă, acceptarea diversității.

➤ Se recomandă acordarea de **consiliere părinților** elevilor din școala integratoare privind necesitatea unei bune integrări a copiilor cu cerințe educative speciale în colectivele grupelor/claselor, precum și explicarea rolului fundamental pe care socializarea și nediscriminarea îl pot avea în evoluția pozitivă a dezvoltării personalității acestor copii.

➤ Este necesară o **preocupare constantă pentru dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice pe problematica psihopedagogiei speciale** sau a educației incluzive prin înscrierea la cursuri/ ateliere de lucru derulate prin casa Corpului Didactic sau alți furnizori de formare.

Suntem conștienți de faptul că drumul către o educație specială de calitate este lung și anevoios. Aș vrea așadar să prezint aici dificultățile cu care se confruntă sistemul și ce cred că mai este de făcut.

- Număr insuficient de posturi în cadrul Serviciului de Orientare Școlară și Profesională din cadrul CJRAE;
- Lipsa atelierelor protejate destinate profesionalizării și integrării socio-profesionale a absolvenților din învățământul special, precum și lipsa metodologiei de organizare a atelierelor protejate de profesionalizare a elevilor;
- Dificultăți de integrare școlară în școlile de masă (școli de circumscripție) a elevilor cu nevoi educaționale speciale: tulburări din spectrul autist, ADHD, sindrom Down;

- Identificarea unui traseu de profesionalizare viabil pentru elevii cu tulburări din spectrul autist școlarizați în învățământul special;
- Număr insuficient de profesori logopezi raportat la numărul de copii cu tulburări de limbaj la nivelul județului Iași;
- Nevoia de formare, consiliere și sprijin a cadrelor didactice care lucrează la clasele care au integrați elevi cu autism/ ADHD.

Ținând cont de principiile pe care se fundamentează educația: asigurarea accesului, participării și succesului învățării în educația de bază de calitate, pentru toți copiii, egalitatea de șanse, valorizarea diversității, nediscriminarea, solicităm sprijin din partea tuturor actorilor implicați în actul educațional în efortul nostru de a asigura tuturor copiilor, cu resursele disponibile în prezent, **șanse egale de a reuși în viață, plecând de la premisele unei bune integrări în mediul educațional.**

„Copiii sunt mâinile cu ajutorul cărora atingem cerurile.” Henry Ward Beecher

*Inspector pentru învățământ special și special integrat,
profesor Gabriela Raus*

Un gând special pentru... *Specialii de Pașcani*

Momentele aniversare au întotdeauna și o puternică rezonanță afectivă, iar dacă cei sărbătoriți sunt și... speciali, evident că starea emoțională se amplifică. În decursul timpului am avut ocazia să cunosc eforturile și implicarea în comunitate a tuturor celor ce-și desfășoară activitatea în Școala Gimnazială Specială Pașcani. Unii dintre ei mi-au fost colegi de facultate, un număr însemnat de cadre specializate mi-au fost studenți, pe mulți i-am cunoscut în diverse împrejurări specifice activităților cu elevii cu cerințe speciale; altfel spus, mă leagă multe de această școală și pentru mine ei au fost și vor fi... *Specialii de Pașcani*! Îmi amintesc că în urmă cu câțiva ani am participat la un simpozion organizat de școală unde am primit și un soi de medalion/ insigna roșie cu o față zâmbitoare, înconjurată de textul „Special de Pașcani”. Păstrez și astăzi acel însemn și de atunci folosesc această „etichetă” când vreau să-i scot în evidență pentru că merită cu prisosință.

Una dintre provocările educației speciale și a integrării copiilor cu cerințe speciale în școli incluzive a fost și rămâne necesitatea schimbării mentalităților și atitudinilor referitoare la elevii cu dizabilități și încercarea de a le oferi șanse și condiții de acces la o viață normală, prin schimbarea reprezentărilor sociale asupra acestui segment de populație școlară și renunțarea la etichetări și stigmatizare. Învățământul românesc nu putea să ignore sau să nu abordeze de pe principii moderne, în contextul amplelor măsuri de transformare din ultimii ani, studiul particularităților de dezvoltare a acestor categorii de elevi și identificarea de noi strategii educaționale, mai bine adaptate trebuințelor lor, evidențiate în oferta educațională a școlilor speciale, dar și a școlilor de masă care integrează elevi cu CES. Din această perspectivă, *Specialii de Pașcani* au fost interesați să promoveze noi practici și servicii educaționale și recuperatorii cu diverse categorii de copii (deficiențe mintale severe și profunde, deficiențe mintale moderate, tulburări din spectru autist sau alte deficiențe și tulburări asociate); în paralel unii dintre specialiștii școlii au dezvoltat servicii de sprijin pentru elevii integrați în școlile de masă, devenind astfel agenți de promovare a unor politici și

programe educaționale bazate pe valorificarea principiilor educației pentru toți și a normalizării vieții copiilor cu dizabilități.

În opinia mea, activitatea specialiștilor din domeniul serviciilor subsumate psihopedagogiei speciale se fundamentează pe trei componente distincte: o componentă care se referă la evaluare și diagnostic, o altă componentă care urmărește elaborarea strategiilor și formelor de intervenție și, nu în ultimul rând, componenta referitoare la aplicarea propriu-zisă a etapelor și pașilor intervenției. Ideal ar fi ca toate aceste trei componente să se regăsească în proporții relativ egale la fiecare specialist în parte, dar cum diversitatea umană se manifestă și aici, putem vedea că unii sunt mai performanți în evaluare și diagnoză, alții au resurse în managementul intervenției, iar o altă categorie demonstrează răbdare și dăruire în aplicarea sistematică (cei care privesc de pe margine ar spune rutinieră) și convergentă a programelor de terapie, recuperare, compensare și reabilitare a subiecților incluși în variate forme de intervenție (educațională, logopedică, psihomotrică, medicală, compensatorie etc). *Specialii de Pașcani* au descoperit în timp necesitatea acțiunii în echipe de specialiști, integrarea tipurilor de competențe și abilități profesionale în programe de intervenție individualizate și construirea unei filozofii asupra intervenției în care beneficiarul - copilul cu cerințe speciale - să fie în centrul atenției.

Nu în ultimul rând am apreciat interesul și implicarea pentru adaptarea și actualizarea bazei materiale, a logisticii și dotărilor la standardele practicate pe plan internațional. În acest sens *Specialii de Pașcani* s-au implicat în proiecte naționale și internaționale prin care au atras fonduri și resurse importante pentru dotarea cabinetelor și sălilor de clasă, au beneficiat de utile schimburi de experiență cu parteneri europeni. Vizibilitatea și notorietatea școlii este în creștere, comunitatea a devenit interesată de oferta școlii și de rolul important la nivel zonal în rezolvarea unor probleme specifice care privesc nevoile copiilor cu dizabilități și familiile acestora; altfel spus *Specialii de Pașcani* au devenit o resursă importantă la nivel zonal, definindu-și o identitate și un etos cunoscut în sfera serviciilor sociale și educaționale.

Felicit echipa Școlii Gimnaziale Speciale din Pașcani și îi doresc un orizont de evoluție cât mai favorabil în dinamica dezvoltării serviciilor de educație, instrucție, recuperare și integrare școlară și socială adresate copiilor cu dizabilități.

Profesor universitar dr. Alois Gherguț

Rădăcini

Localitatea Pașcani este atestată documentar din secolul al XV-lea, denumirea provenind de la numele boierului Oana Pașca ce-și avea Curtea, în jurul anului 1453, pe aici, pe malul drept al râului Siret. Originea învățământului la nivelul municipiului este foarte veche. Primele forme de învățământ s-au manifestat în urma votării Legii obligativității învățământului primar și a organizării învățământului secundar din 6 decembrie 1864, în timpul domniei lui Al. I. Cuza.

Dezvoltarea industrială a localității a favorizat dezvoltarea unor forme de învățământ, de cultură și de sport.

Înființarea în anul 1873 a Școlii Primare C.F.R. Pașcani, sau școala „din vale” sau „din gară” cum îi spuneau pășcănenii, este legată de apariția și dezvoltarea Atelierelor C.F.R.

Coloniștii germani și poloni aduși de societatea Offenheim pentru facerea căii ferate Burdujeni- Iași și organizarea Atelierelor C.F.R. din Pașcani, au acceptat să rămână în localitate cu condiția de a li se face biserică și școală.

Imediat s-a construit o biserică catolică în care a funcționat și școala câțiva ani, limbile de predare pentru elevi fiind germana și polona, elvii fiind majoritatea copii de cetățeni străini și nu știau românește.

În 1880 școala s-a mutat într-o baracă, în incinta Atelierelor C.F.R..

„Acest local și mai ales locul unde era așezat făcea pe elevi să simtă zilnic cum se câștigă existența, căci din primul pas făcut, se întâlneau cu părinții lor veșnic în activitate, ... glasul învățătorului era acoperit de zgomotul făcut de uneltele mânuite de părinții lor, ceea ce cred că îi făcea să prețuiască, să respecte munca.”

Dar localul era total impropriu unei școli. Revizorul școlar Serafim Ionescu menționează în 1895 că localul este cât se poate de necorespunzător, cu o curte strâmtă cu noroi până la glezne, că sălile de clasă sunt strâmte și se umplu cu scrum de la fabrică dacă deschizi geamurile, că în antreurile mici

bălțește apa, iar „dacă se deschide ușa miazmele și umezeala bahnei viciază și mai rău atmosfera școlii”.

Abia în 1928, după multe intervenții, rapoarte și cercetări, datorită energiei și stăruinței inspectorului Atelierelor C.F.R., fiu de învățător, d-l Inginer C. Atanasiu, s-a terminat și dat în folosință Școlii Primare C.F.R. Pașcani un local vrednic de a adăposti o școală. Avea patru săli de clasă, o cancelarie, o sală de serbări, muzeu, trei vestiare, două coridoare și locuință pentru director (d-l V. Pienescu la acea vreme) compusă din: două odăi cu hol, bucatărie, spălătorie, două cămăruțe și o verandă. În curte mai era o magazie pentru lemne și locuință pentru servitor formată din două odăi.

Deși spațioasă, școala s-a dovedit neîncăpătoare, astfel că, în urma

demersurilor directorului general CFR, H. Vogtberg, s-a construit o nouă anexă cu încă patru săli de clasă, cu două săli pentru atelierele de lemnărie și lucru de mână, o cameră pentru material, două săli pentru dușuri și baie. Pentru că s-a considerat a fi binefăcător prestigiului și bunului nume al școlii, s-au construit trei

apartamente pentru locuința învățătorilor.

După al doilea război mondial, cele două Gimnazii din Pașcani, unul de băieți, altul de fete care funcționaseră până atunci în deal (Pașcani Târg) pe proprietatea moșierului Mihai Theodorescu, din cauza distrugerii zonei, au fost nevoite să se instaleze în edificiul Școlii Primare CFR. Ambele gimnazii au funcționat împreună cu școala primară și cu Grădinița CFR.

Gimnaziul CFR s-a transformat în 1946 în Liceul Teoretic CFR Pașcani, din dorința pășcănenilor întorși din refugiu de a înființa un liceu care să-i scutească de dificultățile impuse de frecventarea de către copiii lor a liceelor din Iași, Suceava, Fălticeni sau Roman. În 1948 datorită reformei învățământului liceul a fost trecut din administrația CFR în administrația Ministerului Învățământului.

Nume legate de Școala Primară CFR. au fost cel al învățătorului Ștefan Dimitriu, primul dascăl originar din Pașcani, al lui Dimitrie Turculeț, învățător și director, despre care în 1939, Marcela Nicolau, inspector al Școlilor CFR scria: „...om de inițiativă și de muncă, identificat cu nevoile

lumii ceferiste, a reușit să facă din școala primară ce conduce un centru de cultură, în jurul căruia să găsească adăpost și reculegere întreaga suflare ceferistă din Pașcani.”

Un nume legat de Liceul Teoretic CFR Pașcani este cel al d-lui profesor Buruiană Nicolae, director al acestei instituții în perioadele 1947-

1948 și 1954-1978, „timp de un sfert de veac” după cum îi place dumnealui să spună. (Astăzi la ceas aniversar, la 40 de ani de învățământ special pășcănean, dar și la 95 de ani de viață, salutăm prezența în școală a d-lui profesor Buruiană Nicolae și-i mulțumim pentru materialele informative puse la dispoziție și pentru seriile de taifas acordate.)

D-l învățător D. Turculeț scria despre elevii școlii: „Din miile de elevi ce au trecut la această școală mulți au ocupat și ocupă locuri de onoare în societate. Începând cu modeștii dar harnicii și cuminții lucrători și terminând cu Înalt Prea Sfințitul Visarion Puiu, Mitropolit al Bucovinei, mulți fac cinste școalei noastre... Cu o cultură aleasă și înzestrat cu o voință fermă și hotărâtă, înțelegător al sufletului omenesc și a rostului bisericii, el nu este cinstea școalei și a Pașcanilor numai, ci este cinstea și gloria neamului nostru.”

Din anul 1976, documente existente atestă schimbarea destinației clădirii, înființându-se Școala Ajutătoare.

Primul an școlar de învățământ special, la Școala Ajutătoare, debutează cu 8 clase primare însumând 117 elevi, cu internat și cantină.

La grupa pregătitoare erau 15 elevi înscriși în catalog dar fără notare, cu un număr de 20 de

ore pe săptămână, pe parcursul a 6 zile, având o oră de **Observare** conform orarului din catalog.

Erau trei clase I paralele, A, B și C în fiecare clasă fiind înscriși câte 15 elevi, două clase a II-a cu 15 respectiv 14 elevi înscriși, o clasă a III-a cu 16

elevi înscriși (înv. Nechiforiuc Elena) și o clasă a IV-a cu 14 elevi înscriși (înv. Galben Iwenalie).

Primul elev care apare înregistrat în registrul matricol este Anițoaei C. Iulian din comuna Movileni, de Avasiloaie P. Viorica din Iași, Diaconiță Vasile din Stolniceni Prăjescu, Dorneanu M. Constantin din Păușești, com. Dumești, Frențoaia I. Maria, Gălămânzi Maria, Hîrtopeanu Mihaela și mulți alții.

Primele cadre didactice ale Școlii Ajutătoare au fost: director înv. Ciurea Aurică, înv. Arșinel Constantin, înv. Hreamătă Vasile, înv. Galben Iwenalie, înv. Nechifociuc Elena, înv. Radu Maria, trecuți în neființă, Bucan Olga, Elefteriu Maria.

În cel de-al doilea an de funcționare a școlii lista este completată cu defectologii Lupu Lucia, Ouatu Ermina, Ouatu Silviu, Cojocar Maria, Pîntea Corneliu, Stancu Florentina, Mancaș Mihaela, Drăgătescu Rodica, Secrieru Carmen - profesor maistru, Damian Natașa - profesor educație fizică, învățători educatori: Radu Constantin, Iacob Olga, Pralea Domnica, Asofiei Aritena, Mustață Elena, Focșa Ioana, Antonesei Maria.

Din arhiva școlii mai aflăm că în următorii ani și alte cadre au poposit pe aici pentru un timp, iar unii chiar și-au început cariera de dascăl: Gîrbu Irina, Sava Sandina, Davidoaia Teodora, Magriș Emila, Beceru Liviu, Cotună-Pantazi Maricica, Cojoc Elena, Juncă Maria, Duduman Valentina, Davidoaia Mariana, Tarcan Maria, Iuganu Maria, Manolache Gabriela, Cojiță Gabriela și mulți alții.

Primul contabil angajat al școlii a fost dl Botez Gheorghe conform adresei școlii din 17 februarie 1977 începând cu 1 ianuarie 1977 care din păcate nu mai este în viața din octombrie 2015.

Următorul contabil a fost d-na Apostol Georgeta începând cu 1993 până s-a pensionat în anul 2004, iar din 2004 contabilul școlii este d-na Cercel Liliana Gica.

Primul cont bancar s-a deschis la Banca Națională – Filiala Pașcani, la 28 februarie 1977. Până la acea dată, toate cheltuielile au fost făcute de Liceul Uman – Real Pașcani (C. Burcă de mai târziu, actual Colegiul Național M. Sadoveanu) cu dl prof. Buruiană Nicolae director.

Din bugetul școlii rezultă că a fost alocată suma de 2.235,8 mii lei, până la 31 decembrie 1977 cheltuindu-se suma de 2.231,34 mii lei. Finanțarea era primită de la Consiliul Popular al orașului Pașcani, din 1991

finanțarea a fost de la Inspectoratul Teritorial pentru Handicapați ca apoi să treacă la Consiliul Județean Iași.

Școala având internat și cantină, în ianuarie 1977 se obține dotarea cu o mașină de tip ARO.

După primele documente tehnoredactate descoperite în arhiva școlii am putea concluziona că prima mașină de scris s-a achiziționat în luna martie 1979.

În 1989 a fost angajat primul secretar al școlii, d-na Apostol Mihaela, căreia i-a urmat din august 1996 d-na Antohe Margareta.

Din 1992 s-a înființat și postul de asistent social și a fost ocupat de d-na Muhaia (Buzilă) Valerica, iar din 2002 de d-na Hobincă Mihaela.

Pe parcursul anilor școala a suferit numeroase transformări:

În anul școlar 1998-1999 denumirea Școlii Ajutoare se modifică în Școala Specială Pașcani, iar din septembrie 2012 titulatura este Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Până în anul 2000 școala a funcționat cu internat și cantină. În august 2000 s-au preluat elevii din instituțiile speciale de învățământ de la Inspectoratul Școlar Județean Iași de către Consiliul Județean Iași prin DGPDPC și s-au reorganizat în centre de plasament, organizare care se păstrează și acum. Atunci s-au preluat elevii, personalul medical, personal didactic auxiliar și nedidactic dar și spații școlare: 4 dormitoare, 2 spălătoare, 1 baie, 1 cabinet medical, 1 magazie, 1 beci, cantina. În anul 2005 au revenit școlii doar spațiile, fără dotări.

Un moment de cumpănă al școlii a fost inundația din august 2005 când apa s-a ridicat în școală la 80 de cm înălțime și a distrus parterul clădirii. Trei luni cursurile școlare s-au ținut în căminul Colegiului Tehnic CF Unirea Pașcani, câte două clase de elevi într-un spațiu, timp în care s-a renovat parterul.

În 2007 s-au făcut reparații capitale prin fonduri PHARE doar la corpul A de clădire.

A urmat o perioadă în care școala, în cadrul unor proiecte la nivel național, a beneficiat de dotarea cabinetelor logopedice și psihologice cu

materiale didactice și softuri educaționale, calculatoare performante, o sală AEL, un microbuz școlar etc.

Din 2009 accentul s-a pus pe atragerea de fonduri externe prin proiecte Leonardo, Erasmus+ și proiecte în parteneriat cu ONG-uri în vederea perfecționării cadrelor didactice dar și înființării și dotării noilor ateliere: atelierul de artterapie, laboratorul de bucătărie, camera de stimulare multisenzorială (prima din învățământul special din județul Iași) dar și prin atragere de sponsori (terapia prin dans).

De asemenea accent s-a pus și se pune pe crearea și consolidarea unei punți de comunicare între elevii voluntari din liceele pășcănene și elevii cu cerințe educative speciale.

Voluntariatul la Școala Gimnazială Specială Pașcani s-a dovedit a fi o experiență educațională care i-a ajutat pe toți copiii să vadă și să simtă

realitatea și diversitatea cotidiană cu sufletul. S-a dovedit a fi reciproc avantajoasă: elevii de la școala de masă învață despre copii cu nevoi speciale, se descoperă pe ei înșiși, descoperă emoția și bucuria de a fi utili altora, bucuria de a dăruți timp, afecțiune, atenție, sprijin pentru a le aduce un zâmbet

pe buze, bucuria de a exista pentru a schimba ceva în viața lor dar și a celorlalți din jurul lor. Elevii de la școala specială se bucură de atenția semenilor lor, se simt respectați și nu tolerați, valorizați și nu marginalizați, acceptați și nu excluși. Actualmente **resursa umană** a școlii este formată 16 profesori de psihopedagogie specială (Lucrează în programul de dimineață 3, 4 sau 5 ore pe zi în funcție de clasă, sunt și diriginți și notează elevii în cataloage.), 14 profesori educatori (Lucrează în programul de după amiază, câte 4 ore pe zi, activități de recuperare.), 5 psihopedagogi (Sun responsabili cu activitățile terapeutice, logopedice.), 3 profesori de sprijin (Asigura servicii educaționale de sprijin elevilor cu nevoi speciale din școlile de masă din orașul Pașcani.), 1 profesor de educație fizică, 1 profesor de religie, 1 profesor de limba franceză, 1 profesor educație tehnologică, 1 kinetoterapeut, 1 asistent social, 1 contabil, 1

secretar, 2 muncitori întreținere, 3 îngrijitori, 2 paznici, 2 fochiști, 1 șofer și un director.

Școala Gimnazială Specială Pașcani este condusă de către director, care exercită conducerea executivă a unității și de către consiliul de administrație, cu rol de decizie organizatoric și administrativ. Actualmente, președintele consiliului de administrație este directorul școlii, prof. Plaiu Oana Monica, doi membri sunt reprezentanți ai consiliului profesoral, prof. Vâncă Victor și prof. Mocanu Verginica, doi membri sunt reprezentanți ai părinților, d-l Constantin Cristian și d-na Nazare Gabriela, un membru este reprezentant al Președintelui Consiliului Județean Iași, d-l Pintilie Ciprian, și un membru este reprezentant al Consiliului Județean Iași, d-l Vasile Sandu.

Spațiul școlii oferă 16 săli de clasă, 3 cabinete psihopedagogice, 1 cameră multisenzorială, 1 laborator de bucătărie, 1 sală de sport și kinetoterapie, 1 sală de festivități, 1 cabinet de artterapie, 1 cabinet asistență socială, 1 cabinet metodic, 1 cabinet Ael, 1 cabinet director, 1 cabinet contabilitate, 1 cabinet secretariat, 1 atelier școală, 3 băi, 1 vestiar îngrijitori, 1 centrală termică, 1 magazie metalică, 1 beci, spații depozitare, teren de joacă, spațiu verde pentru recreere, grădiniță de legume.

În prezent școala oferă servicii educaționale, terapeutice și recuperatorii la 142 de elevi cu nevoi speciale din Pașcani și zonele limitrofe și servicii educaționale de sprijin, altor 45 de elevi, prin 3 profesori de sprijin, în 5 școli de masă din Pașcani.

Elevii prezintă diferite probleme, cum ar fi: insuficienta dezvoltare a proceselor psihice; abateri în dezvoltarea intelectuală; tulburări socioafective și de comportament; tulburări de vorbire; insuficiențe în dezvoltarea sferei motrice. Rolul nostru, ca școală este acela de a desfășura cu acești copii activități educative și terapeutice menite să le diminueze deficiențele, să le evidențieze și să le afirme calitățile pe care le au, să le formeze autonomie personală în vederea integrării lor în cadrul societății. Misiunea noastră este de a asigura *accesul la educație copiilor și tinerilor cu nevoi speciale din*

zona municipiului Pașcani, în vederea integrării lor școlare, școlar-profesionale și sociale optime, în funcție de potențialul lor individual. Toate acestea sunt posibile prin oferirea de servicii de asistență psihopedagogică, educaționale și terapeutic – recuperatorii, conform principiului „Egalizării șanselor” și a „Educației pentru toți”.

Direcțiile de acțiune ale școlii sunt orientate spre:

- Îmbunătățirea capacității școlii în ceea ce privește asigurarea și evaluarea calității serviciilor educaționale oferite;
- Identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul învățământ;
- Asigurarea accesului preșcolarilor/elevilor cu CES la servicii educaționale de calitate;
- Monitorizarea și analiza evaluării elevilor;
- Creșterea calității procesului de predare-învățare-evaluare și terapeutic-recuperator asigurat în unitățile de școală;
- Încurajarea dezvoltării profesionale continue a personalului școlii prin participarea la programe de formare continuă, proiecte europene etc.;
- Promovarea educației speciale, a educației incluzive și a serviciilor terapeutic-recuperatorii pentru preșcolarii/ elevii cu nevoi educaționale speciale;
- Dezvoltarea relațiilor școlii cu comunitatea și părinții (activități de implicare a părinților în viața școlii, acțiuni de educație a părinților etc);

De aceea an de an ne-am transformat, ne-am adaptat, ne-am dezvoltat, am creat o anumită cultură organizațională, am promovat valori și principii în care credem cu tărie: Adevărul, Competența profesională, Demnitatea, Responsabilitatea, Integritatea, Toleranța, Acceptarea. Toate acestea au fost și sunt elemente fundamentale în dezvoltarea școlii, în deschiderea către comunitate, în afirmarea școlii ca instituție de educație cu renume european.

Prin muncă, perseverență, dăruire și dragoste față de elevi și față de meseria de dascăl școala a devenit o școală modernă, de elită, europeană, o școală în care nevoile copilului sunt în prim plan, o școală în care ne adaptăm

permanent demersului educațional și terapeutic la nevoile individuale ale fiecărui elev.

Listă cronologică cu directorii aflați la conducerea școlii de la înființare până în prezent

- Primul director al Școlii Ajutoare a fost d-l Aurică Ciurea, în perioada 1976-1977.
- În perioada 1977-1979 d-l Aurică Ciurea a fost director prim, iar d-l Murariu Mihai a fost director adjunct.
- În anul școlar 1979-1980 echipa managerială se schimbă cu d-l Drăgușanu Ion, director prim și d-l Gârbu Vasile, director adjunct.
- Din anul școlar 1983-1984 până în martie 1989 la conducerea școlii rămâne numai dl Gârbu Vasile ca director.
- În perioada martie 1989- ianuarie 1990 d-na Magriș Emilia preia direcțiunea.
- Din ianuarie 1990 până în septembrie 1990 director este dna Stângu Ana.
- D-l Ciubotariu Gheorghe a fost director în perioada 1990-1995, din 1992 și până în august 1995 fiind secondat de directorul adjunct, d-na Diaconescu Elena.
- Revine ca director prim d-na Magriș Emilia din august 1995 până în septembrie 2000. În perioada 1995-1997 echipa managerială a fost completată de d-l Boroianu Vasile ca director adjunct, aceeași funcție ocupând-o d-na Diaconescu Elena în perioada 1997-2000.
- În perioada octombrie 2000- decembrie 2004 director prim a fost d-na Nedelcu Gabriela și d-na Diaconescu Elena, director adjunct.
- Din decembrie 2004 până în noiembrie 2006 director prim a fost d-na Vasiliu Mirela și d-na Puiu Elena director adjunct.
- În intervalul noiembrie 2006- aprilie 2009 în funcția de director a fost d-na Vasiliu Mirela.
- Din aprilie 2009 până în iunie 2016 în funcția de director a fost d-na Nedelcu Gabriela.
- Din iulie 2016, funcția de director i-a fost încredințată d-nei Plaiu Oana Monica.

Inspectorii pentru învățământ special de la Inspectoratul Școlar Județean Iași, din timpul înființării școlii până în prezent:

- prof. Manta Ianăși Mihaela – Inspector pentru învățământul special în perioada 1982- 1990
- prof. Ioan Ion - Inspector pentru învățământul special din ianuarie 1990 până în decembrie 1990
- prof. Butnaru Dan - Inspector pentru învățământul special și de ocrotire în perioada 1991-1994
- prof. Ioachim Magdalena- Inspector pentru case de copii si învățământ special din 1994 până în 1997
- prof. Iovu Rebeca – Inspector pentru învățământ special în perioada 1997 – mai 2002
- prof. Ioachim Magdalena – Inspector pentru învățământ special în perioada mai 2002- august 2002
- prof. dr. Pop Mariana- Inspector pentru învățământ special din septembrie 2002 până în septembrie 2006
- prof. Vasiliu Coca Marlena- Inspector școlar de specialitate (învățământ special și special integrat) în perioada octombrie 2006-septembrie 2009
- prof. Raus Gabriela – Inspector școlar pentru învățământ special și special integrat din septembrie 2009.

10 ani de învățământ integrat în Pașcani

În anul 2002 cadrele didactice din Școala Specială Pașcani, alături de cadre didactice din învățământul de masă, parcurgeau cursuri de formare continuă pe tema educației integrate, *Cerințe speciale în clasă/integrare școlară* și *Școala specială centru de resurse pentru integrare* (formator d-na prof. Coca Vasiliu), temă de interes în acea perioadă pentru specialiștii din sistemul nostru de învățământ. Educația integrată se referă la integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe educative speciale pentru a le oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora. Această nevoie a plecat de la realitatea că nu toți elevii progresează în același ritm, că fiecare elev are propriile sale

capacități intelectuale, că fiecare are stilul și ritmul propriu de a învăța, că unii au nevoie de mai multă atenție și sprijin în realizarea sarcinilor.

În scopul reușitei depline a integrării respectivilor copii într-o școală de masă, a fost nevoie de parcurgerea în timp a mai multor etape distincte prin care s-a urmărit asigurarea condițiilor optime pentru o nouă formă de organizare a școlii și a curriculumului aplicat în școala respectivă, denumită școală integratoare/incluzivă. A trebuit ca profesorul, elevii și părinții să accepte, în primul rând, diversitatea dintr-o clasă.

Noi, cadrele didactice din Școala Specială, în acest sens am desfășurat un amplu proces de mediatizare, promovare a respectivilor copii prin organizarea de expoziții în școlile de masă, la Casa Corpului Didactic, la Casa Municipală de Cultură, la Biblioteca Municipală, prin participarea la diferite manifestări culturale artistice organizate în comunitate, prin campanii de oferire de felicitări, mărtisoare sau alte produse cu diferite ocazii. Cu alte cuvinte ne-am făcut simțită prezența în comunitate, am arătat cine sunt elevii cu cerințe educative speciale.

Un alt pas a fost cel de organizare de proiecte de activități educative în parteneriat cu clase din școlile de masă, Liceul Teoretic "Miron Costin", Grup Școlar "Mihail Busuioc", Școala Generală Tătăruși, Școala „I. Cantacuzino”, Școala „Ion Creangă”, Școala „Nicolae Iorga” etc.: Șanse egale pentru toți, Șansa noastră, Școala – principala instanță de socializare a copilului, Pași spre lume pentru recunoaștere și împlinire, Pași spre viitor, Suflet de copil, Măini întinse, Cu inima deschisă, Copilărie, plai de vis, etc.

Cu 10 ani în urmă, anul școlar 2006/2007 a fost anul luării deciziilor, anul în care la nivel de comunitate s-au format 4 grupe de integrare, cu 4 învățători itineranți, în 5 unități școlare distincte, respectivele unități devenind școli incluzive: Grup Școlar "Mihail Busuioc" Pașcani (învățător de sprijin Macovei Adriana), Școala "Ion Creangă" Pașcani (învățător de sprijin Corina Ancuța), Școala cu clasele I-VIII Lunca Pașcani (învățător de sprijin Harhas Floare), Școala cu clasele I-VIII Pietrosu și SAM Tătăruși (învățător de sprijin Pavăl Maria), acest statut păstrându-l și în prezent Liceul Tehnologic M. Busuioc Pașcani (fost grup școlar), Școala Gimnazială Lunca Pașcani. Ulterior învățătorii/profesorii de sprijin au oferit servicii educaționale de sprijin și în alte unități școlare. În acest an școlar la nivelul orașului Pașcani sunt incluși în programul de integrare incluzivă un număr de 45 de elevi care beneficiază de servicii educaționale de sprijin la Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Liceul Tehnologic M. Busuioc Pașcani

(profesor de sprijin Lungu Zînica), Școala Iordache Cantacuzino Pașcani și Liceul Economic N. Iorga Pașcani (profesor de sprijin Corina Ancuța), Școala Gimnazială Lunca Pașcani (profesor de sprijin Ștefan Cristina). Acestea sunt școlile în care incluziunea este un fapt acceptat și o măsură firească în cadrul educației, unde se întâmplă permanent schimbări și adaptări ale curriculum-ului, în modul de predare al profesorilor, în modul de învățare al elevilor, în modul de interrelaționare dintre elevii cu ces și colegii lor.

Profesorii și școlile, sunt într-o permanentă adaptare pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor.

Notă:

Informatiile cu privire la istoria clădirii și a Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, din acest capitol, au fost luate din:

- *Istoricul Școalei Primare CFR Pașcani, D. Turculeț, Tipografia J. Bendit Fălticeni, 1939*
- *Pacani, municipiul și zona, Monografie, coordonator Constantin Ciopraga, Polirom 2000*
- *arhiva școlii,*
- *discutii cu foști directori ai școlii și inspecitori pentru învățământul special și special integrat.*

Cine suntem?

Astăzi, în școală, se derulează o serie de proiecte care au ca scop conturarea comunității școlare și definirea direcțiilor de dezvoltare a școlii, așa cum sunt prevăzute în planul de dezvoltare instituțională.

Special de Pașcani este un proiect care, în cursul timpului, a definit brandul școlii noastre, proiect în care s-au realizat simbolurile ce dau identitatea școlii: așa numitul zâmbilici, imnul și clipul școlii, sigla și steagul școlii. Fiecare simbol are o poveste frumoasă, o poveste care ne-a unit în ceea ce ne recunoaștem acum, în Specialii de Pașcani.

Un prim obiectiv din cadrul proiectului a fost ***Imnul școlii—Special de Pașcani***—un proiect ambițios, realizat cu eforturi susținute, împreună cu parteneri de la Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani și Liceul Teoretic „Bogdan Vodă” Hălăucești, prin contribuția prof. Adriana Apostol, prof. Alexandru Slătinaru și a sunetistul nostru Mihai Iftimi. Versurile imnului aparțin prof. Zinica Lungu, prof. Verginica Mocanu și altor profesori ai școlii noastre, iar conceptul ***Special de Pașcani*** aparține doamnei director din acea perioadă, profesor Nedelcu Gabriela și colegului nostru, profesor Condrea Cătălin. De-a lungul timpului ***Imnul școlii—Special de Pașcani*** a devenit emblema școlii noastre, cu care suntem foarte mândri. Și pentru că elevii speciali cântă, dansează, prelucrează lutul, desfășoară atâtea activități minunate, toate acestea trebuiau spuse printr-un cântec vesel, ritmat, ușor de reținut. Elevii speciali îl cântă cu plăcere, se identifică cu acesta, se bucură că sunt „speciali” în școala noastră Specială.

Melodia cântecului a venit pur și simplu din suflet, din armonia lucrurilor bine făcute, o melodie gîngășă ca și sufletul acestor copii speciali.

Versurile s-au așternut încet, încet pe hîrtie, ilustrînd ceea ce se întîmplă minunat în fiecare zi în această școală, pornind de la refren „Și mai mici și mai mari, suntem toți Speciali, Suntem Specialii de Pașcani!”. Elevii „speciali” se regăsesc în aceste versuri și chiar dacă nu pronunță toate

cuvintele corect, cântă cu bucurie și plăcere știind că e cântecelul lor și al școlii unde învață.

Muzica reprezintă limbajul Universal pe care sufletul îl înțelege indiferent de versuri, are puterea de a vindeca răni, de a ne înveseli, de a ne elibera de tensiuni, tot ea poate fi „masajul” pentru o zi obositoare. Atunci când o ascultăm intrăm într-o lume total diferită, unde nu există frontiere și limite, unde suntem doar noi, gândurile noastre și muzica.

„Zi de zi la școală mergem
Ca să învățăm,
Lucruri bune vrem ca să aflăm,
Ne jucăm, ascultăm, scriem și citim
Buni școlari mereu noi vrem să fim.

Refren:

*Și mai mici și mai mari
Suntem toți speciali
Suntem Specialii de Pașcani.*

La bucătărie mergem
Cu drag să gătim,
Prăjituri la toți vă oferim,
Și un ceai, nu e greu
Știu să-și facă zău,
Că nimic nu li se pare greu.

Refren:

*Și mai mici și mai mari
Suntem toți speciali
Suntem Specialii de Pașcani.*

La artterapie învățăm să modelăm
Și cu toți cu drag noi ne jucăm
Lutul moale învățăm să îl prelucrăm
Vase noi frumoase v-arătăm.

Refren:

*Și mai mici și mai mari
Suntem toți speciali
Suntem Specialii de Pașcani.*

În camera senzorială
Să ne relaxăm
Cu jocuri de lumini să ne distrăm

Hai cu toții să cântăm și să dansăm
La concursuri premii să luăm”

Special de Pașcani este marca înregistrată a școlii noastre, Școala Gimnazială Specială Pașcani, care sperăm că va rămâne și va marca în continuare demersul educativ al tuturor dascălilor speciali.

Revista școlii, martorul devenirii Specialilor de Pașcani

A devenit tradiție ca la finele anului, de zilele școlii să răsfoim Specialul de Pașcani și să vedem cât am trudit de-a lungul anului, câte minuni au fost făcute, câte zâmbete și clipe de fericire am reușit să aducem. La final de an revista școlii noastre, ca un barometru al muncii depuse face bilanțul și provoacă la noi proiecte, la noi atitudini, ne dă energie pentru anul care va veni. Specialul de Pașcani, o revistă ce își are rădăcinile cu un deceniu în urmă și care a prins contur sub genericul „Împreună”. Numărul 2 din 2010 a primit premiul la concursul de reviste Anelise organizat de Fundația Vasile Pogor, an de an a fost premiată la concursul național la secțiunea caleidoscop. Am ajuns la numărul 9, anul acesta volumul omagial a luat locul publicației, încununând, cumva, a zecea apariție.

Pe parcursul evoluției muncii noastre, odată ce am căpătat identitate, revista ***Împreună*** se transformă în ***Specialii de Pașcani*** odată cu apariția celui de-al șaselea număr. An de an paginile revistei s-au înmulțit, autorii deasemeni, iar inima specialului a devenit mai mare. Așa am putut fi cunoscuți la noi în oraș, în județ, în țară sau peste hotare, peste tot unde avem prieteni.

Paginile revistei au adunat de-a lungul anilor atât gândurile tinerilor ce au pășit pragul școlii, povestirile celor cu experiență, mesajele partenerilor și colaboratorilor în numeroasele proiecte derulate de școală, dar și experiența academică a prietenilor universitari.

Număr de număr ceea ce priveam cu emoție, cu oarece sfială sau un pic de teamă și neîncredere a devenit istoria transformărilor noastre. Aici ne regăsim atunci când eram mai tineri cu vise și așteptări, ne regăsim cu fiecare

suces, cu fiecare premiu, ne regăsim prin fiecare elev alături de care am trăit atâtea emoții.

Un număr important al revistei a fost cel dedicat unuia din primele proiecte, un proiect care își avea cumva rădăcinile în numele reviste „Alături de mine, împreună cu mine”. Un proiect care își propunea să adune elevi, părinți și profesori cu scopul comun de a învăța împreună, de a face pași împreună spre ceva mai bun. Poate nu știam atunci că aveam nevoie unul de altul, poate atunci credeam că doar oferim. Sigur am învățat împreună să fim ceea ce suntem astăzi, am învățat că doar împreună putem fi Specialii de

Pașcani, cei ce poartă în piept așa numitul zîmbilici, o bijuterie care ne face să simțim într-un mod anume.

Aici a fost locul în care ne-am bucurat când am câștigat trofee la Cluj, la Festivalul Cultural Miraje sau când Busuiocul nostru strălucea la Festivalul Internațional de dansuri tradiționale de la Sighetul Marmăției. Tot aici ne-am împărtășit experiența europeană „de la Heliomare, Zespół Placówek Edukacyjnych din Olsztyn, Alcalá de Henares, eduKarjala Joensuu sau Progetto Crescere Reggio Emilia. Aici ne-am mândrit cu cei ce ne-au sprijinit să realizăm Artiștii speciali, Bucătarii speciali, Dansatorii speciali. Ne-am mândrit cu premiile luate la tenis de masă în competițiile Cupei primăverii. Și am fost extrem de mândri când am fost nominalizați finaliști ERSTE. Revista noastră este cea care adună în paginile noastre ceea ce se cerne a fi mai bun în viața școlii de zi cu zi, munca noastră, experiența noastră și trăirea noastră și o reflectă asupra celorlalți ca o oglindă care ne arată sufletul.

Școala românească are nevoie de bune practici, de experiența care se poate transforma din bun în mai bun. **Volumul omagial „Special de Pașcani la 40 de ani de învățământ special în Pașcani”** consolidează traseul unei reviste ce a reușit să transmită mesajul școlii noastre, unei reviste care ne ține în legătură și ne ajută să ne facem cunoscuți și să ne cunoaștem mai bine, unei reviste ce ne dă încredere

că munca noastră e pe drumul cel bun, revista ce poartă numele nostru, al fiecăruia ce se simte acasă în această școală, Special de Pașcani.

Școala multimedia- un proiect pentru o școală europeană

Începând din anul școlar 2015-2016, cu pași timizi, dar cu mult entuziasm, o echipă de profesori din școala noastră a dat startul unui nou proiect inedit, pentru a ține pasul cu noile tendințe din educația modernă. Ne-am propus dezvoltarea serviciilor educaționale ale Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani prin utilizarea tehnologiei moderne în vederea eficientizării procesului educativ-recuperator la copilul cu cerințe educative speciale. Pentru a realiza acest scop pentru început s-a dotat o clasă și cabinetul multimedia cu table interactive și softuri educaționale specifice lucrului cu copilul cu dizabilități mintale, severe, asociate și TSA. S-a descoperit tabla

interactivă prin activități didactice de pe toată paleta curriculară. În anul experimental 2015-2016 a fost stabilit un program de perfecționare a cadrelor didactice în cadrul parteneriatelor interclase dar și prin activități de mentorat, cursuri de formare în domeniul multimedia și

activități în parteneriat cu formator de la Quartz Matrix.

În cadrul cabinetului de informatică s-au realizat și se vor realiza activități didactice, în parteneriat interclase, prezentări în cadrul proiectelor educative, comisiilor metodice, cercurilor pedagogice, iar ca o concluzie în ceea ce privește impactul asupra elevilor, putem spune că s-a evidențiat o creștere semnificativă a rezultatelor școlare ale elevilor în mai multe arii de dezvoltare, precum domeniul cognitiv, domeniul psihomotor, domeniul socializării și nu în ultimul rând al formării și dezvoltării abilităților de utilizare a tehnologiei informatizate.

În anii ce vor urma vor fi derulate activități specifice pentru a finaliza implementarea cu succes a acestui proiect îndrăzneț: perfecționarea cadrelor didactice în folosirea tablei interactive și introducerea mijloacelor multimedia în activitățile didactice în anul școlar 2017/2018, studiu de impact prin folosirea tablei interactive în activitatea didactică și terapeutică recuperatorie didactice în anul școlar 2016/2017, dotarea tuturor claselor cu table

interactive în perioada 2017/2019, realizarea unei biblioteci didactice virtuale la nivelul școlii și în final integrarea mijloacelor multimedia în actul didactic și terapeutic recuperator.

Utilizarea tablei interactive de către elevii școlii va îmbunătăți procesul instructiv-educativ, deoarece actul de învățare se realizează într-un alt mod, mai activ și mai atractiv, elevii interacționând direct cu materialul prezentat. Tabla inteligentă îmbunătățește eficiența și economisește timpul de prezentare, eu putând fi integrată cu succes în orice secvență a lecției.

Cadrele didactice au fost implicate pentru a utiliza tabla interactivă, în vederea creșterii calității actului didactic, prin utilizarea unor noi metode de lucru, mai atractive, prin folosirea softurilor educaționale și folosirea materialelor didactice accesate de pe internet.

S-a urmărit implicarea fiecărui elev în activitate, de la simpla atingere a tablei până la realizarea sarcinilor didactice.

Rezultatele proiectului vor pune în evidență unul dintre scopurile dezvoltării instituției noastre, acela de a face învățământ de performanță în concordanță cu principiile europene și noile mijloace pedagogice. Ne dorim să ne bucurăm la final de proiect de dotarea tuturor claselor cu table interactive, realizarea de albume cu fotografii însoțite de impresii ale copiilor și ale cadrelor didactice, realizarea de portofolii electronice cu lucrările efectuate de elevi, realizarea unei biblioteci didactice virtuale la nivelul școlii. Pe de altă parte o importanță deosebită o are perfecționarea cadrelor didactice în folosirea tablei interactive și introducerea mijloacelor multimedia în activitățile didactice, integrarea bunelor practici prin schimb de experiență cu alte instituții școlare și parteneri terți pe parcursul proiectului.

Este un proiect foarte important al școlii, un proiect care va duce la creșterea calității serviciilor acordate copiilor noștri.

„Dansatorii speciali” -ambasadori ai școlii la nivel județean, regional, național și internațional

De ce dans? Pentru că dansul este o artă care se adresează tuturor persoanelor indiferent de vârstă, indiferent de starea de sănătate fizică sau psihică. Pentru că dansul înseamnă bucurie, descătușare, energie, relaxare... Pentru că dansul ajută organismul, mintea și spiritul. Ca exercițiu fizic, ajută la întărirea oaselor, la îmbunătățirea funcțiilor mușchilor și articulațiilor, ajută la arderea calorilor, contribuie la întărirea și fortificarea stării de sănătate, la dezvoltarea corporal armonioasă. Dansul îmbunătățește funcția cognitivă și memoria. Favorizează învățarea unor coregrafii care le vor fi utile în diferite situații de viață: nunți, discoteci, alte petreceri. Crește încrederea în sine și în forțele proprii. Formează și dezvoltă spiritul de echipă, de cooperare și competitiv. Dansul ajută la detensionarea nervoasă, eliberarea de stres, la eliberarea unor emoții negative: furie, teamă, ură etc.. Mișcarea împreună cu alții, în același ritm, ajută la formarea relațiilor. Datorită comunicării prin mișcare, copilul devine mai conștient de propria persoană și mai capabil de a interacționa cu ceilalți. Dansul oferă un cadru adecvat de trăire în colectiv a unor bucurii, de a exprima liber sentimente și dorințe, de întărire a prieteniei și cooperării, dar și a disciplinării fiecărui copil în parte. Și lista ar putea continua.

În anul școlar 2011/2012, din plăcerea și bucuria de a dansa profesoarele Plaiu Oana Monica, Gîrbu Adriana și Puiu Mirela, susținute de către directorii Nedelcu Gabriela (Școala Gimnazială Specială Pașcani), Novac Daniela (Școala Gimnazială Valea Seacă) și Apostol Carmen (Liceul Teoretic Miron Costin Pașcani) și cu sprijinul sunetistului Iftime Mihai au dat naștere proiectului educațional extrașcolar „Dansatorii speciali”. Acest proiect, înscris în Programul de dezvoltare instituțională al Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, a contribuit și contribuie la dezvoltarea ofertei educaționale a școlii, la crearea unor

oportunități de comunicare, relaționare, afirmare, valorizare și integrare socială a copiilor cu CES, la promovarea școlii la nivel local, județean, național și internațional.

Un prim obiectiv la proiectului a fost și este organizarea și derularea cercului școlar de dans „Magia dansului”. Astfel, anual, am debutat cu elaborarea unei programe pentru cerc școlar, avizarea programei de cerc de către comisia de curriculum și de către Inspectoratul Școlar Județean Iași și apoi implementarea acesteia. Ca obiective cadru am propus: influențarea evoluției sănătoase, corecte și armonioase a organismului, dezvoltarea capacității de receptare a ritmului unei melodii, formarea și dezvoltarea priceperilor și deprinderilor de a interpreta un text coregrafic în ritmul muzicii, formarea deprinderilor de interpretare vocală, stimularea interesului și motivației pentru practicarea dansului, stimularea exprimării prin mișcare.

Cercul școlar se adresează atât copiilor din școala specială cât și semenilor lor din școlile de masă. Astfel am avut ca parteneri Liceul Teoretic Miron Costin Pașcani, Liceul Tehnologic Valea Seacă Structura Conțești, Școala Gimnazială Valea Seacă și Liceul Economic Nicolae Iorga Pașcani.

Săptămânal se organizează câte 2 activități de cerc, dans tradițional respectiv dans modern.

Activitățile cercului se derulează în sala de festivități a Școlii Speciale, în sala de festivități a Clubului Copiilor Pașcani și pe scena Casei Municipale de Cultură Pașcani.

Copiii care frecventează cercul școlar sunt puși în situația de a simți și înțelege frumusețea dansurilor populare românești, de a le juca cât mai autentic, de a le păstra și promova însoțite de costumele corespunzătoare și de melodiile adecvate, care le sporesc frumusețea și le armonizează perfect.

De asemenea, dansul modern le oferă posibilitatea copiilor de a se exprima pe o muzică plăcută, contemporană, în trend și într-un ambient prietenos. Abordăm stiluri proprii de îmbinare a muzicii cu mișcarea, armonizând mișcări de balet, gimnastică și dans sportiv.

În cadrul cercului școlar, un obiectiv propus a fost acela de a selecta copii cu „aptitudini artistice” pentru constituirea unor trupe de dans și pregătirea lor pentru a participa la serbări, spectacole și concursuri.

Astfel au luat ființă trupele de dans tradițional „Hora” și „Busuiocul” și trupele de dans modern „Non Stop” și „Marionetele” care a devenit apoi Iris”.

„Hora” are în componență copii din Școala Specială și s-a afirmat la serbări școlare și concursuri organizate la nivelul școlilor speciale din județ.

„Busuiocul”, are în componență elevi din Școala Specială și elevi voluntari de la Școala Valea Seacă și a luat naștere din dorința de a depăși granițele școlilor speciale din județ și de a participa la Concursul Național „Împreună pentru viitor” din cadrul Strategiei Naționale de Acțiune Comunitară.

În cei cinci ani școlari, încheiați, de funcționare, după o muncă susținută și cu dorință de progres și afirmare, trupa de dans tradițional „Busuiocul” a parcurs fazele județene (Iași) și regionale ale Concursului Național „Împreună pentru viitor” (Piatra Neamț, Comănești, Negrești Vaslui, Pașcani, Botoșani) și a reprezentat cu mândrie și profesionalism regiunea de N-E a Moldovei la fazele naționale ale concursului (Craiova, Piatra Neamț, Galați, Brăila).

Rezultatele și feed-back-urile primite la acest concurs i-au mobilizat și motivat să participe și la alte concursuri și festivaluri, întorcându-se și cu alte rezultate deosebite.

În anul școlar 2011/2012 Busuiocul a obținut trofeul „Mugurașii” la Festivalul de folclor „Mugurașii” organizat de Primăria Prisacani, Școala Prisacani și Postul TV Favorit, a participat la spectacolul caritabil „Rază de soare” în cadrul campaniei de strângere de fonduri „Diferiți dar împreună” în Iași, a participat la spectacolul “Alimentează-te cu sănătate” organizat de Salvați copiii Iași în incinta Carrefour Era Iași, a participat la spectacolul caritabil organizat de asociația „Salut prieteni” la Pașcani, a participat la serbări școlare organizate de școlile partenere.

În anul școlar 2012/ 2013 a obținut locul II la Festivalul „Inimi la unison” la Botoșani, locul II la Concursul regional de folclor „Drag mi-i cântecul și jocul” la Pașcani, locul I la Concursul Național Kreaticon la Iași, locul I și Trofeul la Festivalul județean de folclor „De la moșii noștri noi am învățat” la Tătăruși, a participat la spectacolul caritabil „Rază de soare” în cadrul campaniei de strângere de fonduri „Diferiți dar împreună” la Iași, a participat la serbări școlare organizate de școlile partenere.

În anul școlar 2013/2014 a obținut locul I la Concursul regional de folclor „Drag mi-i cântecul și jocul” la Pașcani, locul I la Festivalului regional de folclor „De la moșii noștri noi am învățat” la Tătăruși; locul I la Festivalul egalității șanselor pentru copii și tineret „Inimi la unison” la Botoșani, locul I la Concursul Național „Pe aripile prieteniei și dansului” la Pașcani, locul II la Festivalul Cultural Miraje la Cluj Napoca, a participat la spectacolul caritabil „Rază de soare” în cadrul campaniei de strângere de fonduri „Diferiți dar împreună” la Iași, la Gala Sportului Pașcani și la serbări școlare.

În 2014/ 2015 a obținut și locul I la Concursul regional „Dansul inimilor speciale” la Bistrița Năsăud; locul III la Festivalul internațional ”Am fost ș-om fi” la Sighetu Marmăției; locul II la Festivalului județean de folclor „De la moșii noștri noi am învățat” la Tătăruși; locul III la Festivalul Curcubeul Artelor la Pașcani.

În 2015/ 2016 trupa Busuiocul și-a modificat componența, s-a transformat într-un Busuioc JR, fiind formată din prichindei de clasele pregătitoare și clasa I, elevii beneficiari fiind încadrați în grad de handicap grav și accentuat.

Rezultatele au fost pe măsura muncii și inenței lor: locul I la Concursul Regional de coregrafie „Armonii Dansante” la Pașcani; locul I la Festivalul pentru copii și tineret „Curcubeul artelor” la Pașcani; locul I la Festivalul egalității șanselor pentru copii și tineret „Inimi la unison” la

Botoșani; trofeu la Festivalul regional de folclor „Joc și port pe Valea Siretului” la Răchiteni; trofeu la Festivalul folcloric regional „Cânt și joc de pretutindeni” la Iași; trofeu special la Concurs Național de Folclor „Drag mi-i cântecul și jocul” la Pașcani; locul I la Festivalul regional de folclor „De la moșii noștri noi am învățat” la Tătăruși.

Trupa de dans modern „Non Stop” a funcționat în anul școlar 2011-2012 având în componență elevi din Școala Specială și elevi voluntari de la Liceul Economic Nicolae Iorga Pașcani.

La Concursul Național de Dans „Împreună pentru viitor” din cadrul SNAC, faza județeană, a obținut locul II, a fost selectată pentru a participa la finala Concursului Național de dans modern „CNGOGA” organizat la Miercurea Ciuc, a participat la spectacolul caritabil organizat de Asociația „Salut prieteni” la Pașcani, a participat la serbări școlare.

Trupa de dans modern „Marionetele” care ulterior s-a transformat în „Iris”, formată din elevi de la Școala Specială și elevi voluntari de la Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, a urcat pe scenele concursurilor din 2011 și până în prezent.

După un loc III, în 2011/2012, la Concursul Național de Dans „Împreună pentru viitor” din cadrul SNAC, faza județeană, în următorii patru ani școlari, creativi și cu multă ambiție, întruchipând „Păpușile marionete”, „Pirații din Caraibe”, „Picăturile de ploaie” și „Timpul” au parcurs fazele județene (Iași) și regionale (Comănești, Negrești Vaslui, Pașcani, Botoșani) ale acestui concurs, ajungând să reprezinte cu mari emoții regiunea de N-E a Moldovei la fazele naționale ale concursului la Comănești, Brăila, Galați și Pitești.

În anul școlar 2011/2012 s-au întors cu locul I de la Concursul Regional de Coregrafie „Armonii Dansante” organizat la Pașcani și cu multe aplauze de la serbările școlare. Locul I au obținut și la Concursul județean de Coregrafie Pașcani în anul școlar 2012/2013. Anul școlar 2013/2014 a venit cu locul I și trofeul Concursului Național de Dans „Pe aripile prieteniei și dansului” la Pașcani, locul I la Concursul Județean de Coregrafie Pașcani, locul I și Trofeul la Festivalul Cultural Miraje la Cluj Napoca, cu participări și aplauze la Gala Sportului Pașcani, la Spectacolul Caritabil „Rază de soare” la Iași, la serbări și alte activități școlare.

În anul școlar 2014/2015 au obținut locul II la Concursul Național de Dans „Împreună pentru viitor” din cadrul SNAC, faza județeană la Iași, premiu special la etapa regională la Pașcani și au evoluat în etapa națională la Galați. A fost al doilea an când au obținut trofeul Festivalului Cultural Miraje la Cluj Napoca. Tot cu trofeu s-au întors și de la Festivalul „Curcubeul Artelor” și cu locul I de la Concursul județean „Armonii dansante”.

Și anul 2015/2016 a fost încununat cu succese: au participat la toate cele 3 etape ale Concursului Național de Dans „Împreună pentru viitor”, la

Iași, Botoșani și Pitești, au obținut locul I la Concursul regional de coregrafie la Pașcani, locul II la festivalul pentru copii și tineret „Curcubeul artelor” și a fost al treilea an consecutiv când li s-a acordat trofeul Festivalului Cultural Miraje la Cluj Napoca.

Pentru că dorința de a dansa a copiilor din Școala Specială a crescut, am elaborat, avizat și implementat din anul școlar 2013-2014, două programe școlare pentru discipline opționale, „Joc și cântec” și „Drag mi-i jocul”.

În mai 2015 am organizat etapa regională ca Concursului Național de dans „Împreună pentru viitor” unde au evoluat pe scenă trupe de dans modern și popular din județele Iași, Suceava, Bacău, Neamț, Botoșani și Vaslui. În presa locală apărea articolul intitulat „Spectacol pe cinste

în sala de evenimente a Primăriei Pașcani. *Împreună pentru viitor* a adus împreună tineri talentați din toată zona Moldovei.”

Am profitat de fiecare deplasare la concursuri, festivaluri sau spectacole și am organizat și o drumeție sau excursie. Am descoperit astfel Mănăstirea Vorona, Mănăstirea Hurezu, Mănăstirea Cozia, Mănăstirea Curtea de Argeș, Biserica Neagră, Moscheia Turcească din Constanța, Muzeul Marinei, Transfăgărașanul, Lacul Bâlea, Cetatea Neamț, Cetatea Râșnov, Cetatea Făgăraș, Castelul Bran, Mănăstirea Năməeși, Cetatea Poenari, Palatul Peleş, Babele și Sfînxul din Munții Bucegi, Peștera Ialomiței, Barajul Bolboci, Barajul Vidraru, Valea Oltului, Dunărea, Marea Neagră, muzee, creștele Ceahlăului și ale Munților Făgăraș.

Am avut plăcuta surpriză și bucurie ca oameni de bine să ne răsplătească munca noastră susținându-ne financiar la fiecare deplasare sau sprijinindu-ne în achiziționarea de aparatură audio și costume populare, îmbunătățind astfel baza didactico-materială a școlii.

Se pare că dansul nostru nu numai că a înnobilit sufletul și înfrumusețat corpul dansatoriilor ci a încântat și pe cei care ne-au privit, motive în plus pentru a continua proiectul „Dansatorii specilali”.

2 aprilie – Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului

Conștientizarea problematicei autismului în zona orașului Pașcani a fost și continuă să fie un deziderat al profesorilor de la Școala Gimnazială Specială Pașcani. În ultimii 5 ani, nevoia de a vorbi deschis despre această tulburare de dezvoltare de origine neurobiologică, care este considerată drept una dintre cele mai severe tulburări neuropsihiatrice ale copilăriei, despre creșterea numărului de cazuri, despre principalele trăsături ale tulburării,

despre terapiile specifice lucrului cu copilul cu autism ne-a determinat să aducem aproape de noi specialiști, părinți, voluntari în cadrul proiectului: ***Alături de copilul cu autism: Să-l cunoaștem mai bine, să-l ajutăm mai mult!***

Vrem să facem cunoscut faptul că gravitatea autismului variază de la sever la ușor, iar acesta se intersectează cu diverse nivele de inteligență care, și acestea, variază de la dificultăți profunde de învățare, până la nivele normale de inteligență. Totuși, aproximativ 70-75% dintre persoanele cu autism au un nivel scăzut de funcționare intelectuală și de adaptabilitate. Fiecare copil cu tulburări din spectrul autism este unic, iar nevoia de adaptare a demersului didactic este esențială.

De-a lungul celor 5 ani am organizat activități de diseminare și de sensibilizare, care nu au rămas fără ecou. Îmbucurător pentru noi este faptul că sprijinirea copiilor cu autism, a părinților și a profesorilor care lucrează cu acești copii, a căpătat forme variate: am

beneficiat de sprijin de specialitate din partea Fundației Ancora Salvării Iași prin cursuri de specialitate, exemple de bune practice, seminarii.

Am interacționat cu specialiști din alte organizații guvernamentale precum ANCAAR, Salvați Copiii, Fundația Star of Hope, am primit sprijin de la elevi voluntari de la liceele din oraș și din împrejurimi, precum: Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Consiliul Elevilor de la Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Colegiul Tehnic „CF Unirea” Pașcani, Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” Pașcani, Liceul Economic „Nicolae Iorga”

Pașcani, Școala Gimnazială „Iordache Cantacuzino” Pașcani, Clubul Copiilor Pașcani, Liceul Tehnologic Stolniceni Prăjescu.

Inimoșii voluntari, îndrumați de profesorii lor, au participat la marșul de conștientizare a autismului, organizat de noi în fiecare an, finalizat cu realizarea fundei umane, în diferite zone ale orașului, dar s-au implicat și în activități de voluntariat săptămânale, pentru sprijinirea elevilor în realizarea de sarcini sau în proiecte de parteneriat interinstituționale.

Necesitatea conștientizării existenței acestei problematice, nevoia acceptării copiilor cu autism și a sprijinirii acestora și a familiilor lor de către societatea civilă și de către instituțiile statului le considerăm priorități, iar campaniile de sensibilizare și conștientizare ne propunem să le continuăm.

Cine este voluntarul Special de Pașcani

Specialul de Pașcani si-a făcut un nume în comunitatea locală și nu numai. El s-a făcut remarcant prin multitudinea de activități în care a fost implicat, proiecte și parteneriate în care a jucat un rol deosebit de important. Specialul de Pașcani este un personaj foarte activ, implicat, responsabil și cu

o imagine bine conturată. Probabil această imagine construită și promovată la nivel local a făcut ca în ultima perioadă să existe o avalanșă de tineri care și-au manifestat dorința de a fi alături de specialul de Pașcani, de a participa la activitățile în care este implicat.

Voluntariatul în spațiul școlii a devenit o tradiție iar tinerii care s-au implicat cu ani în urmă revin pentru a face cu drag aceleași lucruri și pentru a fi alături de copiii noștri. Dacă la începuturi voluntariatul avea apariții timide în această instituție, acum ne putem mândri cu zeci de tineri liceeni, studenți și specialiști care își rup din timpul lor și vin pentru a petrece timp și pentru a face activități împreună și pentru elevii Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani.

Voluntarii sunt tineri care s-au implicat în derularea unor proiecte ca **Artiștii speciali** unde au desfășurat activități în cadrul atelierului de artterapie modelând diverse obiecte de ceramică alături de elevii noștri, sunt membri ai trupelor de dans **Busuiocul** și **Iris** și au participat la concursuri și festivaluri de profil de unde s-au întors cu numeroase premii, sunt specialiști implicați în activitățile terapeutice și de recuperare și care au implementat terapii complementare de recuperare și reabilitare, sunt elevi de liceu care au donat fructe și legume în cadrul **Săptămânii fructelor și legumelor donate** sau au adus jucării pentru zâmbete sincere de copil, sunt elevii care ajuta la desfășurarea activităților didactice și terapeutice. Voluntarii sunt oameni cu suflet mare, cu daruire, sunt oameni pentru care timpul petrecut alături de copilașii noștri este timp prețios și timp câștigat. Si cred ca mulți dintre acești tineri nu vin sa desfășoare activități voluntare pentru a obține anumite recompense ci vin pentru a fi răsplătiți cu zambete speciale si mulțumirea că au contribuit într-o anumită măsură la progresul acestor copii, că pot, uneori prin simpla lor prezență, să dea o mână de ajutor cadrelor didactice. Acești tineri ar trebui să constituie adevărate exemple pentru toți membrii comunității,ei sunt generația de oameni de mâine care nu vor trece indiferenți pe lângă semenii care au nevoie de ajutor. Dacă fiecare dintre noi ne-am rupe puțin din timpul nostru prețios pentru a face activități de voluntariat, dacă fiecare ar simți bucuria participării, implicării și responsabilității atunci vom ști că suntem pe drumul cel bun.

Să luam exemplul de la acești tineri și să învățăm să dăruim necondiționat, să învățăm să ne implicăm în a-l ajuta pe cel care are nevoie de ajutor.

Vă mulțumim, dragi voluntari, pentru implicare! Vă mulțumim pentru că ați devenit **Voluntari Speciali de Pașcani !**

Conducerea Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și elevii aduc mulțumiri elevilor, cadrelor didactice și specialiștilor implicați în activitățile de voluntariat :

- Colegiul National Mihail Sadoveanu Pașcani
- Liceul Miron Costin Pașcani
- Liceul Unirea Pașcani
- Liceul Mihai Busuioc Pașcani
- Liceul Nicolae Iorga Pașcani
- Școala Gimnazială Iordache Cantacuzino Pașcani
- Școala Gimnazială Valea Seacă

- Școala Gimnazială Conțești
- Școala Gimnazială Lunca Pașcani
- Doamna Lucia Hen

Proiecte pentru o școală europeană

Proiecte educative cuprinse în calendarele activităților educative județene și regionale

Un punct important pentru școală a fost dezvoltarea de proiecte educațional cuprinse în calendarele județene și regionale, proiecte de concursuri școlare sau proiecte științifice. Competițiile școlare au drept scop, pe lângă dezvoltarea abilităților de viață și punerea în relație a copiilor din școlile de masă cu copiii din învățământul special. Proiectele științifice și-au propus dinamizarea cercetării și a schimbului de bune practici în învățământul special și dezvoltarea bibliografiei de specialitate.

Astfel la nivelul școlii sunt derulate patru proiecte educative, maximum acceptat de ISJ Iași, două cuprinse în Calendarul Activităților Educative Județene și alte două în Calendarul Activităților Educative Regionale.

Proiectul județean „Cupa Primăverii” - la tenis de masă

Cupa Primăverii la tenis de masă, aflată la ediția a IX-a, are ca obiectiv principal întrunirea copiilor din sistemul de învățământ special alături de copii din școlile de masă în vederea creării de relații și atitudini pozitive. Competiția se desfășoară pe categorii de vârstă (primar, gimnazial),

probele simplu și dublu (băieți, fete). Fiecare școală înscrie în concurs o echipă formată din elevi din clasele I-VIII și gimnaziu, fete și băieți. Există și o categorie „special olympics” pentru copii cu dizabilități severe (autism, DOWN”, etc.). Se recomandă ca echipa să aibă în componență 5 membri dar sunt acceptate toate variantele. Competiția se desfășoară într-o singură zi finalizându-se cu premierea câștigătorilor. Cu ajutorul sponsorilor la fiecare competiție elevii participanți, veniți din tot județul, primesc hrană și sucuri pe

perioada competiției. Începând de la ediția a VI-a trofee oferite celor mai bune echipe sunt realizate în cadrul atelierului de artterapie al Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani

Derularea competiției pentru dobândirea cunoștințelor practice privind modalități de socializare, egalitatea drepturilor, toleranța față de culturi diferite și acceptarea propriei persoane ca individ diferit, unic prin esență are ca principale obiective: promovarea tenisului de masă în rândurile copiilor cu dizabilități și nu numai; dezvoltarea și valorificarea calităților fizice, morale și intelectuale ale copiilor; atragerea unui număr cât mai mare de elevi în competiții sportive; dezvoltarea curajului, dărueniei și perseverenței de a termina competiția fără abandon și dezvoltarea relațiilor de prietenie și fair-play în activitatea sportivă; formarea deprinderii de analiză corectă a ceea ce au greșit în caz de nereușită și valorificarea potențialului elevilor cu nevoi speciale;

Competiția se adresează elevilor din școlile speciale dar și din școlile cu program normal din județul Iași. Proiectul urmărește să atragă atenția copiilor de toate vârstele (de la 8 ani până la 19 ani) asupra influenței pozitive pe care o poate avea practicarea tenisului de masă, în special, și a sportului, în general, asupra dezvoltării fizice și psihice armonioase a organismului.

Prima ediție a concursului CUPA PRIMĂVERII la tenis de masă a avut loc în anul 2007. Un proiect curajos pentru acea perioadă, a reușit să se impună prin numărul mare de simpatizanți în rândul copiilor. În anii ce au urmat, numărul echipelor participante s-a mărit și foarte important a crescut foarte mult nivelul competițional, aducând la start jucători din ce în ce mai talentați, jucători cu calități extraordinare și un plus de fair-play de la an la an. Pe lângă elevi și profesori, competiția a atras și mulți parteneri sub formă de voluntari, sponsori sau parteneri media.

În anul școlar 2007/ 2008, la prima ediție a acestui concurs s-au înscris în cursă 4 echipe din județ. În anul școlar 2008/ 2009, la ediția a doua, au participat un număr de 5 echipe. În anul școlar 2010/ 2011, au participat un număr de 7 echipe. La ediția a patra, în anul școlar 2011/ 2012, au participat un număr de 7 echipe. În anul școlar 2012/ 2013, au participat un număr de 9

echipe la tenis de masă la ediția a cincea. În anul școlar 2013/ 2014, au participat un număr de 9 echipe, la ediția a șasea. Tot câte 9 echipe s-au înscris în competiție și în anul școlar 2014/ 2015, la ediția a șaptea, și în anul școlar 2015/ 2016, la ediția a opta.

Concursul Regional Iarna Veselă

Tradițiile strămoșești de Crăciun și Anul Nou - povestite de copii prin lucrări plastice

Pentru noi, cei mari, iarna este anotimpul veseliei, al petrecerii în familie, la gura sobei, în jurul bradului. Este anotimpul în care ne amintim cu drag de tradițiile și obiceiurile strămoșești. Este anotimpul în care ne încercăm emoții puternice, aceleași ca în copilărie.

Dar oare, în marea agitație din pragul sărbătorilor, ne-am întrebat dacă copilul din fața noastră este fericit și sensibilizat de aceste sărbători? Ce este în sufletul copilului de astăzi? Are pentru el Iarna cu sărbătorile ei un miros specific, un miros al bucuriei?

Noi ne-am propus, încă din 2009, să provocăm cadrele didactice să se oprească puțin din agitația și rutina zilnică și să se preocupe să sădească în sufletele copiilor bucuriile și emoțiile iernii care îi vor urma și le vor oferi un drum în viață.

Proiectul nostru a început cu activități la nivelul școlii, apoi le-am extins la nivel județean, ca începând cu ediția a V-a, în 2014, să înscriem concursul în Calendrul activităților educative regionale, în acest an școlar fiind la a VII-a ediție.

Pentru că unul din obiectivele proiectului este cultivarea sensibilității pentru tradițiile românești și pentru frumos, an de an am lansat provocarea de valorificare și stimulare a potențialului artistic creativ al elevilor prin realizarea unor compoziții plastice prin diferite tehnici de lucru pe o temă dată descoperind și promovând astfel tradițiilor strămoșești ale Crăciunului și Anului Nou, pregătindu-i și introducându-i astfel în magia sărbătorilor de iarnă. Copiii s-au întrecut în realizarea de compoziții plastice în acuarelă/tempera, colaje, coronițe de Crăciun, ornamente pentru bradul de Crăciun, măști pentru jocurile/obiceiurile de iarnă.

Grupul țintă vizat este format din elevii claselor 0-VIII și cadre didactice din învățământul special, special integrat și învățământul de masă iar prin

activitățile derulate în proiect creăm oportunități de afirmare, valorizare și integrare socială a copiilor cu CES.

Activitățile de impact din proiect sunt realizarea afișului și pliantului proiectului cu sprijinul voluntarilor; realizarea și selectarea lucrărilor artistico-plastice pentru înscrierea în concurs; jurizarea lucrărilor înscrise în concurs; organizarea și lansarea expoziției Iarna Veselă în diferite locații din oraș și cu diferite ocazii speciale; mediatizarea și promovarea lucrărilor pe pagina de facebook și pe site-ul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani; oferirea marelui premiu IARNA VESELĂ.

Parteneri în proiectul la nivel regional avem Inspectoratul Școlar Județean Iași care mediatizează concursul în școlile din județ și semnează diplomele; școli speciale din alte șase județe ale țării: Liceul Tehnologic Special „Ion Pilat” Dorohoi din județul Botoșani, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă „Maria Montessori” Constanța, Școala Gimnazială Specială Baia Mare, Școala Gimnazială Specială „Emil Gârleanu” Galați, Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Târgu Neamț, Școala Gimnazială Specială „Maria Montessori” Bacău, care mediatizează concursul în școlile și centrele de plasament din propriile județe; Colegiul Național Mihail Sadoveanu Pașcani care ne sprijină în realizarea afișului proiectului, în distribuirea acestuia în comunitate, un profesor de specialitate face parte din juriu iar elevi voluntari ne sprijină în organizarea expozițiilor și în organizarea concursului, faza școlară;

Clubul Copiilor Pașcani care mediatizează concursul în rețeaua cluburilor copiilor din țară.

La fiecare ediție regională au răspuns afirmativ invitației noastre peste 700 de elevi proveniți din peste 40 de școli din județele Iași, Bacău, Neamț, Galați, Maramureș, Constanța, Botoșani, Brăila, Brașov, Călărași, Giurgiu, Bihor, Dolj, Gorj, Vaslui, Suceava, Caraș Severin, Timiș, Satu Mare, Mureș, Ialomița, Olt, Ilfov și București. Astfel am reușit să dezvoltăm o rețea de parteneriat între școlile speciale, special integrate și de masă, la nivelul județelor implicate.

S-au acordat diplome pentru premiile I, II, III, premii speciale, diplome de participare elevilor și adeverințe de participare pentru cadrele didactice coordonatoare.

În 2014 Marele premiul „Iarna veselă” a fost obținut la egalitate de puncte de către Școala Gimnazială Specială Baia Mare și Școala Gimnazială Specială „M. Montessori” Bacău. În 2015, același premiu a mers la una din cele două școli, Școala Gimnazială Specială „M. Montessori” Bacău.

În școala noastră, an de an, au răspuns provocărilor doamnelor Plaiu Oana Monica, Puiu Elena și Vasiliu

Mirela, coordonatoarele proiectului, toate cadrele didactice indiferent de formarea profesională, fie învățători, psihologi, pedagogi, psihopedagogi, profesori de religie, de limbi moderne, de educație fizică, de educație tehnologică sau kinetoterapeuți.

Și asta pentru că au rezonat cu ideea lui Roy L Smith: „Cine nu are Crăciunul în adâncul inimii sale, nu îl va găsi niciodată sub un brad de Crăciun.”

Concursul județean „Primăvara în culoare” Anotimpul renașterii prin ochii copiilor

Sezonul cald a venit cu o altă invitație specială pentru copiii dornici de această dată să își exprime viziunea asupra renașterii naturii într-un mod artistic. După zilele albe de iarnă, gândul la culori și la primăvară este revigorant.

Concursul „Primăvara în culoare”, în 2016 aflat la a VII-a ediție, înscris în Calendarul Activităților Educative Județene, a venit odată cu primăvara și astfel și invitația acelorași coordonatori, Plaiu Oana Monica, Puiu Elena și Vasiliu Mirela, de a descoperi Primăvara cu culorile ei și de a o așterne pe coala de hârtie.

„Vine, vine primăvara/ Se așterne-n toată țara,/ Floricele pe câmpii,/ Hai să le-adunăm copii.” și să le așternem pe coala de hârtie! La fiecare ediție, un număr din ce în ce mai mare de elevi, chiar și peste 700, proveniți din peste 40 de școli din toate colțurile țării au răspuns provocării noastre. Iar creațiile acestora au fost niște flori ale primăverii culese și oferite nouă. De ele s-au bucurat toți cei care au trecut pragul școlii noastre dar și pragul Clubului Copiilor pentru că lucrările premiate au fost expuse în cele două locații. De la an la an, în creațiile copiilor, primăvara ia forme parcă mai vii, mai frumoase. Florile sunt parcă mai colorate și împrăștie o mireasmă mai plăcută și mai pătrunzătoare. Păsările cântă mai duios sub soarele cald. Parcă raiul coboară în creațiile copiilor și din creațiile copiilor coboară spre noi.

Acest interes al copiilor și înclinația lor spre frumos ne determină și ne obligă în același timp să continuăm această tradiție a concursurilor.

Vă așteptăm cu drag și la următoarele ediții ale proiectelor noastre!

Simpozion regional pentru învățământul special și special integrat

Învățământul special românesc are nevoie de adaptare la cerințele actuale de lucru cu copiii cu CES ceea ce impune o permanentă perfecționare a cadrelor didactice cu metode și tehnici pedagogice moderne. Școala europeană înseamnă sprijin și comunicare, interacțiune pe toate planurile, alianță între școli, alte instituții, comunitate și familie. Profilul educatului cât și a societății se află într-o permanentă schimbare, sistemul educațional pentru elevul cu CES necesită modificări în funcție de noile nevoi, situații. Astfel,

sistemul de învățământ trebuie să fie pregătit să accepte și să simpatizeze cu nevoia diversității și cu respectarea individualității fiecărui copil, a fiecărei persoane.

În anul școlar 2003-2004 Școala Specială Pașcani a organizat în parteneriat cu ISJ Iași și CCD Iași Simpozionul Județean **“Integrarea școlară a copiilor cu nevoi speciale în și prin comunitate”** unde au participat 40 de cadre didactice iar lucrările prezentate au fost publicate în revista **Caiete de pedagogie**. Acest seminar a contribuit semnificativ la demararea procesului de integrare a elevilor cu CES în școala publică la nivel de municipiu Pașcani.

După șase ani, în anul școlar 2010-2011 se reînnoadă interesul pentru cercetare la Școala Specială Pașcani și s-a organizat în parteneriat cu ISJ Iași, UAIC, CJRAE și CCD Iași Simpozionul Județean **“Integrarea elevilor cu CES în școala publică: provocări, actualități și perspective”** unde au participat 58 de cadre didactice iar lucrările prezentate au fost publicate într-un volum al simpozionului **Integrarea elevilor cu CES în școala publică: provocări, actualități și perspective** cu ISBN tipărit la editura STEF. Acest seminar a contribuit semnificativ la demararea procesului de integrare a elevilor cu CES în școala publică la nivel de municipiu Pașcani. La acest

simpozion au fost invitați Conf. universitar dr. Gherguț Alois, Inspector general adjunct Mariana Pop, Inspector pentru învățământul special și special integrat Gabriela Raus, Director CJRAE Iași, Manuela Vlasie, director CCD Iași Andronache Lidia. În urma înscrierilor am constatat o participare națională, interesul asupra tematicii adunând profesori din București, Oradea, Cluj, Timișoara, Onești etc., și evident din Iași. Din tematică amintim: *înțelegerea cadrului general actual în ceea ce privește educația incluzivă, definirea rolului important pe care îl joacă parteneriatul între școală-familie-comunitate în integrarea elevilor cu CES, identificarea obstacolelor în calea educației incluzive și găsirea de soluții, definirea rolului cadrului didactic de sprijin/ itinerant*. Simpozionul a debutat cu lucrări în plen, unde invitații de la ISJ Iași, CJRAE Iași, CCD Iași și Universitatea Al. I. Cuza Iași au ținut prelegeri în concordanță cu tematica propusă. Paleta tematicii a avut următoarele linii: adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale; flexibilitate didactică; individualizarea educației; protecție, servicii de recuperare; obstacole în calea educației incluzive.

După amiază simpozionul a continuat cu două ateliere de lucru care au avut ca teme analiza unor aspecte concrete ale educației incluzive:

1. Perspectiva Decidenților, Managerilor și Profesioniștilor privind rolul echipei interdisciplinare în educația incluzivă (Atelier A)
2. Perspectiva pedagogică privind adaptarea curriculară și individualizarea demersului educațional (Atelier B).

Acest simpozion a fost cuprins în programul Zilele Leonardo DaVinci la Școala Specială Pașcani.

Au participat cu lucrări un număr de 41 cadre didactice, prezenți în cadrul atelierelor un număr de 35 cadre didactice, s-au susținut și publicat un număr 29 de lucrări. Tematica simpozionului a avut un impact deosebit asupra cadrelor didactice nu numai din județ, cât și din țară.

În anul școlar 2011-2012, în parteneriat cu ISJ Iași, UAIC, CJRAE și CCD Iași, Fundația Ancora Salvării Iași are loc simpozionul județean „*Sistemul educațional Special și Special Integrat în context european*”. Acesta s-a adresat profesorilor din școlile speciale și din școlile integratoare din județul Iași dar au fost primite lucrări din toată țara. Obiectivele simpozionului au fost: identificarea punctelor tari și a punctelor slabe ale sistemului educațional special și special integrat românesc; stabilirea nevoilor de perfecționare a cadrelor didactice; familiarizarea cu practici din școli

similare din UE; identificarea obstacolelor în calea educației incluzive și găsirea de posibile soluții.

Paleta tematicii a avut următoarele linii: adaptarea curriculumului la posibilitățile individuale; flexibilitate didactică; individualizarea educației; protecție, servicii de recuperare; modele de bune practici în recuperarea copiilor cu autism și sindrom down. În partea a doua simpozionul a continuat cu două ateliere de lucru cu teme despre metode moderne în recuperarea copiilor cu dizabilități severe.

Lucrările prezentate au fost publicate într-un volum al simpozionului ***Sistemul educațional Special și Special Integrat în context european*** cu ISBN tipărit la editura STEF.

În anul școlar 2012/2013 Școala Gimnazială Specială Pașcani a organizat în parteneriat cu ISJ Iași ***Simpozionul Județean „Importanța proiectelor cu finanțare extrabugetară în dezvoltarea instituțională”***. Acesta s-a adresat profesorilor din școlile speciale și din școlile integratoare din județul Iași. Obiectivele simpozionului au fost: familiarizarea participanților cu sursele de finanțare, ghidul applicantului, redactarea și implementarea de proiecte; să ofere participanților o înțelegere sistemică și practică a managementului proiectelor; să dezvolte aptitudini, abilități și competențe în domeniul finanțărilor extrabugetare și a managementului de proiect; diseminarea exemplarelor de bună practică; crearea unei rețele de parteneriat între școli.

Din anul 2014, de la a cincea ediție, simpozionul este cuprins în calendarul regional dar au fost primite lucrări științifice de pe întreg cuprinsul țării. În parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Iași, Inspectoratul Școlar Județean Bacău, Inspectoratul Școlar Județean Neamț, Inspectoratul Școlar Județean Suceava, Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, Inspectoratul Școlar Județean Galați și „Liceul Tehnologic Special „Trinitas” Târgu Frumos, Școala Gimnazială Specială Pașcani a organizat în data de 17 iunie 2014 începând cu ora 9, Simpozionul Regional ***„Abordări moderne în educarea, recuperarea și integrarea elevilor cu CES”***. Acesta s-a adresat profesorilor din școlile speciale și din școlile integratoare din județele Iași, Bacău, Neamț, Suceava, Botoșani, Vaslui și Galați.

Obiectivele specifice ale proiectului au fost: prezentarea exemplarelor de bune practici în terapia elevilor cu CES; identificarea de noi soluții terapeutice pentru elevii cu CES în urma unui schimb de experiență între specialiști din școlile speciale din România; identificarea punctelor tari și a

punctelor slabe ale sistemului educațional special și special integrat românesc; familiarizarea cu metode terapeutice moderne din școli similare din România și UE; identificarea obstacolelor în calea educației incluzive și găsirea de posibile soluții; crearea unei rețele de parteneriat între școli la nivel regional.

Simpozionul a debutat cu lucrări în plen, unde lectori de la ISJ Iași, Universitatea Al. I. Cuza Iași au ținut prelegeri în concordanță cu tematica propusă. Fiecare participant înscris cu lucrare a făcut o prezentare de maxim 10 minute. Paleta tematicii a cuprins următoarele linii:

- noi abordări în adaptarea curriculum-ului la posibilitățile individuale ale elevului cu CES;
- metode moderne în terapia elevului cu CES;
- flexibilitate didactică;
- individualizarea educației;
- protecție, servicii de recuperare;
- oportunități/obstacole în calea educației incluzive.

„Dimensiuni ale învățământului special și special integrat în context național și european” este numele celei de-a șasea ediție a simpozionului. În cadrul acestuia au fost prezentate lucrări de specialitate din domeniul învățământului special și special integrat, precum și noi tehnici și metode de intervenție pentru copiii cu CES, metode însușite în cadrul proiectelor Erasmus+ „Realizarea dimensiunii europene a școlii prin integrarea de modele europene în școlarizarea copilului cu dizabilități” cu ID proiect 2014-1-RO01-K101-001402 și „Artterapie pentru Specialii de Pașcani”, proiect finanțat de Fundația pentru Comunitate și MOL România prin „Programul pentru sănătatea copiilor” 2014.

În data de 10.06.2015 începând cu ora 9,30 simpozionul a debutat la noi în școală cu lucrări în plen unde invitații de la ISJ Iași, Universitatea „Al. I. Cuza” Iași, CCD Iași au susținut prelegeri în concordanță cu tematica propusă. Paleta tematicii a avut următoarele linii: noi abordări în adaptarea curriculumului, metode moderne în terapia elevului cu CES, individualizarea educației, oportunități și obstacole în calea educației incluzive.

Simpozionul a continuat cu ateliere de lucru unde s-au prezentat metode și tehnici moderne utilizate în lucru cu elevii cu CES (artterapia, metacogniția, metoda EFT, terapia de integrare multisenzorială, Terapia 3 C, modalități ergoterapeutice).

Partea doua a simpozionului s-a desfășurat în data de 11.06.2015 la Liceul Tehnologic Special „Trinitas” Tîrgu Frumos începând cu ora 9,30 cu secțiunile:

SECȚIUNEA I : Integrarea-abordare teoretică și practică;

SECȚIUNEA a II-a: Evaluarea complexă a procesului de integrare a copiilor cu C.E.S. în școală și societate;

SECȚIUNEA a III-a: Limitele integrării școlare și sociale.

S-a organizat un concurs cu lucrări artistico plastice la care au participat 130 de copii din țară. Cu aceste lucrări a fost realizată o expoziție și s-a prezentat un moment artistic cu elevi de la învățământul special și învățământul public.

Numărul de participanți: 438 din care, 130 elevi, 150 cadre didactice participante direct, 120 participanți indirecti cu lucrări de specialitate pentru publicare în volumul simpozionului, 2 profesori universitari, 6 reprezentanți ai ONG-uri, 20 părinți, 10 voluntari.

Modalitatea de premiere: participanții fără lucrare au primit diplomă de participare, participanții cu lucrare au primit diplomă de participare și volumul simpozionului ***„Dimensiuni ale învățământului special și special integrat în context național și european”***.

Enumerarea

partenerilor: ISJ Iași, Universitatea A.I. Cuza Iași, Liceul Tehnologic Special „Trinitas” Tîrgu Frumos, Liceul Tehnologic Special ”Sf. Stelian” Botoșani, Școala Gimnazială Specială „Emil Gârleanu” Galați Școala Gimnazială Specială „Maria Montessori” Bacău,

Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Tîrgu Neamț Școala Gimnazială Specială ”M. David” Negrești Vaslui, Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Constanța, Liceul Tehnologic Special Bivolărie.

Învățământul special și special integrat- repere actuale și perspective de dezvoltare în context european este ediția a VII-a finalizată cu un volum dedicat lucrărilor realizate în cadrul proiectului Erasmus+ „Realizarea dimensiunii europene a școlii prin integrarea de modele europene în școlarizarea copilului cu dizabilități” cu ID proiect 2014-1-RO01-K101-001402.

Proiecte europene și cu finanțare extrabugetară în școala noastră

Orice școală trebuie să evolueze, trebuie să țină ritmul cerințelor societății pentru care lucrează, pentru care făurește viitorul. Școala nu poate să încremenească într-o paradigmă, nu își permite autosuficiența, mai ales în această epocă în care transformările sociale au o viteză de nedescris. Școala trebuie să găsească resursele din mers pentru a însămânța în sufletul copilului viitorul.

Din acest motiv școala noastră, Școala Gimnazială Specială Pașcani, a trebuit să se transforme din ceea ce mai rezista din perioada comunistă într-o școală în care copilul să găsească ceea ce căuta: încredere, sprijin, dragoste și mai ales joc. Cum s-au putut realiza toate acestea dacă nu printr-o viziune a ceea ce trebuie să fie o școală specială. O viziune clădită din viziunile unei echipe ce a dat viață unui concept „Special de Pașcani”.

Și cum toate poveștile au un început și povestea scrisă în școala noastră începe de undeva.

A fost odată, acum mulți ani, a fost odată ca niciodată, că de n-ar fi nu s-ar mai povesti, a fost o școală specială, niște copii speciali și niște profesori care au înțeles ce înseamnă să fii special într-o lume în care nimeni nu are timp să te înțeleagă. Mai exact, au fost niște oameni, la o școală cunoscuți în ziua de astăzi drept Speciali de Pașcani.

Aceștia au înțeles că educația are nevoie de ei, au înțeles că schimbarea începe cu propriile decizii. Și au decis ca împreună cu prietenii pe care îi au, să facă o școală care să placă atât copiilor, cât și părinților și, nu în ultimul rând, profesorilor.

Așa au apărut proiectele. Proiectele au fost cele ce au adus aerul schimbărilor. Proiectele implementate de școală au schimbat încet, dar sigur, atât baza materială, spiritul școlii, profesorul, dar mai ales copilul, acel dar pentru care ne deschidem porțile în fiecare an și ne dedicăm fiecărui zâmbet scos de el.

Unul din primele proiecte implementate a fost unul finanțat de Fundația 2000+ „*Alături de mine, împreună cu mine*”. Acest proiect își dorea integrarea școlară, scăderea ratei absenteismului și a abandonului școlar a elevilor școlii, proveniți din familii cu risc social ridicat, prin

participarea activă a părinților la educarea copiilor lor, prin învățarea și exersarea unor tehnici de comunicare și relaționare corectă, pozitivă, constructivă cu propriul copil. Alături de școală și comunitate, familia are un rol central în integrarea școlară și socială a elevilor. Elevii școlii noastre au nevoie de o strânsă colaborare între școală, comunitate, familie, astfel încât integrarea socială să fie una corespunzătoare. Grupul țintă a acestui proiect a fost compus din 35 de elevi din școală, înscriși în ciclul gimnazial, aflați în risc major de abandon școlar. Elementul comun care a descris grupul țintă a fost gradul scăzut de coeziune familială. Relațiile părinți-copii fiind defectuoase pe fondul problemelor de ordin social.

„Școala părinților”, conceptul central al acestui proiect și-a propus ca părinții copiilor acestora să se întâlnească cu specialiști și să învețe împreună despre problemele lor și despre cum pot face față acestora. Pe lângă aspectul instructiv-educativ, aceștia au fost antrenați în activități practice ce au avut ca scop să dezvolte abilități de relaționare între părinți și copiii și să-i inițieze într-un parteneriat pentru învățare:

- Facem temele împreună - Copiii, ajutați de părinți, sub îndrumarea specialiștilor, vor pregăti temele pentru școală.
- Suntem creativi împreună - Activități de artterapie. În echipe, copiii și părinții vor realiza desene, colaje, afișe, obiecte artizanale pe o anumită temă ce vor fi reunite într-o expoziție.
- Activități de loisire; vizionare de filme, spectacole de teatru.
- Vizite la întreprinderi pentru familiarizarea și prezentarea meseriilor accesibile copiilor cu dizabilități pentru a facilita

luarea deciziei de orientare profesională a copilului împreună cu părintele.

Acest proiect a fost o poartă deschisă spre o altfel de școală, o poartă ce odată deschisă a dat încredere copiilor, părinților și profesorilor că școala poate fi un loc mai bun.

A fost un proiect nominalizat de finanțator ca bune practici în implementarea proiectelor sociale și recomandat altor școli cu probleme de absenteism și abandon școlar.

În perioada 2010/ 2012 am implementat un proiect Leonardo Da Vinci - parteneriate: **„Vocational Education of Teachers Working with Handicapped Children (Educația vocațională a profesorilor care lucrează cu copii cu handicap)** ID proiect

LLP/LDV/PAR/2010/R0/162. Acest

proiect a fost primul de acest fel pentru școala noastră. A fost tipul de proiect care ne-a deschis apetitul pentru proiecte europene, spre lărgirea orizontului european al școlii și spre alinierea instituției autohtone în rândul instituțiilor europene.

În cadrul acestui proiect, au fost efectuate un număr de 7 vizite în alte țări, 14 cadre didactice au avut ocazia să viziteze instituții similare și să participe la întâlnirile de proiect, iar în cadrul întâlnirii de proiect desfășurată în Polonia au participat și 4 elevi a Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani. Pentru școala noastră, a fost o adevărată ocazie să vedem cum se lucrează alături de parteneri din alte câteva țări europene. Parteneri în acest proiect i-am avut pe:

- Altindag Guidance and Research Center (Turcia) -coordonatorul proiectului
- Istituto Comprensivo 21 Madonna di Campagna - VERONA (Italia)
- Casa Corpului Didactic Iași (România)
- Knowledge Association Lovech (Bulgaria)
- Gazi Universitesi (Turcia)
- Zespol Placowek Edukacyjnych (Polonia)

- Landelijke Vereniging Cluster 3 Scholen (Olanda).

Scopul proiectului nostru este unul foarte îndrăzneț: de a restructura formarea profesională a profesorilor care lucrează cu copii cu dizabilități, cu vârste cuprinse între 3 - 18 ani și de a îmbunătăți calitatea educației pentru copii cu dizabilități.

În parteneriat, ne-am planificat următoarele:

- să împărtășim cunoștințele și experiența pe care o avem în educația specială țărilor partenere, în concordanță cu similitudinile și diferențele între aplicanți;
- să găsim soluții împreună pentru problemelor experimentate cu formarea cadrelor didactice din Învățământul Special;
- să analizăm noi tehnici și practici, să experimentăm și să dezvoltăm conținuturi educaționale și metode comune pentru formarea cadrelor didactice din învățământul special;
- să împărtășim cunoștințe și deprinderi altor profesori din sistemul public de educație primară și secundară;
- să jucăm un rol activ în educația specială și în informarea aplicanților pentru a consilia profesorii și elevii cu nevoi speciale;
- să evaluăm aplicațiile din Educația Specială din țările partenere;
- să comparăm formarea profesorilor din țările partenere;
- să transferăm cunoștințe și experiențe privind formarea cadrelor didactice.

Prin acest proiect, școala noastră a stabilit contacte și relațiile cu partenerii, drept dovadă este și faptul că în toamna anului 2011 am primit o serie de materiale sub forma unei donații din partea partenerului olandez. Comunicare permanentă prin intermediul sitului proiectului (<http://www.vetwhic.eu/>), participarea alături de specialiștii din instituțiile partenere la realizarea pachetelor de lucru și îndeplinirea obiectivelor propuse pentru acest proiect au fost principalele realizări ale instituției noastre. Acest proiect european a adus un plus de profesionalism învățământului special din România prin participarea la activități de diseminare desfășurate la nivelul școlii, la I.S.J. și în presa locală unde am avut ocazia să împărtășim din experiența acumulată.

Partenerii din proiect au fost prezenți la Pașcani în **săptămâna Leonardo DaVinci** care a cuprins activități extrașcolare, ludice sau științifice. În ultima zi a acestei săptămâni a avut loc **Simpozionul național**

cu tema: *Integrarea elevilor cu CES în școala publică: provocări, actualități și perspective*, organizat în parteneriat cu ISJ Iași, Universitatea „A.I. Cuza” Iași, Casa Corpului Didactic Iași și CJRAE Iași.

Odată deschis drumul european, am încercat să îl urmăm cu un al proiect **Skills Training and Professional development of teachers working with children with disabilities** (*Dezvoltarea profesională a cadrelor didactice din învățământul special prin intermediul schimbului de experiență*), proiect Leonardo Da Vinci - *mobilități*. Scopul acestuia a fost familiarizarea și perfecționarea cadrelor didactice de la noi din școală cu metode și strategii de lucru folosite de alți specialiști din Uniunea Europeană. Alegerea partenerului am făcut-o odată cu mobilitatea din cadrul proiectului anterior la Zespół Placówek Edukacyjnych. Gazda noastră din Polonia, este o școală specială din orașul Olsztyn, structurată pe trei niveluri: grădiniță pentru copii cu CES, învățământ primar și învățământ gimnazial. Instituția oferă servicii educaționale, terapeutice și recuperatorii pentru copii cu deficiențe mintale, copii cu autism și deficiențe severe și asociate și tinerilor cu autism și deficiențe severe. Aceasta a răspuns obiectivului nostru de a ne facilita dezvoltarea profesională prin intermediul asistării și participării alături de specialiștii lor la activitățile educaționale susținute de aceștia cu un anumit grup de copii cu dizabilități.

Obiective specifice:

- Familiarizarea cu sistemul învățământului special dintr-o altă țară membră a U.E.
- Observarea parteneriatului școală-parinte, a implicării părinților în viața școlii.
- Observarea parteneriatelor dintre școală specială-instituții publice, O.N.G-uri, asociații de părinți, alte școlii.
- Formarea de relații profesionale internaționale între diverși specialiști din cele două instituții partenere, în sensul menținerii legăturii formate în timpul mobilității și după încheierea proiectului.

- Observarea tehnicilor, metodelor, resurselor și a modalităților de lucru folosite de diverși specialiști care lucrează cu copii cu cerințe educaționale speciale.
- Exersarea, aplicarea sub supraveghere a cunoștințelor acumulate în instituția gazda.
- Realizarea unui ghid metodic, care să însumeze experiențele acumulate, oferind exemple de bune practici, descrierea tehnicilor, metodelor de lucru observate, dar și o analiză privind aplicabilitatea lor la nivel național.

Diseminarea rezultatelor s-a realizat la nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și nu numai, prin susținerea de lecții demonstrative, workshopuri, cercurilor metodice, realizarea unui blog al proiectului.

În acest proiect, ne-am propus să oferim șansa dezvoltării profesionale tuturor profesorilor, indiferent de specialitatea lor, care lucrează cu copii cu cerințe educaționale speciale, prin intermediul mobilităților. Un număr de profesori de la Școala Gimnazială Specială Pașcani (profesori psihopedagogi, profesori de psihopedagogie specială, profesor kinetoterapeut, psiholog) s-au deplasat în Polonia la Zespół Placówek Edukacyjnych. Odată introduși în instituția gazda, au fost distribuiți în funcție de specialitate specialiștilor disponibili. Alături de aceștia, au observat tehnicile, metodele, resursele, dar și modalitățile de lucru utilizate acolo, prin intermediul asistării și participării active la activitățile derulate de aceștia.

Am avut șansa să vedem o instituție europeană de educație în amănunt, am putut să comparăm perspectiva instituției noastre cu cea a instituției model, să analizăm care ne sunt punctele tari și să reflectăm asupra riscurilor. Astfel, școala noastră a avut o viziune, o viziune în care viitorul școlii căpăta un contur.

Au urmat o serie de proiecte cu finanțare extrabugetară care au schimbat atât aspectul școlii, cât și paleta ofertei educaționale și terapeutice-recuperatorii: Bucătarii speciali, Artiștii Speciali, Simt și zâmbesc ca voi, Assoclic. O serie de proiecte care au avut rolul de a dezvolta terapii complementare, de a aduce o nouă formulă în lucrul cu copilul cu CES în special cu dizabilități severe și asociate de tipul TSA. Prin implementarea acestor proiecte, ne-am consolidat relații cu ONG-uri, ca finanțatori: Fundația pentru Comunitate și Fundația 2000+ și ONG-uri parteneri pentru

implementarea acestor proiecte: Fundația Vatra Pașcanilor, GO Care, Salut Prieteni, Ancora Salvării, Salvați Copiii, etc.

Bucătării Speciali, reprezintă un proiect prin care ne-am propus realizarea unui Laborator de bucătărie pentru dezvoltarea ergoterapiei prin activități specifice. Un proiect foarte important, recunoscut de finanțatorul Fundația 2000+, ca unul dintre cele mai bune proiecte finanțate în programul „Fonduri de urgență”.

Înființarea laboratorului de bucătărie la nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și derularea proiectului „Bucătării speciali” reprezintă un exemplu de succes cu mare impact privitor la promovarea integrării sociale a copiilor și tinerilor cu deficiențe. Rezultatele obținute sunt greu de descris în cuvinte și sunt mult peste rezultatele preconizate. Laboratorul de bucătărie a devenit principala atracție a elevilor.

Dacă, inițial, grupul țintă selectat a fost format din 80 de elevi de la Școala Gimnazială Specială Pașcani (clasele V-VIII) și 20 absolvenți și tineri aflați în situații de risc social ridicat, neintegrați profesional, am extins grupul țintă la 133 de elevi, cuprinzând și clasele I-IV, chiar și pe aceia cu deficiență severă (autism, sindrom DOWN). Am observat la aceștia că activitățile derulate în cadrul laboratorului au rezultate terapeutice deosebite. De asemenea, au fost selectate 4 cadre didactice de la Școala Gimnazială Specială Pașcani care au urmat cursurile de calificare în meseria de bucătar. Aceștia vor asigura instruirea elevilor după încetarea perioadei de finanțare. Selectarea celor 20 de tineri s-a făcut pe baza anchetelor sociale făcute de școală și prin anunțuri în mass-media locală, prin afișaj la sediul Fundației, la Școala Gimnazială Specială Pașcani și Agenția Locală de Ocupare și Formare Profesională. De asemenea, au fost distribuite pliantele proiectului.

Au fost organizate cursuri de calificare pentru un număr de 20 de tineri cu deficiențe, absolvenți ai Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani care nu au finalizat cursurile școlii profesionale, precum și tineri aflați în situații de risc social neintegrați pe piața muncii au urmat un curs de calificare/recalificare în meseria de bucătar, meserie care este în concordanță cu cerințele locale ale pieții muncii. La curs, au participat și 4 profesori de la școală, care au dobândit astfel competențele necesare instruirii elevilor din

școală. Cursurile vor fi susținute de o organizație acreditată, adică de Centrul de Calificare Adulți Iași, diplomele eliberate sunt fi recunoscute de Ministerul Muncii Familiei și Egalității de Șanse și de Ministerul Educației Cercetării și Tineretului. Durata cursului a fost de 5 luni, sunt 720 de ore în total din care 240 de ore teorie și 480 ore practică. Menționăm că aceste cursuri de formare profesională - curs de bucătar - au avut loc la sediul fundației partea de teorie, iar orele practice în laboratorul amenajat al școlii. Pentru acești tineri, s-au întocmit dosare cu acte personale care au fost depuse la Centrul de Calificare Iași. Cursul este susținut de un instructor de curs de specialitate la teorie și unul la practică.

Examinarea și eliberarea certificatelor de calificare s-a făcut de către Centrul de Calificare Iași în urma susținerii unui examen final (în data de 29.07.2012) în prezența unei comisii de specialitate. Examenul a constatat dintr-o parte teoretică și una practică. Toți tinerii au promovat examenul, precum și cei 4 profesori și au dobândit calificarea de bucătar.

La nivelul școlii, a fost elaborată și aplicată o programă pentru disciplina opțională Bucătării speciali (clasele V-VIII), care a fost avizată de ISJ Iași. De asemenea, s-a elaborat această programă și pentru clasele I-IV, deși nu prevăzusem în proiectul inițial, astfel încât numărul de elevi care să beneficieze de proiect să crească. Începând cu luna a III-a, toți elevii școlii în număr de 133 au început să desfășoare activități în laborator, activități care au vizat:

- Familiarizarea cu laboratorul de bucătărie;
- Familiarizarea cu utilajele și obiectele electrocasnice;
- Predarea și exersarea normelor de igienă alimentară și siguranța alimentelor ;
- Familiarizarea cu diverse rețete;
- Prepararea diverselor mâncăruri.

Practic, acest laborator a devenit atracția centrală a școlii, toți elevii venind cu plăcere la aceste activități. Îndrumați de profesorii școlii, pe baza unui orar stabilit, toate clasele desfășoară activități în bucătărie, inclusiv elevii cu deficiențe severe. Considerăm acest laborator un mare avantaj pentru elevii cu deficiențe, ei reușind să învețe: normele de securitate și igienă, au învățat cum se mănuiască diferitele utilaje și instrumente din bucătărie, au învățat să prepare diverse mâncăruri.

În acest laborator, elevii își sărbătoresc zilele de naștere, pregătesc torturi, prăjituri etc. O parte din activități au fost desfășurate în parteneriat cu elevi de la alte școli obișnuite din Pașcani.

Pentru aplicare opționalului și pentru informarea beneficiarilor, cadrele didactice au elaborat Ghidul Bucătării speciali care este un auxiliar curricular, ce a fost editat în 50 de exemplare. El conține sfaturi practice pentru tineri, norme de securitate și igienă, dar sfaturi utile și rețete diverse.

Acest proiect a fost depus la concursul ERSTE unde am fost nominalizați ca finaliști, fiind printre primele 100 de proiecte din Europa. În baza acestei nominalizări, am beneficiat pentru timp de 3 ani de programele ERSTE, cursuri regionale de economie socială, alături de cei mai buni profesioniști în acest domeniu.

În data de 3 octombrie 2012 a avut loc la Școala Gimnazială Specială Pașcani lansarea Programului MOL pentru sănătatea copiilor. Fundația „Vatra Pașcanilor” în parteneriat cu Școala Gimnazială Specială Pașcani au implementat proiectul **„Artiștii speciali”**, prin care am amenajat un atelier de artterapie prin tehnica olăritului și modelajului finanțat de Fundația pentru comunitate și MOL Romania, ediția 2011. Proiectul a fost dat exemplu de bună practică la nivel național, iar finanțatorul a decis lansarea apelului pentru 2012 în școală.

Prin proiectul „Artiștii speciali”, am înființat la nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani un cabinet de artterapie prin tehnica olăritului și modelajului. Scopul proiectului a fost dezvoltarea personală și stimularea autoexprimării creative a copiilor cu deficiență mintală (ușoară, moderată, severă și alte deficiențe asociate) de la Școala Gimnazială Specială Pașcani, precum și facilitarea integrării școlare, profesionale și sociale.

Proiectul a avut un impact deosebit asupra copiilor, cabinetul de artterapie devenind un punct de mare atracție pentru ei. Deși, la început, deprinderea tehnicii olăritului a prezentat unele dificultăți pentru elevi, treptat această activitate și-a atins scopul terapeutic, fiind interesați nu de calitatea lucrărilor, ci de efectul pe care aceste tipuri de activități le au asupra

elevilor. Activitățile au fost derulate în cadrul Cercului de artterapie, după o programă elaborată de specialiștii școlii și avizată de către Inspectoratul Școlar Județean Iași, dar și sub forma unor terapii individuale și de grup.

Prin înființarea și dotarea acestui cabinet de artterapie prin modelaj și olărit, 133 de copiii cu deficiențe severe (autism, sindrom Down), dar și cei cu alte deficiențe mintale au avut posibilitatea de dezvoltare personală și de autoexprimare, facilitând astfel formarea autonomiei personale și integrarea școlară și socială. Prin organizarea de 5 expoziții cu lucrările elevilor, am valorificat potențialul individual al acestora, contribuind astfel la promovarea imaginii pozitive a copilului cu deficiențe și la promovarea principiilor de nondiscriminare și acceptare.

Au fost organizate un număr de 5 expoziții cu obiectele confecționate în cadrul atelierului de artterapie de copii cu CES.

Prima expoziție a fost organizată în școală în luna mai cu ocazia desfășurării Cercului pedagogic al profesorilor psihopedagogi și a profesorilor logopezi din județul Iași unde au participat un număr de 30 persoane. Cabinetul de artterapie a fost prezentat ca un model de bună practică și ca o metodă alternativă și eficientă de recuperare a elevilor cu cerințe educative speciale.

A doua expoziție am organizat-o la Casa Corpului Didactic Iași în perioada 30.05.2012-01.06.2012 în cadrul „Zilelor Spiru Haret” și „Atelierul proiectelor vii”, unde în cadrul unui workshop a fost prezentat proiectul și rezultatele acestuia. Acest eveniment organizat de CCD Iași a fost unul de amploare, la care au participat peste 100 de elevi și cadre didactice din județul Iași.

A treia expoziție a fost organizată în perioada 13.06.2012-19.06.2012 la Casa de Cultura „M. Sadoveanu Pașcani (în anexele cu aparițiile mass-media din acea perioadă, în interviul dat postului TV Actualitate de doamna director a Casei de Cultură în fundal se poate vedea expoziția).

În perioada 20-22 iunie am organizat a IV-a expoziție în cadrul școlii care a fost gazda unui simpozion național organizat în parteneriat cu ISJ Iași, simpozion intitulat organizează „Sistemul educațional Special și Special Integrat în context european”. Parteneri și colaboratori au fost următoarele instituții: Universitatea „A.I. Cuza” Iași, Casa Corpului Didactic Iași, C.J.R.A.E. Iași și Fundația Ancora Salvării. În partea a doua a simpozionului, la atelierul de lucru intitulat Metode și tehnici utilizate în lucru cu elevii cu

CES în România și alte state europene am diseminat acest proiect și rezultatele acestuia. La acest simpozion au participat un număr de 64 de specialiști din domeniu.

Nevoia de dezvoltare a bazei materiale a școlii și formarea de specialiști în domenii terapeutice noi nu se puteau realiza prin bugetul de stat, din cauza austerității, iar specialiștii nu pot fi pregătiți formal, deoarece sistemul universitar românesc nu prevede în planurile cadru cursuri specializate pentru astfel de terapii; înscrierea în planurile de școlarizare a mai multor cazuri de copii cu deficiențe severe (în mod special copii cu autism), iar pentru recuperarea acestora se impune o altă formă de organizare (cabinele pentru terapii complementare diversificate, dintre care terapiile emoționale joacă un rol important); implementarea de noi forme de terapii la

nivelul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani va veni în sprijinul nevoilor copiilor de aici și va duce la îmbunătățirea integrării școlare și sociale sunt câteva din premisele ce ne-au determinat să implementăm proiectul „*Simt și zâmbesc ca voi*”.

Scopul proiectului a fost recuperarea, dezvoltarea personală și integrarea socială a copiilor cu deficiențe severe și asociate (autism, sindrom down, ADHD, ect.), a copiilor cu deficiențe mintale ușoare și moderate din școala noastră, prin abordarea terapiei de integrarea polisenzorială.

În acest sens, Fundația „Vatra Pașcanilor” în parteneriat cu Școala Gimnazială Specială Pașcani au specializat 3 profesori psihopedagogi în domeniul stimulării polisenzoriale, participând la un curs de formare acreditat de Colegiul Psihologilor din România. De asemenea, a fost amenajat un cabinet de stimulare polisenzorială, unde pe baza programelor terapeutice de integrare senzorială, elaborate la nivelul școlii, toți elevii au beneficiat de această terapie modernă cu rezultate foarte bune în recuperarea lor, la dezvoltarea armonioasă a personalității, la dezvoltarea atașamentului și la crearea stării de siguranță și încredere în sine. Camera de stimulare polisenzorială este un spațiu controlat, securizant și familiar, în care se prezintă o serie de stimuli vizuali, auditivi, olfactivi și tactili în care copilul

trăiește o experiență de învățare care se încadrează în limitele zonei proximei dezvoltări ale fiecărui caz în parte.

Prin terapia de integrare senzorială au fost constatate beneficii evidente în comportamentul copiilor cu deficiență mintală severă, profundă și/ asociată: dezvoltă noi căi de comunicare axate pe senzorial; oferă posibilitatea copilului de a-și exprima liber preferințele; sporește receptivitatea privind relaționarea/ comunicarea cu terapeutul; calmează diverse tensiuni, anxietăți și creează un teren propice relaxării; reduce crizele de automutilare și heteroagresivitate.

Avantaje și pentru terapeuții care lucrează cu acești copii: conduce la cunoașterea aprofundată a personalității copilului; facilitează descoperirea preferințelor elevilor, suport pentru demararea de noi demersuri terapeutice pentru acești copii; stimulează comunicarea terapeut-elev (perceput ca partener de joc, elevul este mai receptiv la relaționarea/ comunicarea cu terapeutul); permite descoperirea intereselor copiilor și servește la stabilirea unui contact optim cu terapeutul; ușurează activitatea terapeutică prin reducerea stărilor de agitație și agresivitate.

ASSOCLIC

Scopul acestui proiect este înființarea unui cabinet de informatică în vederea desfășurării activităților de învățare și terapii specifice. Calculatoarele au fost conectate la internet, au fost accesate lecții online pentru dezvoltarea deprinderilor și a unor abilități de bază în ceea ce privește utilizarea resurselor și facilităților oferite de internet de către elevii noștri.

În acest sens, s-a amenajat un cabinet de informatică cu un număr de 15 calculatoare și software aferente, au fost elaborate programe pentru disciplinele opționale cu tema utilizarea PC-ului pe nivel de clasă și nivel de deficiență.

După realizarea cabinetului, s-au achiziționat softwaruri educaționale speciale pentru copii cu deficiențe mintale pentru diverse domenii de cunoaștere și recuperare (dezvoltarea psihomotricității, învățarea alfabetului, cunoașterea culorilor, dezvoltarea limbajului). Rețeaua de calculatoare va fi folosită astfel și pentru activitățile de predare, cât și pentru terapii și activități de loisire. La nivelul școlii, s-a elaborat un program conform căruia, grupele terapeutice împreună cu profesorul educator au frecventat cabinetul de informatică pentru a accesa jocuri și programe în vederea formărilor de abilități și deprinderi de comunicare și socializare.

Odată cu lărgirea ofertei terapeutice și dotarea corespunzătoare, școala avea nevoie de specialiști, profesorii și terapeuții aveau nevoie de cunoștințe suplimentare și noi orizonturi în intervențiile specializate, mai cu seamă datorită modificării profilului educabilului în ultimii ani.

Acesta a fost momentul când am accesat programul Erasmus+ cu un proiect care își propune, curajos, să dezvolte serviciile școlii pe principii europene. Programul Erasmus+ oferă posibilitatea cadrelor didactice de a se dezvolta profesional prin accesarea

unor cursuri din spațiul Uniunii Europene. Pe lângă această oportunitate, pot beneficia de schimb de experiență cu colegi din U.E., pot cunoaște alte culturi europene sau alte sisteme educaționale.

De ce Erasmus+ în Școala Gimnazială Specială Pașcani?! De ce proiectul de mobilități *Realizarea dimensiunii europene a școlii prin integrarea de modele europene în școlarizarea copilului cu dizabilități* cu ID: 2014-1-RO01-K101-001402?!

Scopul proiectului a fost dezvoltarea la nivelul școlii de noi atitudini educaționale inspirate din practica europeană, având ca principale obiective deschiderea cadrului didactic către noi atitudini educaționale inspirate din practica europeană; îmbunătățirea competențelor cadrelor didactice din școală prin cunoașterea de sisteme de învățământ din Europa și de noi metode și tehnici de intervenție la copiii cu dizabilități; formarea de noi competențe și atitudini în abordarea problematicei copilului cu dizabilități în contextul transformărilor sociale europene privind ameliorarea abandonului școlar și reducerea violenței; modernizare serviciilor educaționale ale școlii prin îmbunătățirea competențelor și creșterea capacităților de a moderniza și a deschide școala către practici europene.

Pentru atingerea obiectivelor, un număr 24 cadre didactice au participat la cursuri de perfecționare realizate de agenții specializate din state europene. În urma analizei de nevoi realizate la nivel de școală, am identificat

mai mulți furnizori de curs și am ales cursurile cu tematica cea mai potrivită pentru specificul instituției.

Unul dintre obiectivele propuse în cadrul acestui proiect se referă și la observarea modului în care copiii cu dizabilități sunt sprijiniți de către instituție, comunitate, familie, diverși specialiști în vederea unei mai bune integrări socio-culturale.

Dintr-o altă perspectivă, școala trebuie să se înscrie în spațiul european, formând legături cu școli partenere din Europa și derulând în parteneriat cu acestea programe și proiecte europene. În acest scop, profesioniștii școlii au nevoie de o dezvoltare a competențelor lingvistice, stabilirea de relații și contacte cu specialiști similari din instituții europene, acces la experiența specialiștilor din instituțiile europene similare. Tot din această perspectivă, instrumentele, curriculumul, metodele și tehnicile psihopedagogice și terapeutice din învățământul românesc necesită o aliniere la cele folosite în practica europeană.

Dimensiunea europeană a proiectului a fost atinsă și prin faptul că participanții au avut ocazia să trăiască într-o țară europeană, să îi cunoască cultura, istoria, tradițiile și obiceiurile.

Dintre realizările care au depășit așteptările inițiale, au fost numărul mare de dosare de înscriere depuse la începutul perioadei de selecție și interesul pentru tematica cursurilor propuse pentru acest proiect, schimbarea de atitudine și disponibilitatea de implementare și de împărtășire atât la nivel de școală, local și județean a noilor competențe dobândite în urma mobilităților.

În perioada 1-10 septembrie 2014., în Italia, 7 specialiști au participat la cursul „Special needs and learning disabilities how to deal with them? Theoretical and practical experiences” organizat de către Progetto Crescere, Reggio Emilia. Acest curs a fost destinat integrării copiilor cu dizabilități și promovarea metodelor educației incluzive

În Alcalá de Henares, Spania, un număr de 8 specialiști din școală au participat la cursul de formare „Coaching in educational context to reduce early school leaving” organizat de către Cervantes Training. Acest curs a fost destinat reducerii abandonului școlar timpuriu, îmbunătățirea relației profesor-elev, dezvoltarea de strategii pentru ameliorarea comportamentelor agresive. Participanții au învățat tehnici de reducerea nivelului de stres, îmbunătățind astfel interacțiunea de zi cu zi cu elevii cu dizabilități. Acest flux s-a realizat în perioada 20-24 aprilie 2015.

În perioada 5-9 octombrie 2015 în Joensuu, Finlanda, 9 specialiști au participat la cursul „Every pupil is important-special education in Finland and Europe” organizat de eduKarjala, Joensuu, Finlanda. Acest curs s-a bazat pe o abordare inovativă a sistemului de învățământ special finlandez comparativ cu sisteme de învățământ europene.

Cooperarea și comunicarea cu furnizorii de formare s-a desfășurat pe toată perioada proiectului. Comunicarea s-a desfășurat în limba engleză, utilizând atât mijloace online (e-mail, discuții pe Facebook, Skype, blogul proiectului, site-ul școlii www.scoalaspecialapascani.ro, eTweening), cât și mijloacele tradiționale de comunicare telefon, fax, corespondență.

Proiectul s-a adresat cadrelor didactice din Școala Gimnazială Specială Pașcani (profesori de psihopedagogie specială, profesor psihopedagog, psiholog, kinetoterapeut, profesori educatori, profesori itineranți, asistent social) care lucrează cu elevi cu deficiență mintală severă, cu copii cu autism, cu copii cu sindromul Down și cu elevi cu deficiențe integrați în învățământul public. Aceștia necesită perfecționare și dezvoltarea de noi abilități și competențe în lucrul cu copilul cu dizabilități în conformitate cu noile curente educaționale europene. Grupul țintă care a participat la aceste mobilități a acoperit toată gama de specialiști care lucrează cu copii cu deficiență mintală, cu autism, deficiențe asociate, sindrom Down, din Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Abordarea cazuisticii tot mai diverse din învățământul special, precum și acordarea de servicii educaționale de o bună calitate se poate face prin împrumutarea modelului european și adaptarea acestuia la nevoile și specificul învățământului românesc. Creșterea calității serviciilor educaționale, recuperatorii și terapeutice, precum și abordarea cazurilor deosebite se va face prin prisma experienței europene. Specialiștii participanți la cursurile de formare vor dezvolta noi aptitudini, competențe de prevenire și combatere a abuzurilor asupra copilului, vor recunoaște și identifica mai ușor cazurile de violență asupra copiilor.

Specialiștii participanți la cursurile de formare în state ale uniunii europene au devenit persoane resursă la nivelul școlii și a celorlaltor școli în județ, cu o capacitate crescută de a declanșa o modernizare și deschidere a școlii spre practicile europene. Competențele dobândite ajută la dezvoltarea și îmbunătățirea practicilor educaționale și terapeutice prin noi abordări ale copilului cu dizabilități, oferindu-i acestuia o paletă mai largă de servicii și folosind instrumente moderne adaptate după specificul european. Principala

contribuție a acestora se referă la ajustarea metodelor și practicilor pedagogice la nivelul clasei și grupei de elevi cu noile informații, îmbunătățirea și eficientizarea lucrului terapeutic din cadrul cabinetelor, adaptarea curriculară și a celorlalte instrumente didactice. Experiența europeană contribuie la o abordare eficientă în ameliorarea violenței în școală prin realizarea unui program instituțional pilot de identificare, prevenire, combatere și ameliorare a cazurilor de violență. Acest program poate fi propus ca model pentru școlile similare din județ.

Pentru o mai bună relaționare cu familiile elevilor înscriși la noi în școală s-a realizat un program de tip „Școala familiei” în care părinții au fost parteneri în educarea propriilor copii.

Parteneriatele realizate în urma mobilității între specialiștii noștri și specialiștii europeni este o punte de comunicare permanentă în abordarea altor teme educaționale viitoare atât ale școlii noastre, cât și a instituțiilor partenere.

Participanții la cursurile de formare în cadrul mobilităților au dobândit cunoștințe referitoare la sistemele de învățământ din Finlanda și Italia, particularități ale învățământului special și special integrat din Italia, Finlanda și Spania, modul de structurare a curriculumului pe categorii de elevi și pe nivel de clasă, metode de reducere a nivelului de stres și dezvoltarea de abilități de management emoțional, abordări inovative în prevenirea abuzului asupra copilului și neglijării acestuia, paradigme cu privire la lucrul cu părinți și copiii, formarea de medii protective, acasă și la școală.

Abilități în dinamizarea metodelor și mijloacelor de învățământ folosite în lucrul cu copii cu dizabilități, crearea de strategii pentru eliminarea comportamentelor violente și agresive din școală, creșterea abilităților de interrelaționare din mediul școlar, identificarea gândirilor și atitudinilor negative și transformarea lor în unele pozitive, formarea de abilități de analiză a comportamentelor agresive, abilități de gestionare a anxietății elevilor, folosirea de tehnici de intervenție pentru prevenirea abandonului școlar timpuriu, recunoașterea, abordarea și gestionarea integrării elevului cu dizabilități în școală, precum și colaborarea cu părinții și specialiști în funcție de tipul și gradul dizabilității.

De asemenea, au fost dobândite/ îmbunătățite abilitățile de comunicare în limba engleză, precum și cele de utilizare a platformei eTwinning. Participanții la mobilitate au dobândit cunoștințe interculturale,

tradiții, obiceiuri europene. Au avut loc transformări cu privire la deschiderea către comunicare, colaborare, parteneriat în spațiul european.

În continuare, urmează un capitol drag nouă, un capitol care vizează împărtășirea laturii afectiv-emoționale a profesorilor din Școala Gimnazială Specială Pașcani, primele impresii ale călătoriei la debutul carierei didactice, primele „lecții” însușite, gânduri, sentimente, emoții făurite sub pașii mărunți și timizi ai novicilor noștri. Sunt impresiile emoționante, izvorâte din sufletul lor cald, în drumul inițierii lor profesionale mult dorite.

Alături de aceste prime impresii, apar și reflecțiile dascălilor cu experiență profesională, oameni devotați pasiunii lor minunate, care rămân constant la temelia școlii în care apar noi vlăstare de tineri, dascăli și novici, formatori și formați.

Clair du Soleil

Primul proiect educațional internațional inițiat de școala noastră a fost în parteneriat cu “**Association Clair Soleil**” din Franța și s-a derulat în perioada martie 2005- iulie 2008. Proiectul a fost coordonat de prof. Vasiliu Mirela, prof. Puiu Elena și Baudoiun Jean și a avut ca beneficiari atât elevi cât și profesori din cele două instituții partenere. Acest proiect s-a dovedit a fi o acțiune de cooperare, colaborare și comunicare între cele două instituții de învățământ, oferind elevilor și profesorilor posibilitatea de a face schimb de experiență, de a-și îmbunătăți cunoștințele, de a descoperi elemente comune sau distincte în diversitatea culturală și socială, precum și o mai bună înțelegere a diverselor puncte de vedere cu privire la un domeniu de interes comun.

Grupuri de elevi și profesori francezi au venit în România, pe parcursul vacanțelor de vară din anii 2005, 2006 și 2007 și împreună cu profesorii și elevii școlii noastre am realizat excursii pe diferite itinerarii, am petrecut zile și seri minunate româno-franceze, legându-se o frumoasă prietenie. Partenerii francezi au putut descoperi prin activitățile desfășurate,

frumusețile și relieful României, obiceiurile, tradițiile populare românești precum și frânturi din istoria țării noastre. Deasemeni, profesorii francezi s-au familiarizat cu sistemul de învățământ românesc în general, dar mai ales cu organizarea și funcționarea învățământului special, cu modalitățile terapeutice și strategiile didactice folosite în activitățile didactice derulate cu elevii cu cerințe educative speciale.

În anul 2006, trei colegi au fost în Franța pentru două săptămâni, la un schimb de experiență, iar în 2007, alți trei colegi împreună cu trei elevi din școala noastră au beneficiat de o ședere în Franța pentru 2 săptămâni pentru care partenerii au sponsorizat deplasarea.

Acest parteneriat a fost pentru toți un prilej de dezvoltare profesională prin valorificarea experienței partenerilor, iar schimbul de bune practici a determinat adoptarea celor mai potrivite metode/ strategii menite să faciliteze recuperarea și integrarea cât mai rapidă a elevilor în viața socială.

Beneficiile derulării parteneriatelor de acest tip sunt multiple: oferă o modalitate eficientă de abordare a educației, permit creșterea calității activităților de învățare desfășurate cu elevii, cresc motivația elevilor, permit cunoașterea altui sistem de învățământ și sporesc formarea competențelor de comunicare într-o limbă străină pentru profesori.

Dezvoltarea profesională constituie pentru cadrele didactice un scop major de natură să le proiecteze întreaga existență profesională, care are, la rândul său, efecte majore, vizând înnoirea practicii educaționale, creșterea calității educației. Este știut însă, că formarea profesională nu este un demers izolat, nici unul exclusiv individual.

La baza reușitei sale stau trebuințe specific umane de comunicare și schimbare, dar și atitudini înnoitoare: deschiderea și receptivitatea, schimbul de bune practici, asumarea responsabilităților, recunoașterea dificultăților, oferirea și solicitarea sprijinului, câștigul profesional obținut prin cooperare și parteneriat.

Gânduri alese către
Școala Gimnazială Specială Pașcani

Specialii de Pașcani

O școală specială este făcută de oameni speciali pentru copii speciali. Special de Pașcani... Această sintagmă, încet, încet a devenit brand-ul școlii noastre. Încerc să rememorez cum am ajuns aici. Îmi aduc aminte anul 2009. Am simțit atunci că este nevoie de ieșirea din anonimat a școlii, a învățământului special, am simțit

nevoia de promovare a elevilor noștri, nevoia de a da un semnal puternic pentru comunitate că învățământul special și copiii cu dizabilități nu sunt o anexă, ceva care trebuie să existe acolo undeva..., ceva de neînțeles pentru unii, de neglijat pentru alții, sau ceva care merită milă și compasiune. Copiii cu cerințe educative speciale sunt copii ca toți alții, cu un potențial deosebit pe unele planuri, copii care trebuie să se regăsească în societate la fel de firesc ca și ceilalți, să fie acceptați și în primul rând valorizați. Și foarte important a fost de a schimba o mentalitate: copiii cu nevoi speciale trebuie să fie ajutați de alții. Am încercat să schimbăm acest deziderat și am reușit. Ei pot ajuta, pot fi de folos, pot dăru și pot face bine. Copiii cu nevoi speciale sunt parte a lumii în care trăim, oricât ar vrea unii să-i ignore, sau să-i izoleze.

La un reînceput de drum alături de voi, în anii 2009-2010, ideile noastre ca definire a ceea ce suntem ca școală se concentrau în preajma cuvântului „împreună”, idee plecată dintr-un subconștient colectiv. Simțeam nevoia de a aduce școala, familia, comunitatea la un loc pentru a promova acești copii, pentru a lupta împotriva discriminării.

Astfel, am reluat reeditarea revistei școlii care s-a intitulat „Împreună”, revistă care și-a propus să fie o reflectare a ceea ce simțim noi ca profesori, părinți, parteneri, ce facem pentru elevii noștri, ce performanțe deosebite pot obține chiar într-o competiție cu ceilalți, considerați de societate ca fiind „normali” !!! O revistă care an de an participă la concursuri de reviste școlare și întotdeauna obține premii!!

Primul proiect cu finanțare externă obținut de școală s-a intitulat: „Alături de mine, Împreună cu mine - Școala familiei” (un proiect cu o rezonanță maximă pentru copii și părinți și cu rezultate pe care le resimțim și acum), proiect finanțat de Centrul Educația 2000+, prin care am reușit să aducem părinții alături de copiii lor pentru a le înțelege nevoile, pentru a le dezvolta sentimentul de a-i accepta așa cum sunt, pentru a le oferi răspunsuri

și exemple concrete de lucru cu aceștia. Iar rezultatul cel mai frumos a fost că părinții au devenit parteneri reali în educarea, integrarea și recuperarea propriilor copii.

Treptat, cu consecvență și dăruire, am devenit ceea ce ne-am propus împreună: o școală de elită, o școală deschisă, o școală europeană. O școală în care nevoile copilului sunt în prim plan, o școală în care ne adaptăm permanent demersul educațional și terapeutic la nevoile individuale ale fiecărui elev. Ne adaptăm, muncim și rezultatele s-au văzut și se văd... Și împreună am devenit SPECIALI. Suntem, noi și copiii și Bucătari speciali (proiect finanțat de Fundația Soros), suntem și Artiștii speciali (proiect finanțat de Fundația Pentru Comunitate și MOL România) și Dansatorii speciali (Formațiile de dans "Busuiocul" și "Iris" cu performanțe la nivel național). Ne-am perfecționat în tehnici moderne de intervenție terapeutică (integrarea polisenzorială.)

Și astfel împreună cu toți, azi ne simțim SPECIALI.

Și nu suntem neapărat speciali prin ceea ce facem. Suntem speciali prin felul cum luptăm ca toți copiii considerați ca fiind „altfel” de societate, să fie acceptați, valorizați, iubiți și să li se asigure locul lor în viață.

Și ÎMPREUNĂ, noi toți: elevi, profesori, părinți, coordonatori, parteneri și prieteni ai școlii am devenit SPECIALI DE PAȘCANI. La mulți ani!

profesor Gabriela Nedelcu, viceprimar al Municipiului Pașcani

Repere în educația specială ieșeană - Școala Gimnazială Specială Pașcani

În zilele noastre, se vorbește foarte des despre nevoia de a îmbunătăți educația pentru elevii cu nevoi speciale, lucru datorat insuficiențelor resurse umane și materiale alocate școlilor speciale, instituții de învățământ chemate să asigure asistență educațională adecvată copiilor/elevilor cu diferite tipuri și grade de deficiență.

Astfel, sistemul de învățământ special devine tot mai deschis, în sensul că elevii cu deficiențe severe, profunde și asociate beneficiază

de servicii educaționale și terapeutic- recuperatorii care le facilitează dezvoltarea unor abilități și deprinderi de viață independentă, servicii care să corespundă nevoilor de dezvoltare și posibilităților lor de adaptare și învățare.

În vederea identificării celei mai bune forme de educație pentru copiii cu dizabilități mintale, a programelor care să-i ajute și să le sprijine dezvoltarea, în școala specială, mai mult decât în oricare altă instituție de educație, se pune accent pe identificarea potențialului individual de dezvoltare și personalizarea demersului de intervenție, recuperare și compensare.

O asemenea manieră de înțelegere este mai aproape de idealul școlii viitorului, care își dorește să ofere servicii adaptate varietății de cereri educative. Astfel, școlile speciale sunt solicitate să realizeze o evaluare adecvată a potențialului de dezvoltare și de învățare al acestor copii, să asigure sprijin pentru elevii cu dizabilități în vederea atingerii unui nivel individual de dezvoltare cât mai aproape posibil de cel normal prin acumularea experiențelor necesare în școală și în mediul social, prin dezvoltarea abilităților necesare pentru învățare, prin acumularea de cunoștințe și deprinderi utile pentru integrarea socială și prin asigurarea oportunităților și a condițiilor pentru învățarea de-a lungul vieții la diferite niveluri ale educației.

Perspectiva abordării individuale este aceea care definește provocările educaționale pentru cadrele didactice chemate să adapteze modalitățile de instruire la diversitatea nevoilor elevilor, determinate de necesitatea de a integra în mediul școlar elevi cu dizabilități severe, profunde și asociate.

În sala de clasă, cadrele didactice sunt cei care organizează mediul de învățare și care facilitează procesele de învățare, recurgând mai mult la modalități de a învăța pe bază de cooperare, experiență directă multisenzorială și sarcini de lucru cu suport concret-intuitiv, fiind cei care îi îndrumă pe elevi în procesul învățării, mai degrabă decât cei care transmit cunoștințe. Rolul lor nu se limitează numai la sala de clasă; cadrelor didactice li se cere din ce în ce mai mult să-și asume responsabilitatea colectivă pentru un curriculum integrat dar și pentru modul de organizare al activităților extrașcolare. Unitățile de învățământ special funcționează din ce în ce mai mult ca un mediu de învățare deschis comunității, în care cadrele didactice nu mai lucrează doar cu colegii din imediata lor apropiere, ci trebuie să colaboreze de asemenea cu restul comunității, familiile, instituțiile de învățământ superior, partenerii sociali și colegi din alte școli, din țara sau din

afară. Cadrele didactice integrează din ce în ce mai mult tehnologiile de informație și comunicare în situații formale de învățare și în toate practicile profesionale.

În spiritul celor prezentate mai sus, Școala Specială Gimnazială Pașcani este o școală care se evidențiază prin programele pe care le desfășoară în parteneriat cu familia și alți factori educaționali, fiind o resursă la nivelul comunității și un reper axiologic în educația specială ieșeană. Cadre didactice pline de dăruire și bine pregătite profesional își desfășoară activitatea în sprijinul elevilor și familiilor acestora iar rezultatele proiectelor derulate au adus un bun renume școlii și i-au creat o imagine pozitivă în comunitate.

La ceas aniversar, urez Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, corpului profesoral și conducerii manageriale, ca în anii ce vor urma să-și desăvârșească menirea cu bucurie în acest ethos al dăruirii, al dăruirii de sine!

*profesor dr. Mariana Pop
Iași, Decembrie 2016*

Arta specială

Școala Gimnazială Specială Pașcani este o unitate de învățământ care, prin activitatea dedicată a colectivului didactic, a ridicat adesea la rang de artă, munca cu elevii **speciali**. Întregul personal al școlii și-a înțeles menirea și, an de an, a performat în a crea cele mai bune condiții de lucru cu elevii și în a exploata la maximum potențialul fiecărui *special*, pentru le dezvolta acestora atât deprinderile cu care să se poată descurca în viață, dar și pentru a-i ajuta să dobândească cunoștințele minime necesare.

Truditorii acestei școli merită respect și admirație din partea întregii societăți, întrucât niciodată nu au considerat munca lor o povară, ci mai

degrabă, un privilegiu, ca să poată dezvolta bruma de zestre nativă cu care Creatorul i-a înzestrat pe acești copii.

La ceas aniversar, mă înclin în fața efortului și dăruirii de care dau dovadă și le doresc sănătate, putere de muncă, împliniri profesionale și personale.

*Inspector management instituțional,
profesor Cristinel Iordachioaia*

La mulți ani! Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și tuturor „specialilor de Pașcani”

Sunt onorată, ca la acest ceas aniversar pentru una din unitățile de învățământ preuniversitar care oferă servicii de asistență educațională și psihopedagogică pentru copiii cu cerințe educaționale speciale din județul Iași, să –mi exprim prețuirea și aprecierea pentru ceea ce a fost, este și va fi *Comunitatea "SPECIALILOR de Pașcani"* – cadre didactice, părinți, elevi și reprezentanți ai comunității locale care le stau alături. Este aparent ușor, dar în realitate foarte dificil să poți să exprimi în câteva rânduri numeroasele gânduri care îmi vin în minte când mă gândesc

la *"SPECIALII de Pașcani"* – **colegi deosebiți** și pasionați de profesia lor pentru care fiecare zi este o aventură îndrăznească de a face față la numeroase provocări; **părinți** care încearcă să facă tot ce pot mai bun pentru copiii lor în speranța că va apare un miracol; **copii "speciali"** care se lasă mai greu sau mai ușor descoperiți. „O furnică nu poate răsturna un munte, dar îl poate muta din loc încet, bucățică cu bucățică.” (Marin Preda) Asemeni lor colegii *"Specialii din Pașcani"* au construit ceea ce este astăzi Școala Specială Pașcani și serviciile educaționale și terapeutice pe care le oferă la nivelul comunității locale. Toate acestea nu s-ar fi putut întâmpla fără acei lideri devotați, implicați și dedicați școlii – OAMENI deosebiți cu care am avut plăcerea să colaborez în diferite contexte. **Mult succes!**

„Cele mai bune și mai frumoase lucruri din lume nu pot fi văzute sau atinse. Ele trebuie simțite în inimă.”— Helen Keller

*Profesor Coca Vasiliu, director Liceul Tehnologic Special V. Pavelcu Iași,
Inspector școlar pentru învățământ special 2006-2009*

La mulți ani, stimați colegi!

Primesc un telefon, prin care sunt rugat să scriu câteva cuvinte la aniversarea a 40 de ani de învățământ special la Școala Gimnazială Specială Pașcani. Orice rememorare te încarcă cu un fel anume de energie și tocmai de aceea nu ezit să aduc la lumină anii în care am colaborat cu cei care au funcționat în această școală. Amintirile mi se precipită în imagini clare, derulându-se rapid ca pe un ecran panoramic.

În anul 1986, am cunoscut prin intermediul d-ei inspector școlar Mihaela Manta colectivul școlii unde am găsit cadre didactice și directori de excepție.

Au fost anii din epoca lui ”Pingelică”. Mulți îi consideră anozți, dar au fost ani în care am cunoscut copii minunați și foarte dornici să își depășească statutul social. Mulți s-au realizat și mă bucur că efortul nostru de atunci a dat roade. În anii aceia cred că pregătirea mea profesională a avut mult de câștigat. Sunt și azi sigur că a fi dascăl înseamnă să fii ucenic al unor clase eterogene, cu copii care nu au cărți și pentru care școala este singura oază de instrucție și educație. Profesionalismul se atinge abia după ce ai învățat să comunici cu cei mai puțin dispuși să o facă.

Au fost anii unor prietenii statornice care durează până în ziua de azi, deși ne-am schimbat, avem mai multă treabă și mai puțin timp pentru sufletele noastre. D-na director Cornea, Magriș și mulți alții fac parte din zestrea mea de suflet.

Odată cu schimbările sociale din decembrie 1989, a urmat o perioadă extrem de dificilă. Am intrat într-o nouă etapă, nimeni nu știe până azi cum s-o numească. Am fost inspector pentru învățământul special și de ocrotire timp de 4 ani, deși cred și acum că nu am avut vocație de inspector și nici nu mi-a plăcut postura. M-am simțit întotdeauna ca peștele în apă în cabinetul de consiliere, printre copii.

În toată această perioadă, am fost ajutat de conducerea unității, de toate cadrele didactice, cărora și pe această cale le mulțumesc, să menținem prestigiul școlii și să continuăm procesul de învățământ special în limite normale. Un gând bun secretariatului și personalului administrativ care înțelegând menirea noastră ne-au stat alături și ne-au sprijinit.

Această perioadă reprezintă pentru mine o parte din trecutul meu de care nu mă poate rupe nimeni niciodată. Fiecare om se definește și prin ceea ce a fost și este.

Școala Gimnazială Pașcani este o școală tânără, multe generații îi vor trece pragul, mulți profesori și învățători le vor descoperi elevilor tainele drumului în viață. Întotdeauna mă voi gândi cu drag la colegii mei, la momentele frumoase sau mai puțin frumoase petrecute în anii activității mele ca inspector școlar de specialitate.

*profesor consilier școlar CJRAE Iași, Dan Butnaru
Inspector pentru învățământul special și de ocrotire în perioada 1991-1994*

Onorată asistență, dragi elevi, stimați colegi

Cu ocazia deosebitului eveniment ce-l sărbătoriți astăzi, cu multe emoții și zbuciumate amintiri, vă trimit aceste suave gânduri „nu din gură ci din carte”, vorba poetului, urându-vă, de la bun început numai bine, sănătate, și tot ceea ce doriți să se petreacă în frumoasa dumneavoastră activitate.

De la bun început vă mărturisesc că sunt onorat să particip la această festivitate prilejuită de împlinirea a 40 de ani de funcționare a unității dumneavoastră, unitate în care subsemnatul a funcționat ca gestionar al fostului liceu – pe atunci școală medie – astăzi Colegiul Național „M.Sadoveanu”. Pe atunci condițiile erau foarte grele, pline de lipsuri, dar aveam gândul depășirii oricărei greutăți și realizarea visului instruirii unei generații de școlari bulversați de urmările războiului însă însuflețiți de dragostea dascălilor și dorințele acestora de a-i vedea mândri de cadrele ce i-au pregătit, de rezultatele lor.

Sunt frământat de amintiri cu atât mai mult pentru faptul că am locuit timp de 10 ani în clădirea școlii care avea, conform legilor în vigoare pe atunci, locuință pentru director, de la școlile primare până la liceu și toată viața mi-a fost legată de viața și activitatea elevului, mai ales că era și internat pentru elevi în același timp.

Cel mai mare sprijin l-am avut din partea părinților elevilor care completau realizările atelierelor CFR locale, în frunte cu regretatul fost director al atelierelor, Ursuleasa Constantin care și-a echivalat diploma de maestru, cu diploma de absolvire a liceului, conform instrucțiunilor de atunci.

În acest local a funcționat și o grădiniță de copii având ca educatoare pe doamna Pienescu Laura, descendentă dintr-o familie de învățători. Aș mai menționa că și domnia sa locuia în incinta școlii într-o cămăruță dintre contabilitate și concelarie.

În afara grădiniței funcționa vestita școală primară CFR înființată de fostul director Dumitru Turculeț, iar încăperea în care a locuit ca director de școală primară a fost transformată de subsemnatul în bucătăria internatului liceului, alături de sălile de cursuri –vremuri grele și pline de nevoi. Viața personalului se împărțea cu viața școlii.

Mă simțeam obligat de sprijinul muncitorimii din Pașcani în special al tineretului și în același local am înființat și au funcționat cursurile serale pe lângă cele fără frecvență. În acest imobil au funcționat grădiniță de copii, școala primară cu clasele I-IV, clasele V-VII apoi V-VIII curs de zi, seral și fără frecvență, internat pentru elevii claselor VIII-XI, locuințe pentru personal, etc. De multe ori se organiza câte o manifestare artistică urmată de destindere (bal cu dans și muzică) organizată de comitetul de părinți pentru strângere de fonduri necesare școlii. Mult zel în această privință a depus președintele comitetului de părinți, pe atunci Belciug Gheorghe, fost muncitor la Revizia de vagoane CFR locale. Actualul așezământ consacrat formării noii generații de copii și tineri este astăzi în plin avânt datorită devotamentului și profesionalismului cadrelor didactice și personalului auxiliar de la director până la oamenii de serviciu. Câteva cuvinte nu v-ar obosi dacă aș sublinia rolul muncitorului pășcănean pentru școli.

Știut lucru este că Pașcaniul situat într-o regiune lipsită de așezări urbane între Iași și Târgu Neamț, Suceava și Roman, oraș cu frumoase perspective de dezvoltare înainte de 1989 când atelierelor CFR numărau circa 4000 de muncitori, orașul fiind centrul feroviar, un fel de placă turnantă a Moldovei, avea multe locuri de muncă, în afara atelierului și depoului CFR

mai funcționau o fabrică de zahăr, una de industrializare a laptelui, textile, ITRD, INTEGRATA și UCECOM, fabrica de drojdie singura din țară care mai funcționează astăzi în localitate, un SMT, cooperative. Toate acestea au contribuit și la dezvoltarea învățământului în așa zisă urbe a noastră.

Aș menționa că odată cu construirea căii ferate Roman-Burdujeni în anul 1869 și a căii ferate Pașcani-Iași în 1870 ca și înființarea atelierului CFR Pașcani în 1869 am avut drept urmare ca societatea Germană Offenheim să aducă muncitori care au pus condiția să li se înființeze în Pașcani urgent școală și biserică și astfel în 1873 se înființează școala particulară cu limba de predare germană, ca mai apoi până în 1920 să se transforme în școală particulară cu limba de predare română. Mai multe găsim în cartea scrisă de regretatul învățător și director Dumitru Turculeț „Istoricul școlii primare CFR din Pașcani.

În anul 1921 școala primară a trecut la Casa muncii CFR prilej cu care s-a putut construi în 1928 actualul local de pe strada Gării numărul 157, cu Grădinița de copii CFR, locul în care a funcționat și Gimnaziul CFR. După întoarcerea din refugiu în anul 1945, clădirile școlii gimnaziale de băieți și fete din deal au fost distruse în timpul războiului, iar aceste unități s-au instalat în clădirea școlii primare CFR din vale (strada Gării).

După război dorințele de învățatură, de cursuri liceale ale tinerilor pășcăneni erau frânate din cauza distanței mari dintre Pașcani și orașele în care erau licee- Roman, Suceava, Iași și de aceea în 1945 au început demersurile pentru înființarea unui liceu și în Pașcani, iar în 1946 când directorul gimnaziului era Ion Mitroiu s-a constituit o delegație în frunte cu Atanasie I de la CFR, care împreună cu un grup de muncitori s-a deplasat la București și în 1946 s-a obținut aprobarea transformării gimnaziilor în liceu. În acel an a intrat în învățământ la Pașcani la noul liceu înființat și profesorul Buruiană Neculai și scuzati-mi lipsa de modestie de atunci și până la pensionare a funcționat la această unitate școlară și a contribuit mult la înființarea și dezvoltarea liceului teoretic de băieți iar mai târziu, ca director din 1947-1948 și 1954-1978 la aceeași unitate a militat pentru înființarea actualului liceu –Grup Școlar CFR din vale, liceu care timp de doi ani a funcționat inițial în incinta liceului din deal. Astăzi liceu din deal –Colegiul Național „M.Sadoveanu” și liceul din vale au localuri proprii, frumoase, bine gospodărite și reputație foarte bună. Aș menționa că liceul din deal a obținut locul 6 pe țară în privința admiterii absolvenților în învățământul superior.

Liceele din Pașcani se bucură în prezent de grija organelor de resort școlar și administrative locale și județene.

În final, cu inima plină de emoție și de dorință urez multe succese, realizări frumoase unității „Școala Ajutătoare” care funcționează unde a luat ființă liceul.

Doresc ca 2017 să vă aducă numai bine, împliniri și satisfacții în viața personală și a școlii.

*profesor Buruiană Neculai
Pașcani , 13 decembrie 2016*

PS. Mă simt obsedat de un vechi cântec: „*Trandafirule din urmă/
Ce-ai rămas așa târziu?/ Ce mai cauți în grădină/ Singuratic și pustiu?*”

Gând

Întâlnirea de astăzi mi-a răscolit amintirile. Cu 27 de ani în urmă, în septembrie 1989, făceam parte din colectivul de cadre didactice al Școli Ajutătoare din Pașcani. Mă confruntam cu varietatea deoarece timp de 16 ani îmi desfășurasem activitatea în sistemul învățământului de masă. Eram cuprinsă de o oarecare temere dar și de încrederea mea în puterea de adaptare. Am reușit cu ușurință să comunic cu colegii, cu elevii mei, să mă apropiu de sufletele lor, să le fiu prietenă. Îmi plăcea foarte mult ce făceam. Doar că, după aproape jumătate de an, pe neașteptate, am devenit directorul școlii. Astfel că vrând nevrând prioritățile au suferit modificări. Era perioada de după revoluție. O perioadă foarte dificilă, o perioadă a nemulțumirilor, a protestelor manipulate. Nu a fost ușor. Alături de colegi cu bunăvoință am muncit, ne-am zbatut pentru binele școlii, pentru crearea unei atmosfere normale de lucru, pentru crearea „stării de acasă” pentru copii „noștri”. Cred că în mare măsură am reușit. Pentru mine aceasta perioadă a fost o experiență inedită. Acum, ca pensionară, dacă aș fi întrebată ce meserie aș alege, cu siguranță la cea de dascăl m-aș opri.

Mulțumesc pentru invitație!

La ceas aniversar, doresc tuturor slujitorilor acestei școli multă sănătate, putere de muncă, răbdare în aprecierea calităților de care dispun copiii acestei școli!

director Ana Stângu

Introspecție

Am fost detașat la această școală în anul 1995 de la Școala numărul 3 Pașcani împreună cu doamna Magriș Emilia; dumneaei în funcție de director, iar eu în funcție de director adjunct. Am fost profund impresionat încă de la început de colectivul de cadre didactice tinere, cu dragoste de muncă, dornice de a obține rezultate din ce în ce mai bune în munca grea pe care o desfășoară cu acești copii...

În calitatea mea de director adjunct, am fost ajutat de doamna Magriș Emilia care avea o vastă experiență în această muncă, deoarece a mai lucrat în această instituție, unde a ocupat funcția de director o perioadă destul de mare de timp înainte de revoluție.

În cei cinci ani în care am lucrat aici pot enumera printre realizările din punct de vedere administrativ: construcția unei săli de clase noi pentru o grupă de elevi care aveau cursurile într-o sală de clasă de la Liceul C.F.R. Unirea Pașcani, s-au pus geamuri noi la etaj unde aveau copiii dormitoare, s-au cumpărat paturi noi în dormitoare, s-a amenajat sala de mese de la cantina școlii și s-a dotat bucătăria în care lucrau un grup de bucătari cu multă experiență în arta culinară, copiilor le-au fost asigurate permanent toate cele necesare.

Mi-am încheiat activitatea aici cu convingerea că acest colectiv va munci în continuare pentru binele acestor copii.

Cu ocazia zilei școlii urez inimosului colectiv al acesteia, în frunte cu directorul ei, sănătate, succes în munca nobilă, deosebit de grea pe care o depuneți zi de zi pentru a da o șansă în viața acestor copii. Fiți cât mai aproape de sufletul lor.

*Cu respect,
V.Boroianu*

„26 de ani în slujba învățământului special”

Sunt învățătorul Ciubotaru Gheorghe, care după ce mi-am desăvârșit cariera la Școala Generală Reditu, comuna Ruginoasa, obținând toate gradele didactice, am cerut Inspectoratului Școlar Județean Iași transferul la o școală din Pașcani, ca să fiu mai aproape de casă.

Am obținut acest transfer în toamna anului 1988 la Școala Generală nr.3 Pașcani, actualmente Școala Gimnazială „Iordache Cantacuzino”, însă atunci de învățământ la nivelul municipiului Pașcani răspundea fosta secretară P.C.R. Vârlan Valerica care, văzând că sunt singurul învățător cu gradul didactic I a hotărât ca eu să fiu transferat la Școala Ajutătoare Pașcani, actualmente Școala Gimnazială Specială Pașcani.

Am primit această veste cu o oarecare întristare, deoarece în neștiință de cauză nu aveam o impresie foarte bună despre această școală.

Venind aici am fost primit cu foarte multă dragoste de colectivul de cadre didactice și personalul nedidactic care se afla în această unitate, condus de domnul învățător Gârbu Vasile.

La acea dată în Școala Ajutătoare Pașcani, erau înscriși elevi doar cu diagnosticul de deficiență mintală ușoară și cu unele tulburări de comportament.

Mi s-a dat o clasă a VII-a care crea cele mai mari probleme în școală. Am studiat fiecare elev în parte, am căutat prin diferite metode să mi-i apropiez și să colaborez cu ei, reușind într-un final să obțin cu ei în clasa a VIII-a rezultate bune și foarte bune atât la învățătură cât și la disciplină.

La școlile profesionale unde au mers elevii școlii noastre au primit laude în ceea ce privește nivelul cunoștințelor pe care le posedau în comparație cu elevii care proveneau din alte școli.

Activitatea se desfășura de luni până sâmbătă inclusiv, iar duminica făceam activități educative prin rotație, primind zile de compensație în vacanță.

Școala avea internat și cantină de care beneficiau aproximativ o sută de elevi, majoritatea interni împărțiți în clase de 8-12 elevi. Școala era încadrată atât cu personal calificat, mai ales la orele de dimineață, cât și cu necalificați la orele de după-amiază.

În ianuarie 1990 după plecarea d-nei Magriș Emilia, conducerea școlii a fost încredințată doamnei învățătoare Stângu Elena, care abia venise în școală. Doamna învățător Stângu Elena s-a transferat în vara anului 1990 la Școala Generală nr. 5 Pașcani.

Consiliul profesoral a hotărât la începutul lunii septembrie 1990, să preiau funcția de director. Tot acum au venit în școala noastră foarte mulți învățători calificați și astfel s-a creat un colectiv unit, care făcându-și treaba cum trebuie a reușit să obțină rezultate bune și foarte bune atât în ce privește instrucția cât și educația acestor copii cu nevoi speciale.

Formația corală condusă de doamna învățătoare Costan Doina și formația de dans modern condusă de doamna învățătoare Gîrbu Adina au luat locul I la faza pe Moldova a formațiilor artistice din învățământul special, ținută la Gura Humorului în primăvara anului 1994.

Aceste formații au fost invitate în noiembrie 1994 la București la „Gala Laureatilor”, bucurându-se de un real succes.

În ianuarie 1995 mi-am depus demisia din funcția de director, demisie care mi-a fost aprobată în luna iulie a aceluiași an, locul meu fiind luat de doamna învățătoare Magriș Emilia.

Am trecut la catedră și am lucrat cu dragoste și pasiune ca și înainte, obținând rezultate bune și foarte bune.

În toamna anului 2014, m-am pensionat pentru limită de vârstă și din anul 2015 sunt pensionar, dar răspund cu plăcere la chemările școlii unde am funcționat 26 de ani.

director, inv. Ciubotaru Gheorghe

Gânduri peste ani...

„Pe aripa vremii, trecut-au anii....

Trecut-au anii, oare când s-au dus?”

Un capitol din viața mea s-a încheiat, iar altul a început de curând. Anii au trecut, acum sunt pensionară. Trecerea timpului a lăsat urme pe chipul tuturor, oricât am vrea să arătăm ca la începutul carierei. Stau câteodată și îmi aduc aminte ce vremuri, ce oameni erau pe când începusem eu „drăgăliță Doamne” a mă ridica ca dascăl.

Nostalgie e puțin spus, atunci când gândurile mele se întorc în timp spre locurile unde am lucrat, spre o lume în care mi-am descoperit misiunea de dascăl, din care destinul meu și-a deschis orizonturi.

Frământările sufletești create de amintirea unor momente din viața mea mă însoțesc și acum când aștern aceste gânduri. Mi se perindă rând pe rând momente trăite ca educator, învățător, director petrecute în Școala Specială (Ajutătoare).

Acum îmi dau seama că trecutul face parte din viața mea.

Imaginea emblematică a acelor ani petrecuți în această unitate persistă în conținutul unui singur termen: „exigență”.

Colegii au știut să îmbrace principii didactice în învățături de viață răspunzându-le, cu o latură protectoare copiilor. Am încercat cu toții să modelăm suflete: copiii, fături angelice cu aripi, făcându-i să zboare. Aici am învățat să dăruiesc, să ascult, să iubesc oamenii, să-i critic, să recunosc.

Dar întâlnești în viață oameni de care să te legi dincolo de cuvinte, oameni care au văzut în mine mai mult decât am văzut eu și care au luat decizia de a munci alături de mine pentru a face față schimbărilor.

Foarte greu îmi este să contabilizez dăruirea, pasiunea, sufletul și sănătatea, toate puse în slujba copiilor, colegilor, pe care am avut onoarea să îi conduc.

Mi-au rămas vii în amintire portrete ale distinșilor colegi dar și ale copiilor. Pot spune că satisfacțiile s-au trăit treptat pe parcursul timpului: prin

aprecieri, prin mulțumiri, prin solicitarea de a da sfaturi, prin imaginea unor colegi pe care i-am condus. Gândurile mele se rostolgolesc ca o pietricică pe o pantă și în calea ei a adunat lucruri frumoase, urări de sănătate, liniște, bucurii, satisfacții.

Da, sunt o norocoasă că după aproximativ 40 de ani pot să îmi împărtășesc gânduri despre clipe minunate petrecute cu un colectiv minunat.

Mulțumesc pentru amintirile numeroase, prețioase și sensibile!

Cu adâncă recunoștință și respect mă aplec în fața colegilor care duc mai departe misiunea nobilă de dascăl și-l rog pe bunul Dumnezeu să ne păstreze pe toți mulți ani în viață, cu sănătate spre a purta.... pe aripile timpului cât mai multe aniversări.

Emilia Magriș director al școlii în perioadele 1989-1990/ 1995-2000

Minunaților, la mulți ani!

Minunați prichindei, minunați dascăli, vă îmbrățișez călduros la această zi aniversară. Cu dulce nostalgie îmi amintesc de cei aproape treizeci de ani trăiți din plin în truditorul colectiv de cadre didactice al Școlii Speciale Pașcani. Vă mărturisesc că pentru mine au fost cei mai frumoși și mai plini ani din cariera didactică. Nu pot uita minunații colegi împreună cu care am trăit bucurii și împliniri deosebite în plan profesional și relațional. În această școală specială am avut parte de întâlniri și interacțiuni în plan sufletesc cu copii de o deosebită frumusețe și gingășie umană. Acolo mi-a vibrat cu adevărat sufletul la problemele cu care se confruntau copii, acolo s-a produs miracolul ca acești minunați copii să-mi pătrundă în suflet și să nu mai plece nici până astăzi. Vă mulțumesc buni colegi celor din „batalionul meu” care ați dus mai departe „zăduful zilei”, vă mulțumesc dragi colegi tineri care ați întregit colectivul și ați împlinit visul nostru. Acela de a arăta comunității și tuturor că Școala Speciala este un spațiu sănătos educațional unde copii și dascăli formează o adevărată familie în care copii se pregătesc - și potriveșc cu propriul drum cu al societății spre o conlucrare în normalitate. Mă bucur împreună cu voi că astăzi, după cei 40 de ani de activitate și viață a Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani, stacheta este ridicată sus iar pe frontispiciul

școlii se poate scrie cu litere de aur: Cinste vouă! Munca, Dăruirea, Dragostea - aceasta este cununa adevăraților dascăli.

*Cu multă prețuire,
Înv./prof. Elena Diaconescu
Wiena 2016*

Fiecare copil este special

Fiecare copil are dreptul fundamental la educație și fiecărui copil trebuie să i se ofere șansa de a se putea menține la un nivel acceptabil de învățare pentru a se integra în societate.

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră. Aceștia mai mult decât ceilalți au nevoie de o permanentă socializare și colaborare cu alți copii, pentru asigurarea integrării sociale a lor. Integrarea în societate se va face mult mai ușor, fiind pregătită de integrarea școlară.

Liceul Tehnologic Tătăruși în colaborare cu Școala Specială Pașcani a demarat proiectul de integrare școlară a elevilor cu CES în școala publică încă din anul 2006. Suntem printre primele școli integratoare. În acest program an de an au fost cuprinși copii cu dificultăți de învățare, întâzieri în dezvoltarea psihică, tulburări în limbaj, tulburări emoționale și de comportament.

În anul școlar 2015-2016, au fost incluși în programul de integrare un număr de 11 elevi din clasele I-IV și pregătitoare care au beneficiat de servicii educaționale, de sprijin în funcție de necesități.

Liceul Tehnologic Tătăruși a beneficiat de serviciile unui învățător de sprijin care a colaborat fructuos cu cadrele didactice, venind în sprijinul acestora cu metode și tehnici de lucru adecvate activității instructiv-educative privind elevii cu CES. Rezultatele obținute cu acești elevi se concretizează în: frecvența școlară foarte bună, progresele înregistrate în ceea ce privește cititul și scrisul, îmbunătățirea exprimării orale, ameliorarea comportamentului, îmbunătățirea relațiilor cu colegii. Un impact deosebit a avut asupra elevilor cu CES, participarea cu lucrări la expoziții în clasă, pe holurile școlii, la concursuri de desene, colaje, fiind distinși cu premii.

Mulțumim doamnei învățătoare de sprijin Maria Pavăl, pentru ceea ce a făcut pentru școala noastră. Acum doamna învățătoare se dedică ca timp și

suflet familiei pentru că și cei dragi au dreptul lor. Prezența unui învățător de sprijin este imperios necesară în fiecare școală publică pentru integrarea cu succes a copiilor cu cerințe educative speciale.

Participând la diferite activități desfășurate în cadrul parteneriatelor derulate între Liceul Tehnologic Tătărăuși și Școala Specială Pașcani, am avut posibilitatea să-i observ cu atenție pe elevii cu CES, să văd bucuria cu care participau la activități și cât de mândri erau.

Mulțumesc doamnei director profesor Oana Monica Plaiu și doamnei fost director profesor Nedelcu Gabriela, care mi-au dat ocazia să cunosc copiii minunați ai acestei școli, să cunosc îndeaproape această unitate școlară și să particip la activitățile educative minunate pe care le-au desfășurat.

„La mulți ani, școală minunată!”

„La mulți ani, dascăli inimoși!”

„La mulți ani, copii frumoși!”

*profesor Violeta Climinte,
director adjunct al Liceului Tehnologic Tătărăuși*

Frânturi din meseria de dascăl...

Septembrie 1980, vârsta de 18 ani și un imens bagaj de proiecte mărețe. Așa am purces la drum în meseria de dascăl. Școala Specială Pașcani a fost primul meu loc de muncă, rampa mea de lansare, aici mi-am făcut ucenicia. Pe atunci, avea un aspect destul de neprimitor, dar în care, un grup de tineri entuziaști și dornici să croiască suflete, făceam echipă în fiecare zi. Eu eram mezină grupului...

Cum ne străduiam să fim în top, într-un fel de școală care pe atunci era rușinea sistemului? Am făcut de toate, lucruri la care nu ne-am gândit cât am fost la liceu: însoțirea copiilor la masa de prânz și de seară, supravegherea somnului, activități de igienizare a dormitoarelor, pregătirea temelor, activități din sfera ludicului într-un mod pe care nu-l experimentasem încă, inventare de rechizite și de haine, program de supraveghere a copiilor la baie și schimb de

haine murdare sâmbăta sau în situații neprevăzute. Făceam totul fără să ne revoltăm ... și asta, vreme de aproape 10 ani.

A fost o perioadă de foc... Ce doream atunci? Doream performanță la maximum... Aceasta exista, dar nu avea cine s-o vadă. Școala Specială era un loc despre care se vorbea puțin sau deloc. Ceea ce făceam noi nu era în listele de activități plăcute ale sistemului.

Cu toate astea, amintirile din acea perioadă sunt pline de prospețimea tinereții ...

Nu pot uita zilele de plante medicinale, de regulă minimum două pe săptămână în lunile mai, iunie... Domnul director de atunci, nu anunța nimic dinainte, era un tip care vorbea puțin cu noi, doar când ajungeam la școală spunea: „Astăzi culegeți cimbrisor, sau soc, sau salcâm în funcție de sezon...” Doar era de umplut podul școlii. Legat de asta, este de punctat următorul aspect: când îmi puneam încălțările cu tocul cel mai înalt ori sandalele cu cele mai multe curelușe, când luam cămășile și fustele cele mai șic, atunci, ca un făcut, se puneau de cules plante medicinale... iar plantele medicinale se culegeau fie din Pârâul Sec, fie de pe Tăbăcăriei, ori alte locuri care mai de care mai prielnice... Așa că, eu sper că v-am descris corect imaginea învățătorului însoțitor de copii la cules de plante medicinale. Și asta nu era suficient, copiii aveau încălțări, de cele multe ori prea mari și normal, se descurcau destul de greu la mers, pregătiți cu pungi care mereu se rupeau și pe care fîresc, nu mai voiau sau nu mai puteau să le care la întoarcere; așa că era musai să fim creativi, să fim resursă, să ajungem cu tot arsenalul la școală... Fiecare dintre noi învățătorii eram supraîncărcați cu bagaje, unii mergând foarte repede cu cei care voiau la masă, ori mai încet, în pas de plimbare cu cei care n-aveau niciun motiv de grabă...

Picioarele mi-erau sfârtecate de-atâta alergat după copii... În natură copiii se dezlanțuiau, doar nu credeți că se așezau frumos la cules de plante medicinale ... Nuuu, acolo era libertatea, iar noi, îngerii păzitori, ne postam fie în fața câinilor asmuțiți când treceam printre case, ori a pericolului ce-l presupunea escaladarea malurilor pârâului, a altor neprevăzute pe care nu mi le mai amintesc acum. Dar frumusețea și parfumul acelor zile îmi luminează și acum existența.

Cu aceeași intensitate am trăit și zilele de practică agricolă: cartofi sau porumb. Copiii erau în largul lor acolo. Fiecare dintre noi era responsabil de norma elevilor pe care-i avea în clasă; așa că era nevoie să muncim mai ales noi, dacă voiam să nu avem necazuri. Cel mai rău era când mai scăpam

situația de sub control și copiii aruncau la țintă cu cartofi sau știuleți, că mai primeam și noi ceva... Odată, ne-am dus la depănușat porumb pe Valea Siretului și nu vreau să știți, cum este să nu-ți găsești elevii prin lanul de porumb...

În școală, ne descurcam cu ceea ce confecționam noi. Mereu aveam o planșă în lucru... Altfel nu reușeam să punem ceva din informație acolo unde-i era locul. Utilizam ceea ce știam de la profesorii noștri, ori unii cu alții găseam soluții problemelor cu care ne confruntam. În cancelarie ne puneam de acord cu modul în care să relaționăm cu copiii cu comportamente dificile, iar dacă noi cei tineri nu făceam față celor mai agresivi, parcă și acum văd cum seniorii, veneau la noi și-i luau în clasa lor pe cei care nu ne ascultau. Am simțit cu adevărat suportul colegilor de cancelarie de atunci, și pentru asta le mulțumesc.

Dincolo de orele de pregătire erau activitățile pionierești, cele de ceruri tematice. Fiecare conducea un cerc în școală; eu mă ocupam de cercul de desen; privind în urmă, mărturisesc faptul că vraja culorilor m-a ajutat să pătrund în sufletul acelor copii; și-acum mi-s vii ochii plini de mândrie ai membrilor cercului de desen, fiindcă am reușit să organizăm o expoziție la Iași, în sala Cinematografului Victoria, unde periodic expuneau doar inițiații. Și acum văd încrederea de pe chipurile lor, fiindcă le-am arătat că și ei pot face ceva care să fie apreciat de ceilalți. Este mare lucru să faci un copil fericit, aratându-i că și el este bun...

Școala Specială, a fost binecuvântată de cel de sus, să aibă oameni minunați așa cum merită copiii speciali. Sunt mândră să spun că mă număr printre ei. Și atunci și acum, în acest loc poți lucra doar dacă ești cu adevărat dedicat meseriei. Sunt zile când ți se pare că lucrezi în zadar, că nimic nu merge, dar momentele când calea se deschide sunt unice, compensează tot greul din urmă. Bucuria părinților care se simt înțeleși și susținuți nu are preț. Faptul că-i oferi unui om instrumentele care-l ajută să se descurce în viață, că-l faci să fie independent, să ia decizii, să fie liber în modul cel mai democratic posibil, asta înseamnă să fii dascăl. Acești copii care au o sensibilitate atât de pură, te fac să fii un profesor împlinit. Ca om, simți că amprenta trecerii pe acest pământ, rămâne neștersă.

Mai târziu, experiența trăită printre speciali, m-a făcut să fiu sensibilă la nevoile lor. În Școala Gimnazială Lunca Pașcani, anul acesta sunt 10 ani de integrare. Am construit împreună cu Școala Specială un parteneriat care a

asigurat suport, grijă și protecție pentru copiii cu nevoi speciale din școala noastră.

Experiența pe care am avut-o lucrând în învățământul special m-a ajutat să-mi fac prieteni pentru întreaga viață, să înțeleg mai bine nevoile copiilor, să am un bagaj de bune practici de care m-am folosit de-a lungul întregii cariere.

Adavidoaiei Mariana Director, Școala Gimnazială Lunca Pașcani

7 decembrie 2016

La mulți ani!

Sărbătoarea numită Zilele unei școli este un eveniment, este o celebrare a valorilor și a reușitelor. Cu 40 de ani în urmă a început viața acestei instituții și astăzi Școala Gimnazială Specială din Pașcani are cu ce se lăuda. Sunt 40 de ani de realizări, succese și performanțe frumoase, pe parcursul cărora cei mai experimentați profesori au tras „brazde” adânci în sufletele și inimile acestor copii speciali. Casa Municipală de Cultură „Mihail Sadoveanu” din Pașcani a sprijinit și sprijină în continuare activitățile cultural-artistice pe care le realizează în parteneriat cu Școala Gimnazială Specială din Pașcani astfel încât pe scena Casei de Cultură dar și în sala de spectacole au fost prezenți de nenumărate ori copii de la această instituție de învățământ.

Doresc să urez cadrelor didactice și elevilor care activează în această instituție succes în toate și să se bucure de realizările pe care și le-au propus.

Dana Calistru,

manager Casa Municipală de Cultură „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Școala Specială

În limba latină, substantivul *species*, -ei înseamnă vedere, privire; reprezentare - chip, figură, înfățișare; formă, frumusețe; apariție, dar și aparență a ceea ce am numit mai înainte.

Din aceeași familie lexicală, face parte *specialis*, -e, adjectiv/ adverb care înseamnă deosebit, cu trăsături proprii; care se găsește numai la un lucru/ o categorie de lucruri; ieșit din comun, deosebit de bun/ valoros; excepțional.

Cunoscând aceste sensuri, înțelegem mai bine rostul învățământului special, al cărui RIOF arată, la primul articol, că este destinat persoanelor cu deficiențe, adică personelor ... speciale.

Școală Gimnazială Specială din Pașcani aniversează, în acest an, 40 de ani de existență - o sărbătoare specială a unei echipe speciale, care lucrează cu copiii speciali. Noi, cadrele didactice din învățământul non-special, ne înclinăm în special în fața colegilor din această nobilă instituție, cu gând bun și frumos. Această instituție a speranței și a încrederii, a efortului conjugat și a rezultatelor nu doar pozitive, cât performante este tot mai cunoscută, mai respectată și mai iubită în orașul nostru, în județul Iași, dar și în țară. La Pașcani, colaborarea cu învățământul non-formal - Clubul Copiilor, Lupișorii Cercetași, Centrul Șansa - a adus un plus de bucurie pentru copii, pentru părinți și pentru profesori.

Cele mai calde felicitări conducerii și întregului colectiv de cadre didactice de la Școala Gimnazială Specială din Pașcani! Sănătate și bucurii speciale!

Director Clubul Copiilor Pașcani, Preutu Mărioara

O poartă deschisă spre integrare

Integrarea elevilor cu cerințe educative speciale a devenit o preocupare constantă a învățământului actual, fiind în concordanță cu cerințele societății contemporane.

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficiențe. Ei sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Elevul cu CES prezintă, pe lângă nevoile obișnuite pe care le are orice copil, și alte nevoi cu caracter particular, care nu sunt comune și celorlalți, acest lucru făcându-l „special”. Elevul cu CES are dreptul la o educație adaptată care să-i asigure mai târziu dreptul și capacitatea de a se integra în societate.

Educația specială este adresată elevilor care prin resurse proprii nu pot să atingă un nivel de educare corespunzător vârstei și cerințelor societății. Educația specială se poate face în centre specializate, dar și în școli de masă, prin intervenția unui profesor de sprijin. Pentru ca educația copiilor cu CES să fie eficientă, trebuie să aibă un caracter integrat (copilul să nu fie rupt de familie și societate și să fie izolat în instituții speciale), iar pe de altă parte trebuie să aibă un caracter diferențiat, să fie adaptată particularităților de vârstă și intelectuale ale elevilor.

Din categoria copiilor cu C.E.S fac parte atât copiii cu deficiențe propriu-zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii pentru că trebuie conștientizat faptul că oricărui elev i se poate întâmpla să treacă, la un moment dat, printr-o perioadă de tranziție în care să manifeste dificultăți de învățare. Acesta este motivul pentru care, în ultimii ani, accentul s-a mutat pe includerea acestei categorii de elevi în școlile normale, prin acordarea ajutorului de care elevul cu CES are nevoie în mediul cu care el este obișnuit.

Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” din Pașcani s-a numărat printre primele școli care au integrat elevi cu CES, devenind astfel școală incluzivă. În momentul începerii colaborării cu Școala Specială, Pașcani, aveam experiența unei colaborări strânse cu Complexul de Servicii Sociale „Mihail Sadoveanu”, situat în curtea liceului, ai cărui elevi proveneau din medii diferite, având nevoi diferite. Am găsit în Școala Specială un partener deschis și flexibil cu ajutorul căruia am putut să le oferim elevilor aflați în impas o dezvoltare normală, armonioasă, prin dobândirea unor capacități fizice și psihice care să le permită integrarea în societate.

Colaborarea Liceului Tehnologic „Mihai Busuioc”, Pașcani cu Școala Specială a început în 2006 și continuă și astăzi, dovedindu-se fructuoasă și benefică pentru ambele instituții de învățământ. De-a lungul timpului s-au desfășurat numeroase activități și s-au încheiat nenumărate parteneriate care au avut drept scop oferirea de servicii educaționale integrate. Am beneficiat de experiența a doi profesori de sprijin, doamna Macovei Adriana (2006 - 2010) și doamna Lungu Zinica (2010-prezent) prin intermediul cărora elevii cu CES au avut acces la un curriculum planificat diferențiat, la programe de terapie lingvistică, la programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere și calcul.

Câteva dintre activitățile desfășurate în parteneriat sunt:

- Participare la Proiectul MIRACOLUL CĂRȚILOR, în parteneriat și cu Biblioteca Municipală, constând în confecționarea de felicitări, activitate finalizată cu o expoziție la Casa Municipală de Cultură. Reprezentanții celor două școli au fost prof. pentru învă. primar Cotună Pantazi Maricica și prof. itinerant Lungu Zinica;
- Organizarea și desfășurarea unor activități extrașcolare și de voluntariat, cu prilejul Zilei Copilului: „Copilul meu special” și Crăciunului: „Daruri pentru fiecare” sau ”Dăruind vei dobândi”, activitățile constând în desene, dansuri, jocuri, serbări, având drept scop integrarea elevilor cu CES;
- Proiectul MARTIE MĂRȚIȘOR, desfășurat în anul școlar 2010 - 2011, prin care s-a urmărit promovarea dialogului și a comunicării între elevi, formarea și dezvoltarea deprinderilor antreprenoriale, precum și dezvoltarea abilităților practice la elevi;
- Proiectul NATURA VĂZUTĂ PRIN OCHI DE COPIL;

- Proiectul CALCULATORUL, UN PRIETEN BUN la care au participat elevi din clasele a II-a - a IV-a de la Școala Specială și elevi din programul de integrare de la Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc”;
- Proiectul FRATELE MEU SPECIAL, o activitate de amploare, cu un impact foarte bun, desfășurată pe o perioadă mai mare de timp, proiect în cadrul căruia s-a realizat un schimb de experiență între elevii celor două școli, aceștia zugrăvind în mod personal portretul „fratelui special”;
- Participarea la Proiectul regional cultural-artistic ȘI NOI SUNTEM FLORI, ediția a II-a, iunie 2015, organizat de Școala Gimnazială „Constantin Sandu Aldea” - Brăila;
- Proiectele SPECIAL DE PAȘCANI și PRIETENII CÂNTĂREȚI în colaborare și cu Liceul Teoretic „M. Costin” Pașcani și Liceul Teoretic „Bogdan-Vodă”, Hălăucești;
- Participare la Proiectul ALĂTURI DE COPILUL CU AUTISM - Să-l cunoaștem mai bine, să-l ajutăm mai mult” (31 martie 2015-3 aprilie 2015), în colaborare cu alte școli din oraș;
- Participare la Proiectul VIS DE COPIL, inițiat de Clubul copiilor Pașcani, alături de Complexul de Servicii Comunitare „Sf. Neculai” Pașcani, Centrul de Plasament „Sf.Stelian” Pașcani și Liceul Teoretic „Miron Costin” Pașcani;
- Participare la Marșul pentru copiii cu autism, organizat cu prilejul Zilei Copilului cu Autism - 2 iunie, încheiat cu realizarea fundei umane pe Esplanada, unde au participat voluntari de la Liceul Tehnologic „M. Busuioc Pașcani clasele V-XII;
- Expoziții și serbări școlare pentru marcarea unor zile festive ca: Ziua Educației, Halloween, Ziua Națională a României, Ziua Unirii 24 Ianuarie;
- Ziua copilului cu deficiențe -activitate de informare asupra drepturilor copiilor - 20 noiembrie 2014;
- Ziua Națională a Copilului cu Dizabilități - 3 Decembrie 2014;
- Terapie prin mișcare pentru Specialii de Pașcani - în parteneriat cu Fundația „Ancora Salvării”, constând în mișcări specifice pe diferite ritmuri împreună cu elevii de la clasă și specialiștii de la Fundația „Ancora Salvării” - decembrie 2014;

- Ziua dedicată părinților copiilor cu dizabilități - activitate de informare, urmată de o serbare - 12 decembrie 2014;
- O activitate constantă la care am participat este „Săptămâna fructelor și legumelor donate”, prilej pentru elevii celor două școli să învețe să dăruiască și să primescă;
- Participarea elevilor din programul de integrare la Concursurile județene „Iarna veselă” și „Primavara în culoare”, an de an elevii obținând numeroase premii și mențiuni.

Așadar, integrarea școlară, prioritate a fiecăruia dintre noi, se dovedește eficientă prin atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează, prin modul în care acțiunile instructiv-educative devin accesibile copilului, prin consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare, situație în care elevul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa, prin corespondența totală între solicitările formulate de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva și prin existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

Pregătirea fiecărui elev cu CES pentru accesul în societate, pentru confruntarea cu viața, ne guvernează activitățile, orice elev integrat fiind un cetățean câștigat, deoarece, așa cum spunea și Aristotel, „Educația este cea mai bună provizie pe care o poți face pentru bătrânețe”.

profesor Elena Panțiru

Liceul Tehnologic „Mihai Busuioc” Pașcani, școală integratoare.

Amintiri

Sunt Valeria sau „doamna Valerica” sau cea care a fost pentru mai bine de 11 ani primul asistent social de la Școala Ajutătoare Pașcani (așa se chema pe atunci Școala Specială Pașcani). Am fost bucuroasă în momentul în care am primit un mesaj-invitație, din partea doamnei director, Oana Plaiu, invitație de a participa la sărbătorirea celor 40 de ani de activitate specială, ale acestei instituții. Contribuția mea la acest eveniment va fi modestă. Voi

răsfoi o „Carte de amintiri speciale”, cea mai dragă carte profesională. Nu s-a așezat încă praful peste filele acestei cărți „deoarece, uneori, în momentele mele de căutare și bilanț profesional, răsfoiesc, povestesc cu multă dragoste, cu mândrie, cu dor... despre ceea ce înseamnă un nou început, despre ceea ce înseamnă a fi „Primul”.

În vara anului 1992, am aflat că la ISTH Iași este un concurs pentru ocuparea postului de asistent social la Școala Ajutătoare Pașcani (așa se numea atunci). Asistentul social, o figură profesională nu foarte cunoscută la acea vreme. În draga mea țară România începea o nouă etapă, se întrezăreau cărările europene. Se puneau bazele unor standarde de decență pentru cei cu nevoi speciale - o reorganizare a acestui sistem. Aveam o experiență de 1 an ca suplinitor la o școală profesională specială, cunoșteam oarecum nevoile acestor copii. Mai știam că, dacă, voi ocupa acel post, ISTH Iași, va organiza cursuri de formare și perfecționare în domeniu. Miracolul s-a produs, am ocupat postul și m-am prezentat.

M-am prezentat timidă, dar și dornică de a demonstra că trebuie și pot să explic rolul asistentului social în lumea copiilor speciali. Din punct de vedere birocratic era un loc de muncă pentru mine, un alt post în organigrama instituției. Încă de la început, mi-am fixat niște obiective. Nu era aceasta definiția muncii mele. În prima zi, am avut marea bucurie de a o regăsi pe distinsa doamna învățătoare Antonesi Maria (fosta mea învățătoare). Cu multă dragoste, m-a recomandat domnului director spunându-i: „Domnule director, eu i-am pus stiloul în mâna acestei doamne, eu am învățat-o să scrie cuvintele asistent social, să aveți încredere!”. Au fost și voci care au spus - „Ei, asistenții sociali, pe lângă biserică, ce să facă aici?”. Să fii „primul” nu este simplu, dar nici imposibil. Pe următoarea filă, bine conservată, a cărții mele de amintiri profesionale, regăsesc chipul plin de blândețe, surăzător, și luminat de o privire încurajatoare al celui ce a fost învățătorul, directorul și Omul domnul Gârbu Vasile (binecuvântată să-i fie memoria).

M-a privit, mi-a zâmbit și mi-a spus: „Eu o să vă dau toate dosarele elevilor, vă voi explica câte ceva despre cum și unde trebuie să mergeți (se referea la autorități, adrese, nume de persoane) și dacă vă pot fi de ajutor cu alte informații, vi le voi furniza. Tehnic, făceam primul pas. Trebuia să studiez dosarele, să culeg informații, dar, mai ales, să cunosc elevii, să le explic cine sunt și că sunt acolo pentru ei și familiile lor (pentru cei care aveau o Familie), deloc simplu. Un adevărat Dascăl, domnul Gârbu, cu au aer acum mai grav, mi-a spus să-l urmez pentru că vom merge prin clase și mă va

prezenta elevilor. Simțeam în tot acest timp cum îmi urmărea mimica și reacțiile, bineînțeles că eram stăpânită de emoții puternice. După ce am terminat acel traseu, m-a privit iarași, drept în ochi și mi-a spus: „Curaj, o să facem treabă bună. Mult succes!”. Mi-a arătat rampa de lansare domnul Gârbu, acum eu trebuia să mă fac cunoscută, să capăt încrederea colegilor (Echipa întredisciplinară), încrederea elevilor și a familiilor, apoi recunoașterea autorităților. Cum să le explici acelor copilași că eu sunt asistent social? Am început să vorbesc cu ei după orele de curs pe rând, înainte culegându-mi majoritatea informațiilor. Subliniam că eu nu sunt învățătoare, că sunt așa ca o prietenă mai mare, care încearcă să-i ajute și să le rezolve anumite probleme, la unii să le regăsesc familia, sau să refac legăturile cu acele familii. Cei mai mărișori au înțeles că sunt „doamna asistentă”, dar veneau să-mi ceară pastile la început... așa că le-a venit mult mai ușor să mă cheme „doamna Valerica” și să înțeleagă când și cum și de ce să mă caute.

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!!

Asistent social Muhaia Valerica

Gând la aniversare

„Un profesor bun e cel care face ca lucrurile mai grele să ți se pară ușoare”. Grigore Moisil

Profesia de educator este complexă și nobilă prin misiunea pe care o are de îndeplinit: formarea unor personalități autonome integrabile social, cu capacități de gândire critică și creativă, cu un profil moral autentic și cu o înaltă profesionalitate.

Sfântul Ioan Gură de Aur spunea: „Nu există artă mai frumoasă decât arta educației.

Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără de viață, dar educatorul creează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.”

Eu mi-am ales meseria de învățător în ideea de a dovedi iscusință, talent, răbdare și multă dăruire, făcând o pasiune pentru muncă cu copiii, dar și pentru munca în echipă alături de ceilalți colegi și totodată oameni de la care am învățat continuu, deoarece erau oameni cu experiență, la fel de dornici ca și mine să împărtășească ceea ce știau.

Unui elev îi rămâne întipărit în minte atât portretul fizic, cât și moral al unui profesor îndrăgit și stimat, ce știe să își apropie cu căldură umană pe cei din jurul său. A fi dascăl înseamnă mai presus de toate să fii OM pentru cei mici, dar și pentru cei mari.

Motivația pentru această meserie e de cele mai multe ori intrinsecă, deoarece simți că vrei să fii pentru alții ceea ce au fost și profesorii tăi pentru tine.

De asemenea, apare și satisfacția profesională care parcă îți dă aripi când vezi că reușești ceea ce ți-ai propus. Ceea ce este foarte interesant în activitatea didactică este faptul că, nimeni nu te învățată să fii învățător. Această deprindere am dobândit-o pe parcursul anilor de liceu, unde am avut deosebită plăcere să fiu mereu înconjurată de profesori cărora această meserie li s-a potrivit ca o mănuașă, făcându-mă să realizez cât de plăcut poate fi să interacționezi cu ceilalți, dar mai ales la locul de muncă, unde am pus în practică ceea ce am învățat.

După absolvirea Liceului Pedagogic „Vasile Lupu” în 1977, clasa învățător-maistru, am primit repartiție la Școala Ajutătoare Pașcani, că maistru instructor pentru fetele din gimnaziu. În cadrul activităților practice cu elevele de la clasele V-VIII, se formau deprinderi de cusut, țesut, modelaj, gravură, croit, cusut la mașină, gospodărie și bucătărie. Elevele erau împărțite în grupe de vârstă, dar și după înclinații și capacități intelectuale și fizice. Orele de lucrări manuale, se țineau în completarea orelor de curs și erau asigurate de către școală toate materialele necesare desfășurării în bune condiții ale acestora. Elevii proveniți din Pașcani și zonele limitrofe, erau îndreptați către această școală, deoarece se oferea posibilitatea ca după absolvirea celor opt clase, elevii să poată opta pentru meserii adecvate capacităților lor individuale.

Nu a fost ușor, dar satisfacția de-a vedea că și copiii considerați „perdanți” în școala de masă și chiar în societate, să devină oameni cu calități deosebite, familiști și meseriași care să nu se deosebească de cei din jur, era enormă.

Generații întregi au avut posibilitatea ca, trecând prin Școală Ajutătoare din Pașcani, să se integreze mai târziu perfect în societate și să devină și buni meseriași. După cei 39 de ani de învățământ, deși m-am îndreptat către școală de masă, primul loc de muncă la care am stat 13 ani, încă îmi este drag și va rămâne veșnic în sufletul meu. Poate tocmai de aceea, activitățile mele m-au îndreptat mereu cu gândul la copiii ce învață acolo, la

cadrele didactice de o înaltă ținută didactică, având ocazii nenumărate de-a colabora și continua să mențin legătura cu prima treaptă din cariera mea.

Mă întâlnesc și astăzi cu foști elevi de la Școala Ajutătoare, care sunt la fel de timizi, politicoși și totuși oameni maturi și mă bucur mult când se opresc o clipă să mă salute și să îmi mulțumească, sau să-mi povestească ceva din viața lor. Iată câteva nume: Musteață Gabriel, Musteață Iulian, Bompa Marius, Cucos Mihaela, Gagea Mihai, Stefanovici Lucian, Ciocan Mariana. Aceștia și alții, îmi sunt dragi la fel ca și alți elevi, cei din școala de masă de ieri și de azi.

Profesia aceasta nu poate fi schimbată cu ușurință, iar dintr-un alt domeniu se poate pătrunde mai greu datorită pregătirii complexe de care este nevoie. Profesoratul nu e una din acele meserii pe care le practici pentru bani sau pentru faimă chiar dacă un pedagog înnascut nu se dă uitării de generații întregi datorită respectului său față de meserie.

Cu siguranță, astăzi la aniversarea celor 40 de ani de funcționare a Școlii Speciale, trăiesc emoții intense gândindu-mă la anii trecuți și la faptul că ștafeta preluată de alte și alte cadre didactice, este la înălțimea timpurilor actuale. Doresc tuturor celor ce își desfășoară activitatea în Școala Specială Pașcani, putere de muncă, sănătate și satisfacții deosebite!

La mulți ani!

profesor Carmen Pasat, fost învățător al școlii

La ceas aniversar

În cei 40 de ani de activitate, Școala Gimnazială Specială Pașcani s-a dovedit a fi una dintre cele mai apreciate instituții din municipiul nostru. Educația incluzivă este un obiectiv pentru societatea în care trăim, iar activitatea desfășurată de cadrele didactice cu elevii de aici egalează școlile de elită.

Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani totdeauna a avut un parteneriat real cu această instituție, prin implicarea elevilor noștri în diferite activități de voluntariat, de la activități de învățare la

activități extracurriculare și extrașcolare cu prilejul diferitelor evenimente - Ziua Școlii, Ziua Educației, Ziua Mediului etc.

Proiectele educaționale reprezintă o oportunitate importantă ce contribuie la formarea continuă a personalului implicat în educația școlară și au drept scop îmbunătățirea calității educației școlare.

Astfel, elevii claselor a V-a A și a VII-a B de la Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani pe data de 17 noiembrie 2016 și-au vizitat prietenii de la Școala Gimnazială Specială Pașcani și Căminul „Sfântul Stelian” în cadrul campaniei SNAC „Săptămâna fructelor și legumelor donate”, fiind unul din proiectele cu tradiție coordonate de doamnele profesoare Vasilica Dimitriu Sîrghie și Adriana Anton.

Am parcurs împreună un lung și plăcut drum spre promovarea valorilor spirituale și culturale spre asumarea lor, am pus pentru această comunitate sămânța harului didactic și înaltul simț de responsabilitate, marcând împreună destinul dascălului adevărat și devotat către elevii săi.

Acum, la ceas aniversar, vă urez tot ce este mai frumos pe acest pământ, succese și la mulți, mulți ani înainte.

*Cu prețuire,
Director al Colegiului Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani,
profesor Genoveva Șerban*

Școala este singura instituție acreditată în domeniul instruirii și educației copilului

Școala Specială Pașcani funcționează într-un local construit în anul 1928 de către C. Atanasiu inspector CFR. În această clădire, devenită din anul 1976 Școala Ajutătoare, a funcționat Grădinița de copii CFR și Gimnaziul CFR. Aceasta din urmă a fost transformat în anul 1946 în liceul teoretic CFR Pașcani, care după 1948 devine Școala Medie Mixtă și apoi Liceul Teoretic ”M.Sadoveanu”, mutat din anul 1964 în clădirea nouă de pe vechiul stadion ”din deal”. Cel mai renumit elev al școlii primare CFR a fost Înalt Preasfântul Puiu Vissarion (1879-1964) a fost mitropolit al Bucovinei, fiu de ceferist, care locuia la Norenhau. Din anul 1976 și până în prezent în această clădire funcționează Școala Specială. Pe 10 octombrie 1976 prin stradană directorului Ciurea Aurica (a fost învățător și inspector școlar) au

luat ființă două clase de elevi. Elevii proveneau din Pașcani, din împrejurimile orașului, de la casa de copii Hălăucești.

Cele două săli de clasă erau situate la parterul clădirii, iar dormitoare de la etajul 1 al aceleiași clădiri. Cei dintâi învățători care au predat la aceste clase au fost: Hreamță Vasile, Bucan Maria, Arșinel Constantin și Elefteriu Maria.

Pentru desfășurarea procesului de învățământ aveam nevoie de anumite materiale didactice. Nu exista niciun fel de material didactic, noi învățătorii ne străduiam ca în fiecare zi să confecționăm material didactic pentru desfășurarea orelor de curs în bune condiții. A fost foarte greu pentru noi învățătorii, dar am respectat programa școlară specifică școlilor speciale. A fost foarte greu și din punct de vedere a condițiilor de viață din școală. Nu exista încălzire centrală, nu exista baie, bucatărie. Încălzeam sălile de clasă și dormitoare cu radiatoare, iar masa o serveau elevii la cantina liceului CF Unirea. Abia în anul școlar următor 1977/1978 condițiile de trai de la Școala Specială au fost mai bune când la conducerea școlii a venit domnul director Drăgușanu Ioan, fost învățător gradul I.

Pe lângă personalul didactic mai exista personalul administrativ. Menționez câțiva salariați din aparatul administrativ: contabil era domnul Botez Gheorghe venit de la Casa de Copii Budăi, administrator Focșa Ioan, două supraveghetoare de noapte, magazioner Gordan 2 fochiști, 3 paznici. În cadrul școlii era un cabinet medical cu 3 asistente medicale: Moraru Dorina, Cojocar Maria și Alistar. Programul asistentelor era de 24 ore din 24 deoarece în școală era un dispensar deservit de aceste asistente, unde copiii bolnavi erau internați și tratați. În următorul an școlar la această școală au fost repartizate cadre didactice care terminaseră facultatea de sociologie. Aproape toate cadrele didactice făceau naveta de la Iași (6). Abia din anul școlar 1978/1979 au fost repartizate cadre didactice care terminase cursurile Liceului Pedagogic Vasile Lupu Iași. Dintre aceste cadre didactice amintesc: Cotună-Pantazi Maria, Tarcan Mariana, Pasat Carmen, Grigoroaia Doina, Duduman Valentina, Beceru Liviu și alții.

În anul școlar 1978/1979 domnul învățător Galben Iuvenalie și învățător Elefteriu Maria au pus bazele unei biblioteci școlare. Cărțile au fost cumpărate din fondurile școlii.

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

Elefteriu Maria, învățător al școlii în anul 1976

Jurnalul de călătorie al Specialilor de Pașcani

Cum am devenit Special de Pașcani

Se întâmpla în august 2005 când am călcat pentru prima dată în această școală, în Școala Specială Pașcani, după ce, școala suferise cea mai mare calamitate a sa. Inundațiile din acea vară distruseseră parterul clădirii și odată cu acesta tot mobilierul. M-am suflecă și, alături de cei ce mi-au devenit colegi din acea zi, am cărat băncile și am făcut ce era de făcut pentru a pregăti începutul de an școlar ce bătea la ușă. Un semestru școala a funcționat în căminul oferit cu generozitate de Liceului CF Unirea.

Au trecut peste 10 ani și acele zile par mai degrabă desprinse dintr-o poveste. Mai multe generații de elevi m-au ajutat să înțeleg cât de importantă este munca pe care o fac și cât de important este să o fac dedicat. Am descoperit un colectiv extraordinar, oameni cu experiență sau tineri cu entuziasm, împreună cu care am reușit să aducem un plus în învățământul special, realizând schimbări în spiritul educației europene.

Cel mai important a fost să înțelegem că școala nu este numai un serviciu, ci este locul în care ne petrecem foarte mult timp, este locul unde ne punem în practică ideile, este locul unde învățăm și ne transformăm, motive suficiente de a face acest loc mai cald, mai primitor, un al doilea cămin. Așa au venit rând pe rând proiecte care au schimbat școala în cea cu care, astăzi la 40 de ani de existență, ne mândrim. Am realizat proiecte europene ce ne-au deschis orizonturi călătorind în țări europene pentru a învăța din experiența colegilor de acolo. Am oferit experiența noastră la schimb și încet, încet am devenit noi cei ce am putut învăța pe alții. Am construit cabinete și laboratoare, ne-am făcut clase frumoase, am plantat pomi și multe flori și, cel mai important, am oferit copiilor ce ne-au călcat pragul ceea ce aveau nevoie pentru a deveni oameni.

Cu timpul ne-am făcut o identitate creându-ne sigla, steagul, site-ul, imnul și am luat de pe fețele copiilor noștri zâmbetul pentru a ne face un brand, Special de Pașcani. Cu acest zâmbet i-am primit pe toți cei ce ne-au devenit prieteni, pe cei de lângă noi (elevi și profesori de la școlile din Pașcani), pe cei asemeni nouă (de la alte școli speciale), prieteni din țară care ne-au ajutat în proiectele noastre sau prieteni de foarte departe, din alte țări care au venit să ne vadă, să-i ajutăm și să ne ajute.

Știu că tot ce am realizat alături de colegi în acest timp a înseninat fețele celor alături de care ne numim Speciali de Pașcani, acei ambasadori ai muncii noastre, oglinda școlii.

Această sărbătoare, 40 de ani de învățământ special în Pașcani, ne provoacă să ne uităm în urma noastră să facem un bilanț. Este un moment în care ne putem mândri cu realizările noastre, un moment în care ne construim noi orizonturi.

La mulți ani, Special de Pașcani!

Gânduri

Școala noastră dragă a ajuns la vârsta deplinei maturități. Când veneam eu pe lume s-au pus bazele învățământului special în orașul Pașcani. Avem aceeași vârstă de aceea probabil a fost ușor să devenim prietene.

Am început serviciul în anul 2002 și am intrat în școală cu o pregătire care avea tangențe cu acești copii dar din alte puncte de vedere. Pregătirea mea de asistent medical era oarecum în afara funcției de asistent social pe care o ocupam, pentru o perioadă determinată. Pot spune că odată ce am cunoscut copiii și colectivul școlii am trăit sentimentul de dragoste la prima vedere și am simțit că acest loc de muncă mi se potrivește, iar copiii au un fel frumos și molipsitor de a oferi dragostea lor sinceră și necondiționată. Și pentru a rămâne în preajma acestor copii și a echipei de aici am muncit să demonstrez că aici îmi este locul, am învățat și m-am calificat în domeniul asistenței sociale.

Fiecare caz dificil a fost o provocare dar a constituit și baza experienței mele profesionale. Fiecare zi trăită aici poate fi văzută din exterior ca fiind o provocare, dar, pentru noi, cei de aici semnifică un pas mic spre progres, o nouă zi în care primim îmbrățișări pline de dragoste. Și cred că dragostea acestor copii e forța care atrage și selectează oamenii care vin să lucreze cu ei, de aceea colectivul este unul deosebit, un colectiv pentru care munca în echipă nu este un lucru impus ci este o stare de fapt.

Maturitatea acestei scoli nu este dată doar de trecerea anilor ci și de toate transformările, de toate succesele dar și de toate obstacolele care au trebuit depășite, de toata experiența acumulată în acești ani de activitate. Nu pot decât să mă declar binecuvântată că am norocul să lucrez într-un astfel de colectiv, că am cunoscut generații de copii speciali de la care am învățat că viața nu este decât o bucurie care trebuie trăită și prețuită în fiecare moment al ei.

Și dacă tot a ajuns la vârsta maturității, și dacă tot ce se întâmplă în acest spațiu este special, dacă copii au devenit speciali de Pașcani, am și eu o mare rugămintă... Aprobați-mi să devin special de Pașcani cu acte în regulă, cu buletin Special de Pașcani pentru cei 14 ani de activitate în această instituție. Și nu solicit acest act de identitate pentru a ieși în vreun fel în evidență ci pentru a-mi demonstra că locul meu este aici, că mai am multe de învățat pentru a ajunge la deplina maturitate profesională și pentru că simt că aparțin cumva acestui loc. Și nu îmi doresc decât să fiu sănătoasă pentru a ajunge la majoratul profesional, pentru a oferi acestor copii speciali toată dragostea și pentru a reuși să fac echipă cu toți acești profesioniști care fac viața copiilor speciali-specială.

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

Școala - a doua familie

De mică mi-a plăcut să merg la școală, să învăț lucruri noi și, mai ales, mi-am dorit să fiu profesoară. Îmi aduc aminte cu drag de zilele însoțite de vară ale copilăriei când dădeam teme „elevilor mei”, le puneam note și îi ascultam la lecție. Îmi plăcea nespus de mult rolul de profesoară, mi se părea de-a dreptul fascinant acest rol și eram în stare să îl joc de dimineața până seara târziu fără să mă plictisesc.

Timpul a trecut și odată cu el vremurile copilăriei, dar dorințele și visele de atunci au început să prindă contur. Deși era doar o joacă, acum, aceasta a devenit cât se poate de reală, dintr-o dorință s-a transformat într-o împlinire. Este o muncă

frumoasă ce implică responsabilitate, răbdare, tact, dar, mai ales dragoste, multă dragoste. Copiii sunt ca niște flori gingașe, sensibile care, dacă nu văd lumina, și nu simt căldura dragostei, se ofilesc.

Școala, ca și comunitate, o asemăn adesea în mintea mea cu o familie din trei mari considerente. Cred că atât pentru familie, cât și pentru școală, sunt definitorii aceste cuvinte: dragoste, unitate și iertare. Dragostea este temeiul unei familii și cred cu tărie că ea trebuie să fie și fundamentul actului pedagogic. Ca și profesor, doresc să îmi iubesc sincer menirea și elevii, pentru ca ei să simtă această emoție, și astfel, ea, să devină reciprocă.

Mai apoi, am spus că familia și școala se înrudesesc datorită conceptului de unitate. Unitatea este cea care face ca o familie să fie una puternică și indestructibilă. Tot așa este și în sânul unei clase de elevi, unitatea în diversitatea lor îi face să fie una, să simtă unul cu celălalt, unul pentru celălalt, să comunice, să se ajute, și, prin urmare, să progreseze, cum spune și dictonul „toți pentru unu și unul pentru toți”!

Și, nu în ultimul rând, am spus iertare. Pentru că suntem oameni, inevitabil toți greșim și avem nevoie de iertare, deopotrivă, copii și adulți. Iertarea ne face să trecem mai departe, să nu ne împiedicăm de obstacole, ne învață să ne maturizăm și să creștem armonios. În școală, ca profesor am învățat să o cer elevilor mei și să o ofer la rândul meu. E o lecție frumoasă, aș îndrăzni să spun, neprețuită.

În ce familie minunată am intrat și ce lecții prețioase am învățat și încă cine știe câte voi mai învăța!

Povestea mea...

E luni. Sunt în fața ușii închise, vibrez de emoție și mă tot întreb în sinea mea „Oare ce voi găsi dincolo?”. Mi s-a spus doar că mă vor aștepta șapte copii cu autism, dintre care doi nu o să reușească să își îndeplinească trebuințele de bază fără ajutorul meu. Refuzasem de două ori postul, și totuși, în cele din urmă, inima mea a

acceptat. E în mine ceva mai puternic decât barierele rațiunii, atunci când este vorba despre ei, copiii pe care societatea îi etichetează și, apoi, îi respinge. Îmi sunt speciali pentru că am pătruns în universul lor de-a lungul orelor de voluntariat și practică. Nu de puține ori, le-am citit sinceritatea și nevoia de dragoste în ochii triști, și am simțit că dedicarea și afectivitatea mea merg exact unde trebuie.

Poate, tocmai acest sentiment m-a determinat să aleg drumul acesta. Și nu m-am înșelat deloc. Ce am găsit în spatele acelei uși m-a pus la grea încercare, dar cu cât mi-a fost mai greu, cu atât m-am luptat mai mult. Zilele treceau, copiii se atașau tot mai mult de mine, iar eu realizam cu bucurie că nu aveam de ce să mă tem. Ba chiar, așteptam cu nerăbdare să mă duc la școală și să petrecem timp împreună. Energia lui Valentin, zâmbetul lui Edi, ambiția lui Cornel, zâmbetele sincere ale lui Alex, Dan, Ema și David îmi chemau parcă pașii spre școală în fiecare după amiază. Acești copilași au săpat în mine un izvor de trăiri și sentimente, de la inițiala nesiguranță și disperare, până la profunda împlinire sufletească. Nu mi-e rușine să spun că m-au făcut să plâng ... să plâng de emoție și bucurie atunci când mânuțele lor firave s-au unit cu ale mele și am creat împreună minuni. Deși simțeam, uneori că eforturile mele sunt în zadar, acele clipe îmi reînviuau speranța progresului și șopteam printre lacrimi de fericire „Da, se poate!!!”. M-au făcut să mă simt mândră că le sunt profesor de fiecare dată când participam cu clasa mea la activitățile propuse de unitatea școlară.

Privind retrospectiv, mi se pare că au trecut ani de când îi știu, atât de bine m-am contopit în peisajul clasei cu toate nuanțele sale, mai optimiste sau mai sumbre. Îmi aduc aminte de neajutorarea ce mi se citea în ochi în prima săptămână de fiecare dată când trebuia să fac ceva ce nu știam sau nu învățasem. Nesiguranța a dispărut când interacțiunile cu celelalte cadre didactice au devenit o sursă de cunoaștere și încurajări. Mai târziu, mi-am găsit mentorul care a fost alături de mine și, mi-a îndrumat cu profesionalism, pașii șovăitori spre reușită. Le mulțumesc tuturor pentru căldura cu care m-au primit, pentru vorbele bune care mi-au dat speranță de mai bine în zilele triste și pentru ajutorul necondiționat!

Aceasta este povestea debutului meu și începutul călătoriei spre un tărâm pe care am ales să îl explorez și să-l cuceresc pentru mulți ani de acum înainte. Poate nu știam ce îmi doresc atunci când am tras aer adânc în piept și am deschis misterioasa ușa, poate am ezitat, și, poate nu aș fi scris această

poveste niciodată dacă aş fi renunţat, dar cred cu certitudine un lucru: NIMIC DIN CEEA CE TRĂIM NU E O COINCIDENŢĂ!

Debutul în carieră

După terminarea liceului, mi-am îndreptat paşii către Facultatea de Psihologie şi Ştiinţe ale Educaţiei, specializarea Psihopedagogie Specială. În timpul facultăţii, cu ajutorul celor învăţate, mi-am format o serie de abilităţi şi am învăţat lucruri noi. Un rol pregnant în pregătirea mea, pe lângă materia studiată în facultate, l-a avut practica de specialitate, dar şi orele de voluntariat pe care le-am desfăşurat la diferite centre de specialitate.

Debutul în Şcoala Gimnazială Specială Paşcani a fost unul frumos, promiţător, dar şi plin de neprevăzut, deoarece fiecare zi de şcoală este diferită. Fiind şi primul an de activitate didactică, am luat-o de la zero cu elevii grupei pregătitoare, nişte copii drăgălaşi, curioşi, copii cărora le trebuie o doză mare de atenţie şi afecţiune. Activitatea pe care o desfăşor cu aceşti copii are farmecul ei, fiecare zi petrecută împreună îmi oferă experienţe noi, satisfacţia profesională venind din partea lor prin progresele pe care le fac, în toate activităţile desfăşurate împreună. Eu merg pe premiza: „Dacă un copil nu poate învăţa în stilul în care predăm, poate ar trebui să predăm în stilul în care copilul învaţă.” În general, funcţionează foarte bine principiul: nu contează cantitatea, ci calitatea informaţiei receptate de copil, de aici rezultă şi plăcerea de a profesa în acest domeniu.

Un vis împlinit

„Profesorul este ca o lumânare care îi luminează pe alții, consumându-se pe sine.”

(Giovanni Ruffini)

Nu am stat mult pe gânduri când am ales să mă înscriu la Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației (specializarea „Psihopedagogie specială”) în urmă cu cinci ani. De asemenea, în acest an, am absolvit masterul „Politici și management în educație” în cadrul aceleiași facultăți.

Încă din clasele primare, mi-am dat seama că îmi doresc să fiu profesor. Acest lucru a fost întărit și de faptul că realizam cu plăcere temele cu cei doi frați mai mici ai mei, dar și cu alți copii. În acest sens, aveam și o mică tablă din comerț, pe care puteam scrie cu creta.

Am ales să lucrez în învățământul special, deoarece am simțit că pe lângă vocație, este nevoie de mult mai multă dăruire ... ceva într-adevăr **SPECIAL**. Un domeniu în care este nevoie de multă răbdare, empatie, creativitate și flexibilitate, muncă, informare și formare permanentă. Orice mic progres din partea copiilor speciali este un pas mare în ochii profesorului.

Îmi amintesc și acum de amalgamul de emoții pe care l-am avut în prima zi de școală, când abia așteptam să cunosc copiii. Nici nu realizam ce se întâmplă cu mine. A fost o zi unică, de care îmi voi aminti cu drag peste ani și ani.

Mi-am dorit din tot sufletul să ajung aici, iar acum, la început de drum, pot spune că nu îmi pot imagina viața fără a preda.

Gânduri și amintiri la ceas de sărbătoare...

Timpul este ireversibil și, oricât de mult ne-am dori, nu putem reînvia momentele plăcute din viața noastră, dar le putem păstra... Închidem ochii și, ca prin vis, zărim școala noastră care poartă cu ea toate clipele trăite de colectivele didactice, de părinți și de elevi în cei patruzeci de ani de existență. Aici am râs, am plâns, am învățat ce înseamnă efortul colectiv, am înțeles că un strop de ambiție te îndrumă spre succes și am întâlnit persoane deosebite. În zadar încerc să găsesc o explicație a trecerii prea rapide a timpului: parcă ieri pășeam pentru prima dată în curtea școlii cu emoție, iar astăzi stau și reflectez asupra celor 14 ani petrecuți în această școală *specială*.

În urmă cu mai mult de un deceniu, am obținut un post de învățător-educator la această școală, după 6 ani petrecuți ca *navetistă* în alte școli cu profil din județ, unde am găsit un colectiv de conducere și de cadre didactice dedicate meseriei, având calități deosebite concretizate în talent pedagogic, dragoste față de copii, putere de muncă, dorința de a obține performanțe. Fiecare toamnă a adus la școală elevi noi, fiecare cu nevoile lor, însoțiți de părinții lor plini de speranțe... Au plecat de pe băncile școlii noastre generații de elevi care astăzi, îndrăznesc să cred că, se mândresc cu dascălii pe care i-au avut.

De-a lungul timpului s-au desfășurat activități speciale pentru evenimente deosebite (zile naționale și internaționale, campanii educative, parteneriate, aniversări), activități diverse și foarte numeroase cuprinse în programe și proiecte educaționale internaționale, naționale, interjudețene, județene și locale, unele proprii școlii noastre, altele în colaborare cu alte instituții, fundații și ONG-uri. Toate au fost rodul muncii colectivului, colaborării cu familiile „*copiilor noștri*”, cu diverși parteneri locali, străduinței elevilor. Diplomele și premiile primite au răsplătit implicarea tuturor, făcând cinste instituției.

De-a lungul timpului, colectivul de cadre didactice s-a schimbat. Actualul colectiv este format din oameni tineri și puțini oameni cu o vechime

de peste 20 de ani în această școală. Școala s-a schimbat și ea pentru că a fost reabilitată, modernizată, dotată corespunzător cerințelor elevilor noștri speciali.

Noi suntem o echipă, ne simțim bine împreună, suntem dispuși să ne adaptăm schimbărilor și o facem. Trebuie să reușim pentru că știm ce avem de făcut și dacă nu știm, învățăm continuu și nu uităm că întotdeauna se poate și mai bine, că întotdeauna există cineva care poate să te ajute și că oricine are ceva de oferit. Față de alte școli unde am lucrat, aici am avut satisfacția să constat că eforturile, nu puține, chiar au valoare și dau rezultate, în sensul că toate achizițiile copiilor, devenirea și progresele lor, se datorează muncii dascălilor și eforturilor elevilor și nu altor factori colaterali. Poate că e o dovadă de orgoliu să îți asumi atât de categoric succesele elevilor tăi, dar realitatea este că, orele de muncă, implicarea afectivă, răbdarea și toată energia investite nu sunt decât astfel răsplătite.

Alcătuirea cu iubire și pasiune, profesiunea de dascăl se dorește un dar îndreptat spre orice vârstă ce-și făurește destinul, cu trudă și cu speranță. Fie ca de-a lungul scurgerii ireversibile a timpului, elevii Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani să aibă parte numai de dascăli minunați!

Uneori...amintirile revin...și atunci, cu adâncă melancolie, îți dai seama că au mai trecut niște ani ...și te regăsești doar tu ...tu și cu ele - amintirile.

LA MULȚI ANI, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ PAȘCANI!

La aniversare

Învățământul special și special integrat este parte a învățământului românesc local, județean, național. La aniversarea celor 40 de ani de învățământ special pășcănean, ne gândim la faptul că acesta a apărut ca o necesitate de recuperare a elevilor cu nevoi speciale din zona Pașcani, ca necesitate a integrării sociale a acestora. Acești 40 de ani au fost ani de căutări a identității acestui tip de învățământ,

40 de ani de muncă susținută, de eforturi înzecite ale unor echipe de dascăli, devotate și ambițioase, ce au avut ca scop educarea elevilor pentru a achiziționa cunoștințe, pentru a-și forma deprinderi, pentru formarea de abilități pentru viață.

Ca membru al echipei de profesori ce lucrează cu acești elevi, observând și analizând activitatea noastră zi de zi, pot spune că profesorul ce lucrează în învățământul special este special prin voință, devotament, dăruire, răbdare și profesionalism. Eforturile pentru a asigura progresul, adaptarea și acceptarea socială a elevilor noștri sunt mari, dar există și satisfacții.

Deseori am fost întrebată cum să privească ceilalți membri ai societății copiii cu nevoi speciale. Răspunsul meu a fost unul singur: ca pe oricare alt copil, cu înțelegere, acceptare, empatie, cu bunăvoință. Acești copii sunt copii ca toți ceilalți copii, cu limitele lor, bineînțeles.

Doresc mulți ani învățământului special și special integrat pășcănean!

Specialii de Pașcani - o echipă fără egal!

S-a întâmplat cu 9 ani în urmă. Îmi aduc aminte cu plăcere acele clipe de neuitat, când am pășit pentru prima oară pragul acestei instituții „ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ PAȘCANI”. Când am absolvit facultatea, știam teoretic foarte multe lucruri despre copilul deficient, dar aici, mi-am dat seama că cea mai bună teorie e practica. Am pășit timid, cu o încărcătură emoțională greu de măsurat și cu temerea în suflet că nu voi reuși să lucrez cu acești copii. Eram o persoană timidă, tăcută, emotivă, dar, cu toate acestea, am reușit rapid să mă adaptez și să mă integrez în colectivul instituției școlare, unde am găsit o echipă minunată de specialiști. Acești oameni minunați, implicați, muncitori și grijulii față de elevi, mi-au fost și mie alături, m-au mentorat, m-au ajutat să depășesc emoțiile pe care fiecare debutant le poartă în spate... Adaptarea a fost

înlesnită și de copiii speciali din această școală care mi-au dat lecții de viață, care m-au învățat să prețuiesc tot ce oferă viața și să iubesc necondiționat și să mă bucur de fiecare zâmbet, de fiecare cuvânt, de fiecare gest.

Acum, ca și atunci, găsești același colectiv implicat, grijuliu față de elevi și responsabil față de munca la catedră. O mână de oameni care muncesc și fac eforturi uriașe pentru a deschide noi orizonturi de cunoaștere și de integrare socială a acestor copii. În această școală, munca de cadru didactic se face în echipă, profesorii coordonați de director sunt implicați în foarte multe proiecte naționale și internaționale, având ca scop formarea profesională a cadrelor didactice, dar și abordarea de noi metode și tehnici de lucru cu copilul deficient.

Nu pot fi decât mândră că sunt cadru didactic la Școala Gimnazială Specială Pașcani, instituție specială formată din oameni speciali pentru copii/elevi speciali.

La mulți ani, dragă Școală Gimnazială Specială Pașcani

Acum patru ani am pășit cu emoție, în calitate de dascăl, pragul Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani... Am găsit aici un colectiv de oameni calzi, dăruți, pasionați de munca de dascăl, în stare să ofere nu numai știința de carte, dar și știința de a iubi și ajuta semenii. Am găsit elevi speciali și frumoși pentru care șansa de a fi elev al acestei școli înseamnă șansa de a evolua, de a se descoperi, de a se integra în societate. Fiind localnică, știu că această școală și-a pus amprenta asupra personalității miilor de tineri care au absolvit-o, fiind incontestabil meritul atâtor învățători și profesori, mulți trecuți în eternitate, care s-au străduit să modeleze caracterele, dăruindu-le învățătură. De aceea, lor, slujitorilor școlii de ieri și de azi, li se cuvin recunoștința și considerațiile celor la a căror educare au contribuit, precum și prețuirea întregii societăți.

La ceas aniversar, când Școala Gimnazială Specială Pașcani împlinește patruzeci de ani, doresc învățătorilor, profesorilor, elevilor și părinților acestora, sănătate, putere de muncă, satisfacții profesionale, așa încât să poată preda ștafeta și mai „ridică” celor ce vor urma.

„La mulți ani”, dragă Școală Gimnazială Specială Pașcani, să rămâi aceeași casă primitoare care ești acum!

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani! La mulți ani, dragi colegi speciali de Pașcani!

Un gând de recunoștință și prețuire la ceas aniversar și omagial – 40 de ani de când școala noastră desfășoară activități speciale, pentru elevi speciali... Cuprinsă fiind de emoție, respect și recunoștință față de tot ce este special în această unitate de învățământ, m-am tot gândit, preț de mai multe zile cum să-mi pot exprima, cât mai bine, în câteva rânduri, aceste stări și sentimente.

În primul rând, sunt *fericită* pentru că am avut ocazia să aleg un post în această școală. Este un loc în care m-am apropiat sufletește de fiecare elev și am întâlnit colegi deosebiți alături de care m-am simțit minunat.

De asemenea, sunt *recunoascătoare* doamnei director, mentorilor, colegilor și tuturor celor pe care i-am întâlnit în această școală: datorită lor m-am dezvoltat profesional și am avut ocazia să învăț multe lucruri interesante!

Totodată sunt *mândră* pentru realizările Școlii Gimnaziale Speciale, pentru amprente pe care le-a lăsat în sufletul fiecărui copil: cele mai bune șanse la educație, adaptate la nivelul fiecăruia, emoțiile pozitive pe care au învățat să le trăiască și cel mai important, șansa de a avea și o altă familie în afară de cea care îi așteaptă sau nu acasă.

Suntem o școală mică, dar cu suflet mare, drept pentru care aș dori în încheierea acestui modest material să vă doresc, încă o dată, un sincer și

călduros „La Mulți și Fericiți Ani”, adresându-vă totodată, calde și sincere mulțumiri pentru tot!

Despre Școala Specială Pașcani ce aș putea să spun?

- Că este o școală într-adevăr specială, ocupă un loc aparte în sufletul meu;
- La Școala Specială m-am inițiat ca și cadru didactic în învățământ, aici mi-am văzut visul împlinit;
- Ceea ce mi-a plăcut la Școala Specială Pașcani a fost ospitalitatea, încrederea și sprijinul oferit de toți colegii din școală;
- Nu aș da Școala Specială Pașcani pe nicio altă școală din lume;
- Educația elevilor realizată prin metode inovative, bazate pe flexibilitate, adaptabilitate pentru copiii cu CES ocupă primul obiectiv în fiecare clasă a acestei școli minunate;
- Profesorul acționează educativ, terapeutic asupra elevului cu CES, un rol deosebit de important pentru pregătirea profesională a acestor copii; copiii au încredere și primesc în schimb siguranța unui viitor bun, propice pentru ei.
- Căldura cu care am fost primită în această școală, modalitățile de sprijin oferite ca și debutant, nu le voi uita niciodată.
- Pentru mine Școala Gimnazială Specială Pașcani este a doua mea casă, elevii din clasa mea sunt ca și copiii mei; fac naveta pe o distanță de 18 km și vin cu drag la acest loc de muncă, la această „școală specială”, unde consider că cuvântul de ordine este și va fi **EDUCAȚIA PERMANENTĂ A COPILULUI CU CES.**

La mulți, mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

În prag de sărbătoare

A mai trecut un an pentru noi profesorii, pentru acești copii speciali, pentru voi părinți minunați.

A fost un an în care am deschis porțile școlii pentru noi copii și ne-am luat rămas bun de la alții, convinși că am făcut tot posibilul să îi ajutăm să fie oameni, să se descurce în viață.

Ne-am despărțit și de colegi mai în vârstă, oameni de la care am învățat multe și care ne-au fost repere la început de carieră didactică. Le dorim multă sănătate și îi așteptăm mereu să ne calce

pragul clasei și să ne lumineze cu gânduri frumoase.

În prag de sărbătoare pentru școala noastră, mă gândesc la voi, stimați profesori, care vă treziți cu noaptea în cap, care așteptați trenul, maxi taxi, prin vânt, ploaie, ninsoare, care lăsați griji, nevoi departe și oferiți atât de multe școlii noastre.. Voi nu sunteți doar niște profesori, voi sunteți niște călăuze, sunteți niște formatori de oameni care cu multă blândețe, răbdare, creativitate, imaginație, ajutați la modelarea sufletelor, le deschideți ochii către lumea înconjurătoare prin minunate activități la bucătărie, în atelierul de artterapie, în camera de stimulare senzorială, prin vizite, excursii.

Mă gândesc și la copii speciali care fac această meserie atât de deosebită, fără ei ar fi totul mai sărac. De la ei am învățat multe, am învățat să oferim fără să cerem nimic în schimb, dar și cât de prețios e un zâmbet de copil.

Școala Gimnazială Specială Pașcani pentru mulți e ca o familie uriașă, în care toată lumea cunoaște pe toată lumea și toată lumea salută pe toată lumea. E un loc cu o energie aparte definit prin oamenii care contribuie la asta zi de zi, asemenea unui furnicar uriaș, neobosit.

Vă felicit pentru toată munca depusă și vă susțin în efortul de a oferi o educație de calitate prin toate lucrurile frumoase pe care la faceți.

Nicăieri nu-i mai bine ca la școală!

Nu întâmplător am modificat binecunoscuta expresie, ci pentru că m-am convins pe zi ce trece că școala a devenit o a doua casă pentru mine. Energia, puritatea și căldura copiilor care mă întâmpină zilnic mă fac să mă simt ca acasă și de multe ori să mă întorc cu gândul în copilărie. Acest aspect îmi oferă un confort mental și mă determină să realizez că nicio altă profesie nu m-ar face să mă simt

astfel. Aici este un „bine” pe care nu l-aș găsi nicăieri altundeva, în pofida unor posibile avantaje.

Cea mai importantă parte din zi o dedic elevilor zglobii cărora le călăuzesc pașii cât pot de bine, astfel aceștia devenind o parte integrată din mine, fără de care nu m-aș putea lipsi. Cred cu tărie în potențialul lor, pe care încerc să-l dezvolt prin diverse metode și mijloace, iar fiecare progres mă motivează și mai mult să continui pe acest drum. Micile lor obrăznicii, curiozități și povestioare fac din fiecare zi una diferită, ceea ce reprezintă o provocare și totodată o dorință de a reveni cu același entuziasm în mijlocul lor.

Pentru faptul că am oportunitatea să contribui la educația unor copii speciali și să colaborez cu o echipă minunată, îți mulțumesc ție, dragă școală! Și acum la ceas aniversar îți doresc să evoluezi la fel de frumos ca și până acum, să nu te împiedici de obstacolele apărute în cale și să rămâi aceeași a doua casă primitoare pentru elevii și profesorii tăi.

La mulți ani!

„Scopul învățării unui copil este ca acesta să meargă mai departe fără profesorul său” este unul dintre citatele care reflectă cel mai bine rolul educației.

Școala Gimnazială Specială Pașcani este o școală în care elevul învață să învețe, învață să descopere, dar mai ales să se descopere.

Cei 40 de ani de existență demonstrează că, în timp, școala nu și-a pierdut identitatea, nu a intrat în negura uitării ci, din contră, a știut să se

redescopere, să țină pasul cu o societate în continuă transformare.

Tradiția s-a îmbinat în cel mai armonios sens cu modernitatea, lucru demonstrat de activitățile extracurriculare desfășurate.

„**La mulți ani, iubită școală!**” o urare, poate cea mai frumoasă dintre urări, la aniversarea celor 40 de ani de învățământ special spusă din suflet de către un profesor aflat la în primii ani de activitate.

Gânduri...

Școala Gimnazială Specială Pașcani este pentru mine a doua casă, este locul în care vin cu plăcere din mai multe considerente: aici am găsit căldură, deschidere, încredere.

Încă de când am pășit în această școală m-am simțit ca într-o familie unde, printre copiii și colegi mă simt în largul meu, mă simt valorizată și la rândul meu le insuflu aceleași valori copiilor pe care de cinci ani îi am în grijă.

Copiii mereu ne uimesc cu o idee, o replică, un zâmbet, iar faptul că nouă ne pasă îi responsabilizează și îi mobilizează. Nimic nu este mai prețios

decât să vezi copilul de azi omul de mâine, și să te bucuri că o părticică din el este și contribuția ta ca profesor.

Îmi doresc ca școala noastră să funcționeze în continuare la capacitate maximă pentru că eu consider că oferă servicii de calitate copiilor cu nevoi speciale din localitate și că este o șansă importantă pentru aceștia în accesul la o educație performantă.

La mulți ani, Speciali de Pașcani!

Un ochi peste timp...

„Când ai încetat să mai fii copil, ai murit demult...” C. Brâncuși

Ca profesor, e imposibil! Ești înconjurat zilnic de zeci de copii iar inocența lor, bunătatea, blândețea, optimismul, simplitatea, sinceritatea, iubirea necondiționată îți sunt transmise mereu. De la ei învățăm cum să fim toleranți, sensibili, empatici și devotați. Ei ne răsplătesc cu dragostea și afecțiunea lor nemărginită.

Un copil cu CES e o mare provocare! Îți trebuie multă dăruire și mult tact pentru a te face înțeles, pentru ca tot demersul tău didactic să ducă la progresul lui. Ei sunt și vor rămâne o sursă de bucurie și satisfacție a noastră, mentorii lor. Mi-a fost dat să-i cunosc în toamna lui 1988, în urma repartiției primite după absolvirea Liceului Pedagogic din Odorheiu Secuiesc. Și au trecut 28 de ani de atunci...

Zilele trecute am constatat că aș fi fost și cel de-al optulea director: decembrie 2004 - aprilie 2009. Dacă la început am considerat că e o mare responsabilitate asumată, în august 2005, odată cu inundațiile produse în orașul nostru iar școala a fost afectată în proporție de 80%- în școală apa ajungând la 0,80 cm h iar în curte undeva la 1,25 cm h - am simțit că-mi fuge pământul de sub picioare... Nu voi putea descrie niciodată emoțiile trăite din acea perioadă!

Când totul era pregătit pentru a ne deschide ușile pentru un nou început din septembrie, într-o noapte ușa s-a deschis - dar de forța apei

distrugând întreg parterul unde erau sălile de clasă, cancelaria, sala de sport, sala de claculatoare, cabinetele logopedice, magazii cu diverse materiale, atelierul școală, plus alte dependențe. Ce ne rămăsese? O curte plină cu apă prin care pluteau fragmente de parchet, caiete, foi, desene, un adidas, un pantof...ba chiar și pești cu care ne „pricopsisem” din iazul vecinului...

Etajul era neafectat... secretariatul, contabilitatea, cabinetul psihologic, cabinetul meu și cabinetul asistentului social...de ajuns pentru a începe anul școlar? Imposibil - mi-am zis! Dar totuși trebuie! Știam că pentru colegi, elevi și părinții lor există un singur cuvânt: TREBUIE!

Și am reușit cu implicarea factorilor decizionali- Inspectoratul Școlar Iași și Consiliul Județean, cu înțelegerea conducerii Colegiului Tehnic de Căi Ferate „Unirea” Pașcani care ne-au oferit spații școlare în care am stat trei luni până am renovat la noi...dar și cu ajutorul întregului personal al școlii cărora le mulțumesc și astăzi pentru toată înțelegerea, asumarea, perseverența, toleranța de care au dat dovadă în lunile ce au urmat până ne-am reșezat cum am fost -dar într-un spațiu complet modernizat.

Și cum niciun sacrificiu nu rămâne nerăsplătit, în 2007 am beneficiat de un proiect de reabilitare RK (reparații capitale) cu fonduri PHARE, am primit finanțare de la Consiliu Județean pentru înlocuirea centralei termice, am beneficiat de proiecte naționale pentru dotarea cabinetelor logopedice și psihologice cu materiale didactice și softuri educaționale, calculatoare performante, o sală AEL, microbuzul școlar, și multe altele...reușind să adaug o fila nouă de poveste în cartea școlii cu tot ceea ce am făcut și trăit în aceste locuri minunate unde **am venit și vin cu drag** zi de zi...

Poezioară

„Știți ce cred eu copii?
Că noi suntem un fel de jucării
Create de Dumnezeu
Și date- n dar părinților.
Care- n fiecă zi ne ocrotesc,
Ne educă și ne cresc,
Ne picură culoare, strălucire
Și ne îmbracă cu iubire.

Iar noi, ușor...ușor...
 Vom fi o copie a lor.
 Încet, încet...păpușa crește
 Și să învețe ea dorește.
 Atunci apare „meșterul păpușar”
 Acel educator menit cu har.
 El îngrijește, șlefuieste,
 În preajma lui, păpușa crește.
 Dar nu oricum, ci o păpușă vie
 Cu vise și emoții-o mie,
 Care știe că în viață,
 Fără iubire nu- i speranță!
 Iar când păpușa- i gata creată
 Intră în lumea minunată
 Dar neuitând de învățăminte
 Căci ele nu sunt simple cuvinte.
 Cum nici școala nu-i doar o clădire
 Nici educatorul doar o amintire.
 Așa încât, în zi de sărbătoare,
 Să-i spunem: „La mulți ani, iubită școală!”
 Pentru a patruzecea oară
 Și să-i dorim să fie la fel
 Clădire cu suflete!”

În această zi de sărbătoare, să ne amintim de primii noștri pași în această instituție... Cu siguranță, toți am fost surprinși de ambientul din școală, de veselia copiilor. Am fost îmbrățișați și simțind căldura și puritatea gestului lor, poate ne- am întrebat: „Ce am făcut să merit asta?” Răspunsul e simplu: am pătruns în „Casa lor” și ca orice musafir am primit un dar, iubire. Da, școala este a doua lor casa. Casă în care au frați, surori, prieteni, în care se joacă, învață, fac pozne, râd, iubesc, iartă... Casă în care toți sunt egali, indiferent de etnie, gen, deficiență, dar poate și mai important, e locul în care se simt iubiți, valorizați! De aceea, cred că școala noastră are pereți pentru ca elevii să-și expună talentul, pentru a-i înveseli cu ecoul râsetelor, a susține pașii celor firavi, a le asculta secretele și a le arăta tainele învățaturii expuse pe table, hărți ...

Suntem datori să o întreținem cu iubirea noastră și să-i oferim o notă de optimism, un plus de culoare și un strop de veselie.

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

Rolul profesorului în demersul instructiv educativ

În demersul instructiv educativ profesorul este considerat ca fiind o persoană bine pregătită și investită de societate cu încredere pentru conducerea acestui proces. Copilul este cel care beneficiază de serviciile pe care acesta le prestează, iar pentru ca educația pe care o primește să fie de calitate este necesar ca

cei care profesează în domeniul educației să aibă vocație și o solidă pregătire în domeniu. Educația este adaptată stadiilor de dezvoltare la care se află elevii. *„Educația școlară are întotdeauna un sens vectorial, urmărind înscrierea dezvoltării ontogenetice a copilului pe o traiectorie ascendentă”* (Ion Nicola, 1994, pag. 40).

Pentru a putea identifica mijloacele, procedeele și metodele favorabile stimulării personalității elevului, pedagogia își propune o aprofundare în domeniu, a ceea ce înseamnă copilul privit din perspectiva a ceea ce este el ca individ, personalitate și nu în ultimul rând a personalității pe care trebuie să și-o contureze.

„Dr. Montessori a văzut educatorul ca un creator al simțurilor de învățare, decât o persoană care predă în mod direct anumite cunoștințe, mai mult ca un ghid decât lider” (Morolen Mullinax, 1998, pag 27). Un copil mic este bombardat în mod constant de stimuli. Sarcina copilului este să încerce să găsească sensurile lucrurilor pe care le aude, le vede, le gustă, le miroase, le simte.

„Dr. Maria Montessori a elaborat o filosofie a educației bazată pe respectul pentru copil și nevoile sale. Conceptul de respect pentru copil este esențial în metoda montessori. Dr. Montessori a fost convinsă că vârsta preșcolară, este când copilul își dezvoltă concepția despre sine, este

fundamentală pentru împlinirea sa viitoare” (Morolen Mullinax, 1998, pag. 10).

Sarcina profesorului este aceea de a ajuta copilul să își formeze o capacitate independentă de judecată. Universul pe care elevul este capabil să-l cuprindă va fi prezentat ca un tot, și nu va putea înțelege în totalitate absolut tot ceea ce i se va prezenta și va simți, că anumite lucruri îi scapă, producând în elev curiozitatea de a afla cât mai mult despre un anumit subiect, cât și respectul față de necunoscut. Aceasta îl face pe copil să caute și să se documenteze din sursele care le are la îndemână, va sta în sarcina profesorului de a utiliza acest lucru. Iar un profesor bun va ști întotdeauna să presară puțin mister asupra conținuturilor pe care le va preda.

„Ființa umană, pornind din propriul său spirit, transformă Universul. Ridicându-și gândirea până la imaginație, inspirație, intuiție, ea insuflă Universului o parte a propriului spirit, celebrând astfel comunicarea omului cu spiritul” (apud Simonne Rihouet - Coreze, 2002, pag. 293). Altfel spus toate acțiunile noastre au o valoare mult mai mare decât am putea noi crede și de cele mai multe ori nu le dăm importanță fiind mult prea preocupați de lucruri mărunte și fără valoare. Ființa umană este o entitate capabilă de vindecare prin propria credință dacă ea crede și vede binele și frumosul în tot ceea ce o înconjoară.

Trecut-au anii...

Eu mi-aș dori să ajung să sărbătoresc 100 de ani de învățământ special la Pașcani, să mă bucur an de an de ziua școlii în care mi-am început prima data cariera didactică, unde am știut că îmi este locul încă de la început. Vreau să vin mereu la această școală cu aceeași bucurie cu care vin zilnic, deoarece mă așteaptă cu drag elevii mei speciali, elevi care animă această școală.

A fost primul meu loc de muncă,

acum 13 ani, când am avut susținerea tatălui meu, căruia țin să-i mulțumesc pe această cale, deoarece timpul mi-a demonstrat că a fost o alegere bună, chiar dacă am avut posibilitatea de a preda în învățământul de masă.

De la an la an, școala noastră a crescut din punct de vedere al calității serviciilor educaționale oferite elevilor cu cerințe educative speciale. Munca în echipă, dăruirea, pasiunea, profesionalismul, deschiderea personalului acestei școli care a avut în centrul atenției elevul și formarea lui, au condus la o școală cu multe proiecte și realizări de care ne mândrim cu toții.

Vreau să mulțumesc școlii care mi-a oferit condițiile necesare formării mele profesionale și personale și să-i urez mulți ani, cu multe realizări frumoase în continuare.

Așteptare

Am așteptat în pântecul mamei să mă nasc. Am așteptat să cresc, să gânguresc, să merg la grădiniță, să mă joc. Am așteptat bucuros să merg apoi la școală să învăț a citi, a scrie și a socoti. În gimnaziu am așteptat să devin adolescent. Învățam pentru a ajunge la liceu acolo unde adolescența avea să se îndeplinească cu anii cei mai frumoși. Anii prietenilor și iubirilor inocente, platonice uneori, anii formării și devenirii profesionale. Am așteptat nerăbdător cu emoție, neliniște și mii de întrebări izvorâte din adâncul sufletului unui tânăr de 20 de ani, prima mea zi la catedră ca învățător la o școală de la sat. Iubeam copiii și știam că voi reuși. Am așteptat să mă reîntorc în orașul în care m-am născut, Pașcani. Așa am ajuns învățător titular la Școala Ajutătoare Pașcani, denumirea școlii de atunci, azi Școala Gimnazială Specială Pașcani. Judecând după timpul petrecut aici, în această a doua mea casă pot afirma cu mândrie că a fost locul desăvârșirii profesionale. Am sentimentul de împlinire a unei vocații reale și ireale în același timp, voința lui Dumnezeu pentru un om care a dedicat totul copiilor, școlii. Nu te faci învățător, ci te naști.

La ceas aniversar, 40 de ani de învățământ special în Pașcani, aștept pentru școala mea ca paradisul infernal al anilor care au trecut să se transforme în licărirea infinitului albastru al anilor care vor veni la fel cum un

om înțelept își caută mereu, nerăbdător imaginea într-un spirit plin de cunoaștere. Să ne bucurăm așadar, porniți fiind pe acest drum al cunoașterii, atâta timp cât mai suntem pentru că în murmurul din adâncul sufletelor noastre, izvorât dintr-o inevitabilă dezamăgire care este cea a trecerii timpului, acum în aceste momente se naște mândria, bucuria, sentimentul de împlinire. Am așteptat nerăbdător toate acestea, ca acum la mai bine de 42 de ani de activitate să constat că am rămas copil. Totul este trecător și în același timp totul va dăinui. Trăiască școala! Trăiască copiii! Trăiască profesorii! Fie ca ei să înflorească de-a pururi!

La ceas aniversar

Huștiuc Daniela Florina
profesor educator

Lucrurile mici pe care le facem și le spunem au mare importanță în timp ce elevii noștri își urmează calea.

Iar acum la ceas aniversar, la 40 de ani de existență, o sărbătoare care marchează începutul, trecutul și prezentul, o sărbătoare a cadrelor didactice, a elevilor și a întregii comunități, doresc viață lungă Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani. Școala în care elevul este apreciat și valorizat, locul în care prind aripi.

Mulți ani cu realizări importante și un drum lin spre îndeplinirea viselor vă urez.

Dabija Alina
profesor psihopedagog

Tărâmul senzațiilor noi

A fost odată ca niciodată, că de n-ar fi fost... nu v-aș fi putut povesti, un băiețel cu părul bălai, cu ochi albaștri, cu obraji rotunjiți și cu pas săltat, o prezență veselă și frivolă care aduna zâmbete și complimente din partea tuturor care îl zărea.

Într-o zi, a apărut o zână mică, cu părul

negru ca abanosul, întinzând o mână prietenoasă către eroul poveștii noastre și i-a spus: Hai, vino cu mine! Îți voi arăta o lume minunată, vei avea parte de experiențe minunate, te voi ajuta să pătrunzi tainele lumii în care trăiești, vei gusta fericirea și vei avea parte numai de surprize magice! Băiețelul a deschis ochii largi și, ca niciodată, a privit mica zână. I-a zâmbit la rândul lui și i-a spus: Yes!

Împreună s-au îndreptat către o ușă magică care, imediat ce a fost deschisă, a lăsat să se întrevadă ochilor curioși o minunată lume polisenzorială: culori jucăușe, sunete relaxante, miresme îmbietoare, gusturi dulci-acrișoare, o atmosferă misterioasă de clar-obscur. Și-a lăsat papucii la intrare, pentru a simți covorul mătăsos din camera specială, a început să topăie, să atingă totul în jur... era fericit! I se oferea totul și nu i se cerea nimic în schimb. Putea fi el, așa cum simte, un băiețel vesel. Deodată a zărit un spațiu fascinant, cu multe mingi colorate și s-a aruncat cu dorință crescândă în baia de culori. Zână s-a bucurat alături de el. I-a zâmbit și i-a spus că este o piscină cu mingi. Apoi, copilul, atras de un alt spectacol, a pășit cu grijă pe un pat parcă plutitor unde era o multitudine de jucării moi și delicate, pe care le-a atins cu grijă și s-a retras. Apoi a încercat din nou. Aceeași respingere. Parcă îl durea, dar se întorcea de fiecare dată la prietenii lui ca și cum își dorea acea euforie, însă de fiecare dată senzațiile lui erau prea intense. Pe peretele de lângă el, au apărut multe, multe culori care formau un superb curcubeu. Băiețelul s-a gândit că de fiecare dată vede multe culori și resimte o stimulare vizuală foarte plăcută, dar nu știe asupra cărei culori să se oprească... e frumos și roșu, ba și verde, o... da, albastru este fascinant. Zână i-a zâmbit din nou: Poți să te uiți în voie la curcubeul din fața ochilor tăi, eu pot să îți spun că este mai ușor să asociezi fiecare culoare cu câte un element din natură. Te va ajuta să rămâi concentrat mai mult timp pe ceea ce îți dorești. Caută semnificații. Decodifică ceea ce vezi. Uite, eu când mă uit la culoarea roșu, îmi apare reprezentarea unei minunate inimi. Este simbolul iubirii și al împlinirii sufletești. Galbenul este simbolul soarelui nostru drag care ne oferă căldură, veselie și putere de muncă. Albastrul este asemeni apei purificatoare și dătătoare de viață. Și povestea poate continua ... și continuă uite așa.

Deodată spiridușul a topăit ... a alergat către un hamac care îi legăna agale mânuțele gingașe și piciorușele zglobii. Se uita către o plafonieră care schimba noi și noi culori, toate erau ca niște puncte de sclipici deasupra căpușorului său inocent. Universul începe să i se deschidă, îi zâmbește din

nou zânei, băiețelul a înțeles că aici în toposul minunat al școlii există energii și puteri magice care răscolesc și reîntregesc propriul EU.

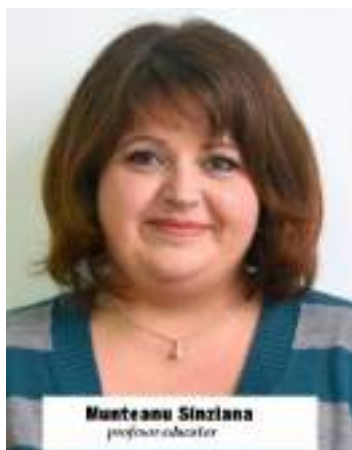
De acolo, țop-țop-țop, ochii au invitat picioarele către un covor fermecat, care avea o lampă-telecomandă magică cu patru culori, când băiețelul apăsa roșu, când verde, când albastru, când roșu îi apărea în mintea sa povestea spusă de zâna care îl privea încântată sub splendoarea incocenței și bucuriei de copil.

Aproape de covorul magic erau niște tuburi spumegânde care pulsau sub degetele minuscule ale spiridușului bălai ...

Apoi o masă plină cu bunătăți îl invita și nu prea pentru a se alătura spectacolului culinar. Zâna i-a întins o mână și l-a invitat la masă. Au gustat împreună ceva dulce și cremos, era crema de ciocolată, apoi a atins muștarul cu boabe mari, nici nu și-a apropiat buzele de un asemenea ingredient, nu îl atrăgea deloc. Gemul de prune întins pe tava specială nu i se părea potrivit decât pentru a-și adăposti degetele căutătoare de noi senzații. Iaurtul alb era prezent la locul lui și parcă îl chema tăcut pentru a-i simți aroma cremoasă. Copilul nici nu voia să audă. Era prima lui experiență de acest fel de la camera de stimulare polisenzorială, un loc magic și interesant care necesită răbdare, o viziune specială și multă perseverență.

Acest loc există și azi și încă mai pot fi văzuți spiriduși care plutesc pe holuri, îndreptându-și pașii migăloși către camera de basm a Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani!

Gânduri bune despre școală

Patruzeci de ani de existență a învățământului special în Pașcani. E mult? E puțin? Depinde. Pentru univers – o picătură într-un ocean. Pentru noi – o viață de om. Ceea ce nu e puțin lucru. Azi sunt momente emoționante pentru toți cei care se simt legați de acest lăcaș de cultură, de spiritul ce domnește în el. Acum, la ceas aniversar mă încercă un sentiment de emoție și mândrie, de satisfacție, bucurie și respect pentru școala în care îmi desfășor activitatea.

Un sincer „La mulți ani!” școlii noastre și un gând de recunoștință pentru toți cei care mi-au dat și au primit o fărâmbă de suflet!

Școala cu speciali

Mă bucură faptul că am șansa să lucrez în această instituție în care elevii și dascălii lor sunt cu adevărat „speciali”. Și spun „speciali” pentru că împreună încercăm să fim mai buni, să dăm mai mult, să ne străduim mai mult pentru a realiza lucruri frumoase. Avem un colectiv de cadre didactice foarte bine pregătite, care lucrează cu multă dăruire pentru a modela sufletul copiilor speciali.

În timp, efortul tuturor a dus la crearea unui renume în ceea ce privește actul educațional din școala noastră prin utilizarea terapiilor specifice, artterapia, stimularea senzorială, formarea aptitudinilor și deprinderilor practice pentru viață. Școala noastră a devenit ca o familie, cine vine aici se simte ca acasă, se simte minunat, se simte atras de cabinetele de artă, de camera senzorială, de laboratorul de bucătărie, de felul cum arată acum sălile de clasă, clădirea în general.

La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!

Mulțumiri

La 40 de ani de învățământ special, Specialii de Pașcani vă mulțumesc!

Mulțumim tuturor truditivilor cu copiii cu cerințe educaționale speciale, munca dumneavoastră face lumea în care trăim mai frumoasă, fiecare zâmbet a fiecărui copil aduce bucurie în viața noastră!

Mulțumim părinților pentru că se implică în educație și sprijină actul educațional!

Mulțumim partenerilor noștri pentru proiectele frumoase pe care le-am derulat împreună, pentru momentele extraordinare pe care le-am trăit implementând aceste proiecte!

Mulțumim instituțiilor publice pentru sprijinul pe care ni l-au acordat în fiecare moment, pentru felul în care ne-au ajutat să devenim ceea ce suntem astăzi!

Mulțumim asociațiilor și fundațiilor cu care am implementat proiectele frumoase, cu care am înființat cabinete speciale, am dezvoltat terapii complementare, am creat cercuri școlare speciale și multe altele!

Mulțumim voluntarilor, acei sufletiști care au venit să ne ajute și să învețe alături de noi. Mulțumim pentru căldura lor și pentru mesajul de umanitate, pe care ni l-au transmis!

Mulțumim tuturor celor darnici, sponsorii noștri, pentru cadourile de care am avut parte, de călătoriile pe care ni le-au oferit, pentru cărți, jocuri și jucării și multe altele!

Mulțumim dumneavoastră, celor din jurul nostru, și vă rugăm să ne vedeți așa cum suntem, Speciali de Pașcani!

Director, Oana Monica Plaiu

Consilier Educativ, Cătălin Condrea

Din cuprins

Capitolul 1 Cuvânt de început

- La mulți ani, Special de Pașcani! director Oana Plaiu, pag 3
- Actualități și perspective ale sistemului de învățământ special și special integrat ieșean, inspector Gabriela Raus, pag. 4
- Un gând special pentru... Specialii de Pașcani, profesor univ. Dr. Alois Gherguț, pag. 11

Capitolul 2

- Rădăcini, pag. 13
- 10 ani de învățământ integrat în Pașcani, pag. 22

Capitolul 3 Cine suntem noi, pag. 25

- Revista școlii, martorul devenirii Specialilor de Pașcani, pag. 27
- Școala multimedia- un proiect pentru o școală europeană, pag. 29
- „Dansatorii speciali” - ambasadori ai școlii la nivel județean, regional, național și internațional, pag. 31
- 2 aprilie – Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului, pag. 37
- Cine este voluntarul Special de Pașcani, pag. 38

Capitolul 4 Proiecte pentru o școală europeană, pag. 41

- Proiecte educative cuprinse în calendarele activităților educative județene și regionale, pag.42
 - o Proiectul județean „Cupa Primăverii” - la tenis de masă, pag.42
 - o Concursul Regional Iarna Veselă. Tradițiile strămoșești de Crăciun și Anul Nou - povestite de copii prin lucrări plastice, pag. 44
 - o Concursul județean „Primăvara în culoare”, Anotimpul renașterii prin ochii copiilor, pag. 46
 - o Simpozion regional pentru învățământul special și special integrat, pag. 48
- Proiecte europene și cu finanțare extrabugetară în școala noastră, pag. 53

- Clair du Soleil, pag. 69

Capitolul 5 Gânduri alese către Școala Gimnazială Specială Pașcani, pag. 71

- Specialii de Pașcani, profesor Gabriela Nedelcu, pag. 72
- Repere în educația specială ieșeană - Școala Gimnazială Specială Pașcani, profesor dr. Mariana Pop, pag. 73
- Arta specială, profesor Cristinel Iordachioaia, pag. 75
- La mulți ani! Școlii Gimnaziale Speciale Pașcani și tuturor „specialilor de Pașcani”, profesor Coca Vasiliu, pag. 76
- La mulți ani, stimați colegi!, profesor Dan Butnaru, pag. 77
- Onorată asistență, dragi elevi, stimați colegi, profesor Buruiană Neculai, pag. 78
- Gând, învățător Ana Stângu, pag. 81
- Introspecție, învățător Vasile Boroianu, pag. 82
- „26 de ani în slujba învățământului special”, învățător Gheorghe Ciubotaru, pag. 83
- Gânduri peste ani... „Pe aripa vremii, trecut-au anii....Trecut-au anii, oare când s-au dus?”, învățător Emilia Magriș, pag. 85
- Minunaților, la mulți ani!, profesor Elena Diaconescu, pag. 86
- Fiecare copil este special, profesor Violeta Climinte, pag. 87
- Frânturi din meseria de dascăl..., profesor Adavidoaiei Mariana, pag. 88
- La mulți ani!, muzeograf Dana Calistru, pag. 91
- Școala Specială, profesor Preutu Mărioara, pag. 92
- O poartă deschisă spre integrare, profesor Elena Panțiru, pag. 93
- Amintiri, asistent social Muhaia Valerica, pag. 96
- Gând la aniversare, profesor Carmen Pasat, pag. 98
- La ceas aniversar, profesor Genoveva Șerban, pag. 100
- Școala este singura instituție acreditată în domeniul instruirii și educației copilului, învățător Elefteriu Maria pag. 101

Capitolul 6 Jurnalul de călătorie al Specialilor de Pașcani, pag. 103

- Cum am devenit Special de Pașcani, profesor Cătălin Condrea, pag. 104
- Gânduri, asistent social Mihaela Hobincă, pag. 105

- Școala - a doua familie, profesor Mihai Ana Maria, pag. 106
- Povestea mea, profesor Trofin Roxana, pag. 107
- Debut în carieră, profesor Apătăchioaie Irina, pag. 109
- Un vis împlinit, profesor Benea Anca Diana, pag. 110
- Gânduri și amintiri la ceas de sărbătoare..., profesor Barcău Cristina Iulia, pag. 111
- La aniversare, profesor Mocanu Verginica, pag. 112
- Specialii de Pașcani - o echipă fără egal!, profesor Roșca Mariana, pag. 113
- La mulți ani, dragă Școală Gimnazială Specială Pașcani, profesor Damian Paula, pag. 114
- La mulți ani, Școala Gimnazială Specială Pașcani!, profesor Murariu-Diaconescu Alexandra, pag. 115
- Despre Școala Specială Pașcani ce aș putea să spun? , profesor Botez Elena Loredana, pag. 116
- În prag de sărbătoare, profesor Barbir Andrei, pag. 117
- Nicăieri nu-i mai bine ca la școală!, profesor Brumă Ana Maria, pag. 118
- La mulți ani!, profesor Caras Ana-Maria, pag. 119
- Gânduri, profesor Creangă Simona, pag. 119
- Un ochi peste timp, profesor Vasiliu Mirela, pag. 120
- Poezioară, profesor Munteanu Mihaela, pag. 121
- Rolul profesorului în demersul instructiv educativ, profesor Prăjanu Ioana, pag. 123
- Trecut-au anii..., profesor Tătaru Alina Mihaela, pag. 124
- Așteptare, profesor Vâncă Victor, pag. 125
- La ceas aniversar, profesor Huștiuc Daniela Florina, pag. 126
- Tărâmul senzațiilor noi, profesor Dabija Alina, pag. 126
- Gânduri bune despre școală, profesor Munteanu Sînziana, pag. 128
- Școala cu speciali, profesor Lungu Zinica, pag. 129

Mulțumiri, pag. 130

Colectivul de redacție/ autori de articole:

Oana Monica Plaiu

Cătălin Constantin Condrea

Mihaela Hobincă

Sînziana Munteanu

Alina Mihaela Tătaru

Alina Dabija

Zînica Lungu

Verginica Mocanu

Mirela Vasiliu

Elena Puiu

Mirela Puiu

Grafică copertă față: *învățător Dorina Moisa*

Realizare copertă și prelucrări grafice: *Cătălin Constantin Condrea*

Imnul școlii

Zi de zi la școală mergem ca să învățăm,
Lucruri bune vrem ca să aflăm.
Ne jucăm, ascultăm, scriem și citim,
Buni școlari mereu noi vrem să fim.

Refren

Și mai mici și mai mari
Suntem toți speciali
Suntem Specialii de Pașcani!

La bucătărie mergem cu drag să gătim,
Prăjituri la toți vă oferim!
Un ceai cald și cei mici știu să-și facă, zău!
Că nimic nu ni se pare greu.

La artterapie învățăm să modelăm
Și cu toți cu drag noi ne jucăm!
Lutul moale învățăm să îl prelucrăm,
Vase noi, frumoase v-arătăm!

În camera senzorială să ne relaxăm,
Cu jocuri de lumină să ne distrăm!
Hai cu toții să cântăm,
Haideți să dansăm,
La concursuri premii să luăm!

ISBN 978-973-0-23214-1